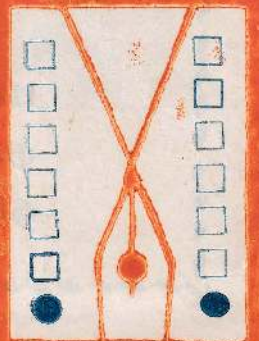

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

வெள்ளம்

ஐப்பசி - 1995

விலை: 25/-

ஓ!...!... ஒரு நிமிடம்.....

தேசிய வள மேம்பாட்டில் இவ்வாண்டுக்கான
பங்களிப்பைச் செய்து விட்டீர்களா?

செய்யாவிட்டால் பரவாயில்லை; காலம் இன்னும்
கடந்து விடவில்லை,

இதோ இறுதிச் சந்தர்ப்பம் -

செப்ரெம்பர் 25 - அக்டோபர் 25

இது கற்பகச்சோலைக் காலம்; பனை நடுகை மாதம்

பனை விதை நாட்டி தேசிய வள மேம்பாட்டில்
நீங்களும் பங்காளியாகுங்கள்

பனையும் உங்களுக்கே!

பயனும் உங்களுக்கே!

2000 ஆண்டளவில் 2 கோடி பனைகள்

பனை விதன்னை வள அபிவிருத்திப் பகுதி,
தமிழீழ பெருண்மிய மேம்பாட்டு நிறுவனம்,
தமிழீழம்.

மாண்புமிகு மதுவாரியகம்
மாநகராட்சி மன்றம்
யாழ்ப்பாணம்

வெளிச்சம்

விடுதலைப் போராக வீசிக்கொண்டிருக்கும் வரலாற்றுப்புயல், எமது மண்ணில் காலங்காலமாக நிலைத்திருந்த பழமைவாத விருட்சங்களை வேரோடு சிடுங்கி வீழ்த்தி வருகின்றது; எமது மனக்குகையில் குடியிருந்த மூடநம்பிக்கைப் பேய்கள் வீரட்டப்படுகின்றன; எமது சமூகக் கருத்துலகில் புதியபார்வை மலர்கிறது; புதிய வீழிப்புணர்வு தோன்றி வருகிறது; சமூக உறவுகளில் புரட்சிகரமான மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

தமிழீழத்தேசியத் தலைவர்,
திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

வெளிச்சத்தைக் கையிலேந்திய வெளிச்சம்.

ஐப்பசி - 1995
இதழ் - 41

போருக்குள் வாழ்வதென்பது சாவுக்குள் வாழ்வதென்று அர்த்தப்படமாட்டாது. சத்தியத்தின் பக்கத்திலான யுத்தத்தில் சிலவேளைகளில் சாவு சம்பவிக்கலாம். இந்த இறப்பை ஏற்று தொடர்க்கும் முன்னேறமுடியாமற் போகும் கருணத்தில் தான் விடுதலைப் போராட்டத்தின் கருவு சாத்தப் படுகிறது. உலகில் போராடி விடுதலைபெற்ற மக்கள் எல்லோருமே இன்னல்களையும் இழப்புகளையும் துயரங்களையும் சந்தித்து நின்றவர்களேயாவர். துயரங்களைக் கண்டும் இழப்புகளைக் கண்டும் சேர்ந்து போகும் ஒரு நாடோ அல்லது ஒரு இனமோ விடுதலையின் அடிவேரைத் தொட்டுவிட முடியாது. ஏனெனில், எந்த எதிரியும் எமக்கான விடுதலையைத் தங்கத்தாம்பாளத்தில் வைத்துத் தரப்போவதில்லை. இன்று எம்மக்கள் விடுதலைக் காகக் கொடுக்கின்ற விலை பெரியது. சுமக்கும் சுமை அதிகமானது. என்றாலும் எம்மக்கள், தின சரி அலைக்கழிந்த வாழ்வை வாழ்கின்றபோதும் போராட்டத்தின் உறுதிதளராமல் நிற்கின்றார்கள்.

நவாலி நரபலியும் நாகர்கோவில் படுகொலை யும் எம்மக்களை அச்சுறுத்தி, மனதளவிலான பயப்பிராந்தியை ஏற்படுத்தி, போராட்டத்திலிருந்து அவர்களைப் பிரித்தெடுப்பதற்காக எதிரியால் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட கொடூர நடவடிக்கைகளாகும். ஆனால், இது எதிரியின் கணிப்புக்கு மாறாக எம்மக்களுக்கு விடுதலையின்மேல் இன்னும் உறுதியையும் போராட்ட ஆக்ரோஷத்தையும் ஏற்படுத்தி யுள்ளது. திட்டமிட்டு எதிரிமேற்கொள்ளும் ஒவ்

வொரு செயலும் விடுதலைப் போருக்கு பலம் சேர்ப்பதாகவே அமைந்து வருகிறது.

நவாலி நரபலியின் கோரம் உலகநாடுகளில் ஞிஹங்கா அரசுக்கு திராக அவமானத்தையும், பூமி யெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழினத்தை ஒற்றுமைப் படுத்தும் ஒரு நிகழ்வாகவும் அமைந்துவிட்டது; ஏகோபித்த குரலில் உலகத்தமிழினம் எமது போராட்டத்துக்கு ஆதரவு வழங்கும் நிலையை ஏற் படுத்தியது. இதுபோன்றே நாகர்கோவில் இடம் பெற்ற பள்ளிமாணவர்கள் மீதான படுகொலையும் இங்கே சிதறிக்கிடங்க எழுத்தாளர்கள், கலைஞர் கள், கவிஞர்கள், புலமையாளர்கள் எல்லோரையும் ஒரு இலக்கு நோக்கிய பயணத்துக்கு இட்டுச் சென் றுள்ளது.

கலை, இலக்கியம் பற்றிய கருத்துநிலையில் வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தவர்கள்கூட இனத் தின் மீது வேற்றொருவன் நடாத்துகின்ற மிலேச் சத்தனங்கண்டு இங்கே கொதிப்படைந்துள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கலை, இலக்கிய அமைப்புகள், பல்கலைக் கழக பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் எல்லோரும் இணைந்து எம்மினத்தின்மீது தொடுக் கப்பட்டுள்ள யுத்தத்துக்கு எதிராக குரல்கொடுத் துள்ளனர். காலத்தின் ஓட்டம் கருதி, விடுதலை யின் தேவை உணர்ந்து இவர்கள் ஒருமித்த கருத் துடன் விடுதலைப் போரின் பக்கம் தம்மை இனங் காட்டி நிற்பது புகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இவை யெல்லாம் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் வெற் றியை நோக்கிய முன்னேற்ற கரமான நிகழ்ச்சிகளே.

வெளிச்சம் இவற்றைப் பாராட்டுகிறது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் வாழும் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், புலமையாளர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து, தமிழர் மீதான இன அழிப்பு யுத்தத்தை நிறுத்துமாறும் ஈழத்தமிழரின் விடுதலைச் சக்தியான விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்து மாறும் சிறிலங்கா அரசுக்கு விடுத்த கோரிக்கை.

1)

யாழ்ப்பாணத்தின் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், புலமையாளர்களாகிய நாம், 21 09 95 அன்று வடமராட்சி நாகர்கோவிலில் நடந்த நாற்பது பாடசாலைக் குழந்தைகளின் மரணத்தினால் திகைப்படைந்துள்ள நிலையில், அரசியல்தீர்வு பற்றிய எவ்வித குறிப்பின்மீறிய, பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் மீது பலத்த தாக்குதலைக்கூட்டிவிட்டு விட்டிருக்கும் தற்போதைய அரசியல்-இராணுவப் போக்குப்பற்றிய எமது துயரத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

நாம் இரண்டு மிக அவசரமான விடயங்களை முனைப்புறுத்திக் கூற விரும்புகின்றோம்.

1. இங்கு வாழ்கின்ற தமிழர் ஒவ்வொருவரையும் ஷெல்லாலும், குண்டாலும் பயமுறுத்துகின்ற தற்போதைய இராணுவ நடவடிக்கைகளின் அழிவேற்படுத்தும் தன்மை.
2. வட-கிழக்குத் தமிழர்களுடனும், அவர்களின் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் விடுதலைப்புலிகளுடனும் கலந்தாராயாது தமிழர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் சாத்தியமில்லாமை.

2)

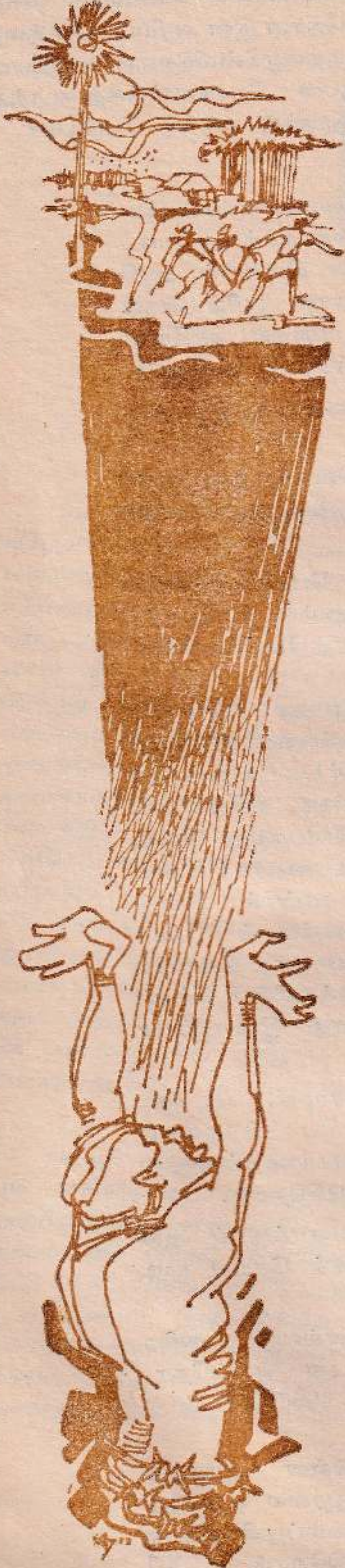
முன்னெடுத்துப் பாய்தல் இராணுவ நடவடிக்கை எத்துணை பாரதூரமான அழிவை ஏற்படுத்தியது என்பது இன்று பலரறிந்த உண்மை. (205 மரணங்கள், 953 காயப்பட்டோர்; 187589 இடம்பெயர்ந்தோர்). வரையறுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை எண்பட்ட டிறாகள் ஃபயர் நடவடிக்கை காரணமாக 15 பேர் உயிரிழந்தனர், 7146 பேர் இடம்பெயர்ந்தனர். இப்பொழுது இவை போதாது என்று வடமராட்சியில் பள்ளிக் குழந்தைகள் பதைபதைக்கக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இது கொடுமை மிக்க ஓர் அழிவு. வடமராட்சிக் குண்டு வீச்சில் 3000 குடும்பங்கள் இடம்பெயர்ந்துள்ளன. ஷெல் தாக்குதல் மிகக் குரூரமான கொலைச்சக்தியாக மாறியுள்ளது. சற்றும் எதிர்பாராத நிலையில் மக்கள் தலைகளுக்கு மேல் வெடித்துச் சிதறுகிறது. இந்த மக்களின் உயிர்கள் பற்றி யோசிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லையென்ற எடுகோள் இல்லாது இப்படியான போரை இந்த முறையில் நடத்த முடியாது.

சமாதானத்துக்கான அலோசனைகள் பற்றிப்பேசும் பொழுது, வடக்கு-கிழக்குத் தமிழர் மட்டத்திலும், தமிழர்களின் பிரதிநிதிகளாகிய விடுதலைப்புலிகளாலும் கலந்தாராயப்படாத நிலையில், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு இருக்காது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்.

இப்பொழுதுள்ள பொருளாதாரத்தடை, குண்டு, ஷெல் தாக்குதல் ஆகியவற்றுக்கிடையே மக்களால் பயனுள்ள கலந்துரையாடலினைச் செய்ய முடியாது.

விடுதலைப்புலிகள் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு எதிரானவர்களல்லர். தமிழருக்கும், விடுதலைப்புலிகளுக்குமிடையே வேறுபாடு கற்பிப்பது என்பதோ, தமிழரைப் புலிகளிடமிருந்து அந்நியப்படுத்துவது என்பதோ யதார்த்த பூர்வமான ஒன்றல்ல.

எனவே நாம், முதலில் இப்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள இராணுவத் தாக்குதல்களை நிறுத்துமாறும், வழமை நிலைக்கான சூழலை ஏற்படுத்துமாறும், தமிழ்ப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வுக்கு விடுதலைப்புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை மீளத் தொடங்குமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். □ □

மணகக்குள் ஆயிரம் மத்தாப்பு விரித்த
 ஆனந்த வாழ்வே!
 மீண்டும் என்னில் படர்ந்து கொள்வாய்
 என்று என்னைத் துறந்து போனாயோ
 அன்றிலிருந்து நான் அனாதையானேன்.
 கண்திறந்து பாராய்
 அழகுக் கோலம் வற்றிய சடமாய்,
 உயிர் சுமந்த கூடாய் உலவுகின்றேன்.
 எனக்கென் ஊர்வேண்டும்.
 வீடும், வயல்வெளியும் வேண்டும்.
 கந்தகக்கலப்பில்லாத காற்றுவேண்டும்.
 எந்தை எனக்களித்த
 முத்துமாரியம்மனின் பத்தாம் திருவிழா வேண்டும்.
 ஊர்கூடி உட்கார்ந்து பார்க்கும்
 கூத்தும்; சும்மாளமும் வேண்டும்.
 பசிக்கு ஏதேனும் கடித்து
 படுத்துறங்குவா நான்பிறந்தேன்?
 எங்கேனும் என்றாலும் பரவாயில்லை
 உயிர்வாழ்தல் போதுமென
 வேரீழ்ந்த வாழ்வு வேண்டாம்.
 பச்சைத் தண்ணீர்மட்டும் குடிக்கும்
 பஞ்சவாழ்வானாலும்
 அது எந்தன் சொந்தவீட்டில் இருக்கட்டும்
 என்னைவிட்டொதுங்கிய இனிய வசந்தமே!
 மீண்டும் வருக!
 உயிர்க்குருவி உடற்கூடுவிட்டுப் பறக்கமுன்னர்
 ஒருமுறை ஊரிற்களிக்க வரமருள்.
 எமதுரில் எமதுரதர்களாம்.
 மனைவியுடன் நானுறங்கிய கட்டில்
 சிள்ளையாடிய ஊஞ்சல்
 அப்புவின் சாய்மனைக்கதிரை
 புதிரெடுக்கும் அரிவாள்
 எல்லாவற்றையும் எரித்திருத்தல்கூடும்.
 இனிப்பொறுத்தல் இழிவு.
 என்ன செய்யலாம்?
 ஏதேனும் செய்தாக வேண்டும்.

யளுக்கு நல்ல ஒரு சைக்கிள். ஊர்முழுக்க அடியுண்டு திரிவாளவையள். இதுகள் ஒழுங்கா பொம்பிளையளா இருந்தால், ஏன் இவ்வளவு பிரச்சனையளும் வரப்போகுது. எடியேய் அன்னப்பிள்ளை நான் சொல்லறன் நீயென்னவெண்டால் நட்ட மரம் மாதிரி நிக்கிராய்.”

“இல்லையெணை என்ன வடிவான பெட்டைச்சி. சும்மா ஒரு நூல்சாறி கட்டினாலேயே தங்க விக்கிரம் போல இருக்கு மெணை.”

“அவளுக்குப் பேந்து சாறி கட்டிப் பாக்கலாம். இப்பபோய் மண்ணெண்ணையை வாங்கி வா” என அனுப்பினார்.

மார்கழி மாதம். மழை கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. கதவு எல்லாவற்றையும் பூட்டி விட்டு முன்னுக்கு வந்த பாட்டிக்கு, முன்வீதியால் இரண்டு போராளிகள் சீருடையில் செல்வதை பார்த்த பாது திகைத்தார். பாட்டியின் வாழ்க்கையே புயலாக்கிய, பாட்டி மறக்க நினைத்தாலும் மறக்க முடியாத அந்தச் சம்பவம் நினைவுவற்கு வந்தது.

1988 மார்கழி மாதம். இரவு. அன்றும் இப்பிடித்தான் மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. பாட்டியின் கடைசி மகன் அரவிந்தன் கடைசிவருடவைத்தியபீட பரீட்சையை எழுதி விட்டு முடிவிற்காக காத்திருந்தான். பாட்டி வீட்டிற்கு சற்றுத் தொலைவில் ‘சட...சட...சட...’ என துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்டது.

“அறுந்து போவான்கள் யாரையோ தீத்துக் கட்டுகிறான்கள். இந்த வடக்கத்திக் காரன்கள் எப்பதான் துலையப் போறான்களோ. டேய் அர

எதிரொலி

வெண் பஞ்சாய் இருந்த எம் நெஞ்சில் பாய்ந்த விஷ அம்புகளால் நாமே கருமுகிலாய் போனோம்; பழியுணர்வும், சீற்றமும், சூல் கொண்டு விட்டதெம் சீரம்! இனி— காற்றடிக்கும் வேளை பார்த்து இடிஇடித்து மின்னலாய் மழை பொழிவோம் எய்தவர் மேல் நாம்.

—பரந்தனாரான்

விந்தா விளக்கை அணைச்சுப் போட்டு போய்ப் படு” எனக் கூறியபடி விளக்கை அணைத்து விட்டுப் படுத்தார்.

சற்று நேரத்திற் கெல்லாம் கதவுபலமாக தட்டும் சத்தம் கேட்டு பாட்டி அச்சத்துடன் “யாருது?” என்றார்.

“அம்மா ஒருக்கா கதவை திறவுங்கோ” என யாரோ அச்சத்துடன் குரல் கொடுப்பது கேட்டது. பாட்டி மெதுவாக கதவை திறந்து பார்த்தார். யாரோ ஒரு இளைஞன் கையில் இரத்தம் வடியவடிய உள்ளே நுழைந்தான். “அம்மா ஆமி

கட்டுப்போட்டாங்கள். அங்கை தேடிக் கொண்டு நிக்கிராங்கள் கதவை சாத்துங்கோ” என படபடத்தான்.

பாட்டிக்கு அந்த இளைஞனைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. “தம்பி இஞ்சை வாடா” என குசினிக்குள் கூட்டிக் கொண்டு போய் மறைவாக விட்டுவிட்டு, “அரவிந்தா இஞ்சை யொருக்கா வா” என மகனைக் கூப்பிட்டார். அந்த இளைஞனின் காயத்துக்கு அரவிந்தன் தன்னிடமிருந்த மருந்தைக்கட்டி விட்டான்.

“அம்மா; அண்ணை உங்களுக்கு என்றை நன்றி. இப்ப சத்தம் குறைஞ்சிருக்கு இனி நான் இஞ்சை நிண்டால் உங்களுக்குத்தான் ஆபத்து. நான் போட்டு வாறன்” புறப்பட ஆயத்தமானான் இளைஞன்.

“தம்பி கவனமாக போம்” என்றான் அரவிந்தன்.

“ஓம் அண்ணை”

அந்த இரவு விடிகின்ற நேரம். பாட்டி வீட்டுக்குள் துரோகக்கும்பல் ஒன்று நுழைந்தது.

“என்ன தம்பி வேணும்” என்றார் பதற்றத்துடன் பாட்டி.

“உங்கட மகன் டாக்குத் தருக்குப் படிக்கிறவர் தானே அம்மா. எங்கட ‘காம்’ டீல ஓராளுக்கு சரியான வருத்தம். அதுதான் கூட்டிக்கொண்டு போக வந்தனாங்கள்” என அரவிந்தனை அழைத்தனர்.

“தம்பி நானும் வாறன்” பீதியுடனும் துயரத்துடனும் கேட்டார் பாட்டி.

“இல்லையம்மா நாங்கள் கொண்டு வந்து விடுவம்” எனக்

கூறி அழைத்துச் சென்றனர். பாட்டிக்கு நிம்மதியில்லை. பக்கத்து வீட்டுச் சிவகாமியை துணைக்கு அழைத்தார். சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்ட பாட்டிக்கு மரண வியர்வை வியர்த்தது.

அடுத்தநாட் காலை குளக்கரையில் அரவிந்தன் முகம் சிதைந்து, கபாலம் பிளந்து கிடந்தான்.

இப்போது, “என்னம்மா கோயிலுக்கு போட்டு வாறியளோ” என்றாள் அந்தப் போராளி.

“ஏன் தெரியேல்லையோ” எனக் கேட்டுவிட்டு வீட்டை நோக்கி விரைந்தார் பாட்டி.

அடுத்த நாள் பாட்டி கோயிலுக்குப் போய்வரும் போது வீதியில் சறுக்கி வீழ்ந்து விட்டார். அப்பொழுது கோவிலடியால் வந்த அந்தப் போராளியும் வேறுசிலருந்தான் பாட்டியை வீட்டுக்கு கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள்.

“என்னம்மா சரியாக நோகுதே” எனக் கேட்டபடி ஒரு போராளி தடவிவிட்டாள்.

“உன்ர பேர் என்னமோனை”

“பவானியம்மா”

“எந்த இடமடிபிள்ளை”

“மட்டக்களப்பு”

“பிள்ளை நான் கேக்கிறன் என்று கோவிக்காதே. இதென்ன பிள்ளையள் உங்கட கோலம். காலாகாலத்தில கனியாணம் கட்டிக் குடித்தனம் நடத்தாமை இது என்ன வாழ்க்கை பிள்ளை. பொம்பிளையள் எண்டால் அடக்க ஒடுக்கமாக எல்லோ இருக்கவேணும் மோனை.”

“அம்மா நீங்கள் அந்தக் காலத்திலேயே இருக்கிறியள். ஆக கனியாணம் கட்டி பிள்ளையள் பெறுகிறது தான் வாழ்க்கையெண்டு நினைக்கிறியள். சமூகத்திற்கு எங்களை சுமையாக்கப் பாக்கிறியள். போராட்டம் என்கிறது தனிய நாட்டுவிடுதலை மட்டுமில்லை. சகல அடிமைத் தனங்களையும் அறுத்தெறிந்தால்தான் அது பூரணசுதந்திரமாகும். காலம் இட்ட பணியம்மா இது. இப்ப சகல துறைகளிலும் ஆண்களுக்கு சரிநிகரா எங்களால் நிற்க முடியும்” என்றாள் பவானி.

அப்பாவையும், அம்மாவையும், அண்ணன்மாரையும் நான் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கின்ற கண்முன்னாலேயே வெட்டிக் கொண்டாங்கள். இதைப் பார்த்தபிறகுமா நான் கனியாணம் செய்து பிள்ளை குட்டிகளைப் பெற்று வாழ வேண்டும். நாட்டில இப்படி எத்தனையோ துன்பங்களம்மா.....

“நாங்கள் நிம்மதியாக வாழ வேண்டும் எண்டால் எங்களுக்கு ஒரு நிலம் வேண்டும். அதற்காகத்தான் நாங்கள் சாதி, மத வேறுபாடின்றி, ஆண், பெண்

தேசாசிமான உணர்வானது மக்களை ஆழமாகப் பற்றிக்கொள்ளும் பொழுதுகான், ஒரு தேசம் தனக்கே உரிக்கான தனித்துவமான ஆளுமையைப் பெறுகின்றது; இந்தத்தேசிய ஆளுமையைக்கொண்ட மக்கள் இனம் தான் ஒரு அரசை அமைத்துக் கொள்ளும் தகுதியைப் பெற்றிருக்கின்றது.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

“நீ என்னமோ சொல்லு மோனை நீங்கள் ஏதோ போராட்டம் என்று தொடங்கினதால் தான் நான் பொத்தி பொத்தி வளர்த்த என்ரை அருமையான குஞ்சை இழந்தனான்.”

“ஆரையம்மா”

மகனின் படத்தைக் காட்டிய பாட்டி நடந்தது முழுவதையும் கூறிமுடித்தாள்.

“பரவாயில்லையம்மா உங்கட மகனையாவது உதவிசெய்ததற்காகத் தான் சுட்டார்கள். ஆனால் ஒண்டுமே அறியாத அப்பாவிக்களான என்னுடைய

என்கின்ற பேதம் இன்றி போராடுகிறோம்” என்றாள்.

“நீ சொல்லுறது சரிதான் மோனை”

“ஆ... மறந்தே போனன். உங்களுக்கு என்ன உதவிவேணும் எண்டாலும் எங்களிட்டை கேளுங்கோ அம்மா. உங்களிட்டை வாற அன்னப்பிள்ளையக்காவை காணேல்லை” எனக் கேட்டுவிட்டு சிரித்தாள் பவானி.

நாட்கள் கழிந்தன.

ஒருநாள் மத்தியானம் போல் பவானி, “அம்மா” என அழைத்

துக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தாள்.

“என்னம்மா பவானி இந்த நேரத்தில்”

“நாளைக்கு நான் வேற இடம் போறனம்மா. நாளைக்கு நேரம் கிடைக்காது. அதுதான் உங்களிட்ட சொல்லிப்போட்டு போக வந்தனான்.”

“நாளைக்குப் போறியோ? எங்கை?”

“சண்டைக்குத் தானம்மா! நீங்கள் எனக்கொரு உதவி செய்ய வேணும் அம்மா” என்றாள்.

“என்ன பவானி”

“நான் இந்தச் சண்டையில் வீரமரணம் அடைந்தால்!...”

“சீ...சீ...இது என்னமோணை கதை.”

“இல்லையம்மா சண்டையில் வீரமரணம் அடைந்தால் இனிமேல் இஞ்சை வாற போராளிகளையும் எங்களை நடத்தின போல அன்பாக நடத்தவேணும்” என்றாள்.

“பவானி நான் முந்தின ஆள் இல்லையம்மா. நீ சொன்னாலும் சொல்லாவிட்டாலும் நான் போராளிகளை யென்ன சனங்களோட கூட அன்பாகத் தான் பழகுவன்.” என்றார்.

“நன்றியம்மா நான் போட்டு வாறன்” எனக்கூறினாள்.

“என்றை குஞ்சு கவனமா கப் போட்டு வாணை”

அடுத்தநாட்காலை பாட்டி தன் தெய்வங்களிடம் பவானிக் காகவும் ஏனைய போராளிகளுக்காகவும் பிரார்த்திக்கத் தொடங்கினார்.

பவானியின்குழு புறப்பட்ட வாகனம் சந்தியால் திரும்பும் போது வீதியின் அருகாமையில் உள்ள கோவிலில் பாட்டி ஐயரிடம்; பவானி பூரட்டாதி நட்சத்திரம் எனக்கூறுவது அவரின் காதில் தெளிவாகக் கேட்டது.

□ □

□ □ □

□ □ □

□ □ □

தமிழ்நாட்டின்
பேரறிஞர்

உயர் உயர்

அலையிசை

வையகம் தன்
நீலக் குழந்தையுள் புதைத்து வைத்த
ஆஸ்திகளைத் தேடி
நீங்கள்!
இருண்ட வானில்
இருண்ட பரவையில்
வலிமைதனை உரமாக்கி
வலித்திடும் துடுப்பு
உயரப் போய்

வலைவீச உள்ளம் எழும்
உயர் உயர்ந்தால்
எதிரியின் இராட்சத வாய்கள்
தீப் பிளம்பைக் கக்கும்
உரமேறிய கைகளும்
உருவமும் சிதறி
உப்பி மிதக்க
ஊர் கூடியமும்.
மீண்டும் அதே பணி.
உயரப் போக உள்ளமெழும்
மறுக்க நினைத்தாலும்
கட்டிய தாரமும், கைக்குழந்தையின்
பசி மண்டிய விழிகளும்
நினைவில் வர
“உயர் உயர்”
உந்தி வலிக்கும் கரங்கள்.
உடல் சோர்ந்து
மூச்சு மேலெழுந்தாலும்
உணர்வுகள் இருக்கும் வரை
உயர் உயரப் போவது தின்னம்.
உரிமைகள் எமக்காய்
உயில் எழுதப்படும் வரை
உருவங்கள் அருவங்கள் ஆகும்
எமது வலிமையின் பலக்கதிரர்கள்
அகல விரிய
நாமும் இணைய இணைய
எமது வாழ்வு பூக்கும்.

□ □

நேர்காணல்

சுதர்சன்
(யேர்மனி)

“தமிழீழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து ஒரு தசாப்தத்துக்கும் மேலாக யேர்மனியில் வாழ்ந்து வரும் திரு. சுதர்சன் தமிழ்ப்பற்றும் தமிழீழம் விடிவுபெறவேண்டுமென்ற அவாவும் கொண்டு இவற்றுக்காக தான்வாழும் நாட்டில் செயற்படுபவர். யேர்மனியில் இன்று வளர்ந்துவரும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ்க் கலைகளின் உயர்ச்சிக்குமான மூலவர்கள் சிலரில் இவர் முக்கியமானவர். பத்தாண்டுகளாக யேர்மனியில் வாழ்கின்ற போதும் எம் மண்ணின்மீது வேரூறுந்து போகாத பற்றுடையவர். கலை, இலக்கியம் மற்றும் சமூகவியல் சார்ந்த அக்கறையும் அறிவும் மிக்கவர். அண்மையில் இவர் தமிழீழம் வந்திருந்தபோது இவரைச் சந்தித்தோம்.”

நேர்முகம்
கருணாகரன்
இயல்வாணன்

□□ புலம் பெயர்ந்த நாடொன்றில் எமது கலை, பண்பாட்டுவளர்ச்சிக்குப் அமைப்பு ரீதியாகப் பணிபுரிபவராக இருக்கிறீர்கள். அங்கு (யேர்மனியில்) நடைபெறும் இத்தகைய செயற்பாடுகள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

* வேறுபட்ட பண்பாட்டைக் கொண்ட ஒரு நாட்டில் வாழ்கின்ற காரணத்தால் நமது பண்பாட்டை அங்கு வாழும் தமிழ் மக்களிடையே குறிப்பாக இளம் சமுதாயத்தினரிடையே நிலைநிறுத்தும் ஒரு பெரிய பணி கலை, பண்பாட்டுத்துறையில் பணியாற்றுவர்களுக்கு இருப்பதாக நாம் உணருகிறோம். அதேவேளை மண்பற்றோடும் இன உணர்வோடும் கூடிய எதிர்கால சமுதாயத்தை கலை என்னும் கருவியின் துணையோடு உருவாக்க ஆவன செய்கிறோம். தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட நெருப்பின் அனலை அரங்குகளில் தோற்றுவித்து, அந்நியப்பட்டு விடாமல் அங்கு வாழும் தமிழர்களைத் தமிழீழத்துக்கு அருகிலேயே வைத்திருக்கிறோம். நுண்கலைக் கல்லூரிகளை நடத்துகிறோம்; நடனம், தமிழ்சை, வயலின், மிருதங்கம், வீணை ஆகியவற்றைப் போதிக்கிறோம். கேணல் கிட்டு, சியாகி திலீபன், அன்னைபூபதி; கரும்புலிகள் நினைவாக நினைவுப் போட்டிகளை நடாத்தி கட்டுரை, கவிதை, பேச்சு, ஓவியம் ஆகிய துறைகளில் பரிசுகளை வழங்கி, இளைய-பதிய-திறமையாளர்களை வெளிக் கொணர்கிறோம். ஒவ்வொரு வருடமும் எட்டிற்கும் மேற்பட்ட சிறந்த கலைநிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி நமது பாரம்பரியக் கலைகளையும், புதிய படைப்புக்களையும் மேடையேற்றி, தமிழர் கலைகளை, கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கின்றோம். யேர்மனியர் மத்தியில் எமது கலை வடிவங்களை அறிமுகப் படுத்துகிறோம். அனைத்து முயற்சியிலும் மண்ணின் விடிவை முன் வைத்தே பணியாற்றுகிறோம்.

□□ அங்கு இத்தகைய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் போது எவ்வாறான பிரச்சனைகளை எதிர் கொள்கிறீர்கள்?

* பிரச்சனைகள் பல வடிவங்களில் உள்ளன. இயந்திரமயமான அந்த வாழ்வில் கலையில் ஆர்வம் கொண்டு அதற்கென நேரமொதுக்கிச் செயலாற்றும் கலைஞர்களைக் கண்டுபிடித்தல், அப்படிக்கண்டு பிடிக்கப்பட்ட.

கலைஞர்கள் இனவிடுதலை உணர்வோடு செயற்பட ஆயத்தமாய் உள்ளனரா என அறிதல் ஆகிய பிரச்சனைகள் ஆரம்பத்தில் இருந்தபோதும் தற்போது நாம் அவற்றை வென்று விட்டோம்.

இங்கு நடைபெறும் புனிதப் போர், மாவீரர் வீரகாவியம், தொடரான வெற்றிகள் போன்றவை அங்கு கலைஞர்களிடையே ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அமையப்போகும் தழீழத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை உண்டுபண்ணி விட்டது. ஏற்கனவே விடுதலை உணர்வோடு பணியாற்றிய கலைஞர்களோடு இணைந்து கொண்ட புதிய கலைஞர்களின் செயற்பாடும் நம்பிக்கையூட்டுகிறது. அதேவேளை பார்த்த ஒரு பெரிய பரப்பாக யேர்மனி இருப்பதால் கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்து ஒரு ஆக்கத்தை வெளிப்படுத்துவது சீரமமான ஒன்றாகவே இன்றும் உள்ளது. துரோகக் குழுக்கள் மக்கள் முன் தமது கொள்கைகளைக் கூறிக் குழப்பமுடியாத நிலையில், யேர்மனியின் பொதுநல அமைப்புகள், அரசு நிறுவனங்களை அணுகி, எம்மைப் பற்றிய தவறான கருத்துக்களைத் திணித்து விடுவதால் ஏற்படும் சிரமங்களையே குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சனையாகக் கூறலாம்.

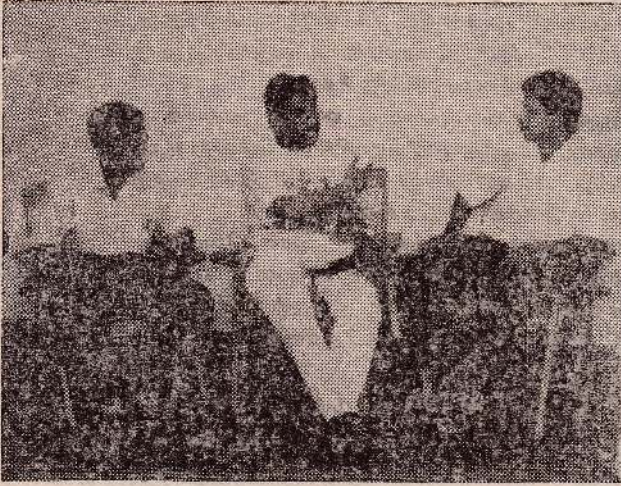
□ □ எமது பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பேணுவதிலும் எமது கலைகளை வளர்க்கும் முயற்சிகளிலும் அங்குள்ள தமிழ் மக்கள் எவ்வளவுக்கு ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்?

● ஒரு காலத்தில், 'எனது பிள்ளைக்குத் தமிழ் தெரியாது' என்று கூறுவதில் பெருமைப்பட்ட பெற்றோரும் அங்கு இருந்தார்கள். ஆனால் பல அந்நிய நாட்டுப் பிள்ளைகள் சேர்ந்து கல்வி கற்கும் யேர்மனியப் பாடசாலைகளில் ஒவ்வொரு நாட்டின் பிள்ளையும் தனது மொழி, தனது தனித்துவமான இசை, தனது நடனம் என்று கூறிய பெருமைப்படும் போது தமிழ்க் குழந்தை தனது மொழி, தனது கலை, பண்பாடு என்பதைத் தேடும் ஒரு ஏக்கநிலை உருவானது. யேர்மனிய மொழியும் கலையும் என்னுடையது என்று சொல்ல எந்தக் காலத்திலும் முடியாது என்பதைப் பிள்ளை உணர்ந்த போது பெற்றோரை நெருக்கடிக்குள்ளாக்கினார்கள். தவிர தமது பண்பாட்டு அம்சங்களால் கவரப்பட்டார்கள்.

உலகத் தமிழர் இயக்கம் யேர்மனி முழுவதும் 78 தமிழாலயங்களை நடாத்தி இன உணர்வோடு கூடிய நமது தனித்துவத்தைப் பேணுகிறது. நடனக் கலை (பரதம்) ஒரு வருமானம் மிக்க தொழிலாகவே பயிற்றுவிக்கப் படுவது கூட நமது மக்கள் நமது கலையில் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறது. பல கலை மன்றங்களும், புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் சஞ்சிகைகளும் தமிழை மறவாத தமிழர்களின் ஆர்வம் மிக்க செயற்பாடுகளை நிகழிக்கின்றன.

□ □ புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழர்கள் எதிர் கொள்ளும் வாழ்க்கை நெருக்கடி, கலாச்சார நெருக்கடிகளுக்கு எவ்வாறு முகம் கொடுக்கிறார்கள்?

● புலம் பெயர்ந்து ஐரோப்பாவில் வாழும் தமிழருக்கு பொருளாதார நெருக்கடி இருக்க நியாயமில்லை. ஆனால் இருவேறுபட்ட பண்பாடுகளுடன் உண்டான முரண்பாடு ஒரு நெருக்கடி என்றே சொல்ல வேண்டும். வெளிநாட்டவரின் வருகை 'தமது சுபீட்சமான வாழ்வுக்கு இடைஞ்சலாக தமது சுகங்களைப் பங்குபோட்டுக் கொள்ள' என்ற அபிப்பிராயம் யேர்மனியரிடம் நிலவுகிறது. புலம் பெயர்ந்தோர் வாழ்க்கையில் இது பெரிய தாக்கத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. புலம் பெயர்ந்தோர் தமது எதிரி எனச் சில யேர்மனியர் கருதுவதற்கு இதுவே காரணம். சிங்கள இனவாத அரசின் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளுக்குப் பயந்து அங்கு சென்றவரே நாம் என்பதையும், நமது பிரச்சனை தீர்ந்து சுபீட்சம் நிலவுப்போது திரும்பி விடுவோம் என்பதையும் விளக்கும் பட்சத்தில் அயலவருடன் நட்பாகப் பழக வாய்ப்புண்டு. மனித நேயத்தை நாகரிகமாகக் கருதும் யேர்மனியப் பண்பாளர்களால் இந் நெருக்கடி தீர்க்கப்படுகிறது. பண்பாட்டு நெருக்கடி என்று கூறும் போது நமது (தமிழரின்) இறுக்கமான ஒழுக்க நெறி பண்பாட்டுச் சிதைவுக்கு எதிராகத் தாக்குப் பிடிக்கக் கூடிய பெரிய கவசம் என்றே சொல்லலாம். இருந்தும் ஆங்காங்கே பண்பாட்டு அரிப்புகள் நிகழத்தான் செய்கின்றன. புலம் பெயர்ந்த தமிழரின் ஒரு சிறிய வட்டம் மேலைத்தேய பண்பாட்டில் சீர்கேடானவற்றை இலகுவில் ஏற்று,

இயல்வாணன் சுதர்சன் கருணாகரன்

சீரழிவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதை உணர்ந்த பெற்றோர் மண்பற்றோடு கூடிய எமது பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் சிள்ளைகளை ஈடுபடச் செய்து, அதன் மூலம் நல்ல வழியைத் தோற்றுவிப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

□□ நவநாஸிகள் அடிப்படைவாதிகள் போன்றோரால் வெளிநாட்டவர்கள் தாக்கப்படுவதாக அறிகிறோம். வெளிநாட்டு அகதிகள் தொடர்பாக அதிகமான மேற்குலக மக்களின் மனோபாவம் எப்படியிருக்கிறது?

● எனது பார்வையில் மேற்குலகத்தினர் அகதிகளில் அன்பு காட்ட வேண்டும் என்பதை விட, தாங்கள் நாகரீகமானவர்கள்-மனித நேயமிக்கவர்கள்-இனவாதம் அற்றவர்கள்-எனப் பிரச்சாரம் செய்யவே முனைகிறார்கள். அதற்காகவே அகதிகளை அரவணைக்கிறார்கள். இதனை மீறி இனவாதிகள் (நாஸிகள்) செயற்படும் போதெல்லாம் அவற்றை முடி மறைத்து பிரச்சார சாதனங்களின் மூலம் மழுங்கடிக்கின்றது அரசு. யேர்மனியைப் பொறுத்தவரை தொலைக் காட்சிகளில் இன, நிற, மதவெறிக்கு எதிரான விளம்பரங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அதேவேளை புலம் பெயர்ந்தோர் வதிவிட உரிமை பெறுவதில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. யேர்மனிய மக்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு 'வேண்டத் தகாத விருந்தாளிகளே' புலம் பெயர்ந்தோர்.

□□ நாஸிகள், அடிப்படைவாதிகளின் நடத்தைகள், நடவடிக்கைகள் மனிதாபிமானமற்றவையே. ஆனால் அந்நாடுகளில் இனக்குழுமங்கள் தங்கள் தனித்துவமும் தேசிய உரிமங்களும் சிதைந்து போகலாம் என்ற அச்சத்தில் அகதிகள் மீது எதிர்ப்புணர்வைக் காட்டுவது நியாயம் என்று கூறப்படுகிறது. இது பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

● எமது கொள்கையும் பிரச்சாரமும் இதையேதான் வலியுறுத்துகின்றது. "இது எமது சொந்த பூமியல்ல; என்றோ ஒரு நாள் எமது நாட்டிற்குத் திரும்ப வேண்டியவர்களே நாம்." என்றே கூறி வருகிறோம். அவர்கள் கருதும் தனித்துவச் சிதைவுக்கான பயம் நியாயமானதே. ஆனால் நாஸிக்களின் நடவடிக்கை அநாகரிகமானது. பத்து வயதுத் துருக்கிய குழந்தையைக் கொன்று விடுவது கொடுமையானதுதானே.

□□ ஈழத்தமிழ் அகதிகள் தொடர்பான மேற்கு நாட்டவரின் பொதுவான கண்பீடு என்னவாக இருக்கிறது?

● அவர்கள் எம்மை விளங்கிக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்வதை விட, புரிந்து கொள்ளாதவர் போல் பாசாங்கு செய்கிறார்கள் என்றே கூற விரும்புகிறேன்.

□□ புலம் பெயர்ந்து, அந்த நாடுகளிலே தமது வாழ்வை அமைத்துக் கொண்ட தமிழர்களின் அடுத்த தலைமுறையினரை, தமது மொழியையும், பண்பாட்டையும், இனத் தனித்துவத்தையும் தொடர்ந்த 'தொலைந்த தலைமுறைகள்' எனக் கூறலாமா?

● புலம் பெயர்ந்த தமிழரை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, மண்பற்றோடு வாழும் தேசாபிமானிகள். இது பெரியளவிலானது என்பது என் கருத்து. இவர்கள் பண்பாட்டையும், மொழியையும் தொலைக்க விரும்பாதவர்கள்.

இரண்டு, கடின உழைப்போடு பணஞ் சேர்த்து செல்வந்தராவதில் மட்டுமே குறியாக உள்ளவர். இவர்களும் எப்படியும் நாடு திரும்பும் எண்ணத்துடனேயே வாழ்கின்றனர். காரணம் தமது செல்வச் செழிப்பைக் காட்டிப் பெருமைப்பட (மற்றவரைப் பொறாமைப்படச் செய்ய) அங்கு யாரும் இல்லை என்றநிலை. மிகக் குறைவான ஒரு பகுதியினரை மூன்றாவதாகக் கூறலாம். இவர்கள் மேலைத்தேய பண்பாட்டுக் குறைகளை மட்டும் நாகரீகம் என எண்ணிச் சீரழிந்து கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்களால் தனித்துவத்தைத் தொலைக்க மட்டுமே முடியும். இவர்களை உங்கள் கேள்வியின் நாயகர்களாகக் கொள்ளலாம்.

□ □ இதனைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகள் எவ்வெவ் வழிகளில் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன?

● பல தனிப்பட்ட சஞ்சிகைகள், கழகங்கள் கணிசமான அளவில் பண்பாட்டைப் பேண ஆவன செய்கின்ற போதும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்க உப அமைப்புக்களும் பெருமளவு திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளைச் செய்கின்றன. நாங்கள் கலைஞர்கள் மூலம் மேலையைக் கருவியாகக் கொண்டு பணியாற்றுகின்றோம். புனர்வாழ்வுக் கழகம் விழாக்கள் மூலம் இதனை முன்னெடுக்கின்றது. உலகத் தமிழர் இயக்கம் 78 பாடசாலைகளை நிறுவி கற்பித்தல் மூலம் செயற்படுகின்றது. மாணவர் அமைப்பு நேரடி மாணவர் தொடர்புகள் மூலம் இந்தப் பணியைச் செய்கின்றது.

□ □ எங்களுடைய போராட்டத்தையும் எழுச்சியையும் சித்திரிக்கும் கலை, இலக்கிய வடிவங்களை எம்மவர்கள் யேர்மன் மொழியினூடாக வழங்கும்போது அந் நாட்டினருக்கு எமது பிரச்சனையைப் புரிய வைக்கும் சாத்தியமுண்டல்லவா? இவ்வாறான முயற்சிகளேதும் குறிப்பிடப்படும் படியாக உண்டா?

● சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு கலைஞர் WARUM BINCH HEIR? (நான் ஏன் இங்கே) என்ற ஒரு படைப்பைச் செய்து மேலையேற்றினார். இது யேர்மனியரால்

ரசிக்கப்பட்டது. சின்னர் பல பிரச்சார வேலைகளை யேர்மன் மொழியூடு நாம் செய்திருக்கிறோம். கலை வடிவங்கள் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க பெரிய முயற்சியேதும் செய்யவில்லை. அதேவேளை எமது தனித்துவத்தையும் நாகரீகத் தன்மையையும் வெளிக்காட்ட யேர்மனியர் மத்தியில் நடன, இசை நிகழ்ச்சிகள் செய்து வருகிறோம். அவற்றினூடு விடுதலை நோக்கை வெளிப்படுத்துகிறோம்.

□ □ யேர்மன் மொழியில் நமது விடுதலைப் போராட்ட ஆக்க இலக்கியங்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளதா?

● இந்த முயற்சியில் இன்னும் இறங்கவில்லை. உங்கள் கேள்வியிலுள்ள அவசியத்தை உணர்கிறேன். அதனைச் செயற்படுத்த ஆவன செய்வோம்.

□ □ உலக விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கும் எமது விடுதலைப் போராட்டத்துக்குமிடையில் நீங்கள் கண்ட வித்தியாசமென்ன?

● உலக விடுதலைப் போராட்டங்கள் அனைத்திலுமே சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்யும் இறுதி வேளை வரை நாடு அழிவை மட்டுமே சந்தித்தபடி இருந்தது. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட காலத்திலேயே, தமிழீழம் கட்டி எழுப்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இது நமது தலைவரின் வழி நடத்தலில் நாம் கண்ட சாதனை.

□ □ புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் எமது மக்கள் என்றைக்காவது தாங்கள் தாயகம் திரும்ப வேண்டுமென்ற எண்ணப்

பாட்டுடன் உள்ளனரா? அத்துடன் போராட்டம் வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனான பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறாரா?

ஊம்! ஒரு சிறு பிரிவினர் கவிர ஏனையோர் தமது பரம்பரை தழிழிழ மண்ணிற்தான் என்பதில் உறுதியாக உள்ளனர். மேலைநாட்டு மோகம் அங்கு சலித்து விட்ட நிலையில் சிந்தனப்பட்டு விட்டது.

இங்கு வந்து திரும்பும் தரிழர் இந்தத் தேசத்தை சொர்க்க பூமியாகக் கூறிப் பெருமைப்படுவது உங்கு ஒரு பெரிய மாற்றத்தை உண்டு பண்ணியுள்ளது. பங்களிப்புக்கள் அதிகரித்துள்ளன. அதற்கு எமது பிரச்சாரமும் ஒரு காரணமென்றாலும் கூட, இங்கு நடைபெறும் வீரப்போர், மக்களை நேசித்து மக்களால் நேசிக்கப்பட்டு தழிழிழத்தில் நிகழும் தியாகங்கள் எல்லாமே இதற்கான காரணமென்பேன்.

ரயில் ஓடத்தொடங்குகிறது

□ மாவேலன் □

ஊரோடு சேர்ந்து
அவலஞ் சுமந்து ரயிலோடி வந்த பயணம்
நெடுநாளாய் ரயில் நிற்கிறது
தரிப்பில்.

பெட்டிகள் எல்லாம்
குடில்கட்டி வசிக்கின்றன.

இரவில் கூட
அவை விழித்திருக்கும்
திரும்பிச் செல்லலாமென்ற வேகத்துடன்.

வவுனியா, மட்டக்களப்பில்
கடுமையான சூறாவளியாம்
மன்னாரில் வெப்பம்
மண்டையில் கொதிக்கிறதாம்!
திருமலையில் கூட
வெள்ளம் பெருகுகிறதாம்!
எங்கு செல்வது?
இன்னமும் வந்த பாதையில்
சிவப்பு லைற் எரிகிறது;
அங்கெல்லாம் அழிவு ஓயவில்லை.
ஆனாலும்
குந்தியிருப்பது எத்தனை நாளைக்கு?

பாதை நேராகத் தெரிகிறது
உழைத்து ஓடிய ரயிலாச்சே!
இனியும்
தரிப்பில் துருப்பிடித்து நிற்பது
இருப்பிழந்த தாகுமல்லவா?

பெட்டிகள் எல்லாம் ஒருங்கு சேர்க்கின்றன
புதிய இரைச்சலுடன் மின்னலெழு
இமயத் துணிச்சலுடன்...
கொந்த ஊரை நோக்கி
ஓடத்தொடங்குகிறது ரயில்.

அவன் படுத்திருந்தான்.

கண்கள் மூடியிருக்கும் நிலையில் ஏனைபோர் அவனைக் கண்டால் அவன் பூரணமாக உறங்குகின்றான் என்றே நினைப்பார்.

அவனது மனம் சிதறி அலைந்து கொண்டிருந்தது.

ஆட்டுக்குட்டி ஒன்று துள்ளித்திமிறி வீட்டின் தாவாரப் பக்கமாய் இருந்த பலகையில் விளையாடுவது அவனது காதுக்கு கேட்கிறது.

பாலை மரத்தில் பாலைப் பழம் பிடுங்க தம்பிமார் கொப்புகள் வெட்டும் ஒலியும், வெட்டுதலில் முதிர்ந்த இனிய பழங்கள் 'பொலு பொலு' என விழு

வதும் அவன் செவிகளில் கேட்கிறது. ஒரு நாய் குரைப்பு, கோழி கேருதல், காற்றுக்கு மரங்கள் அசையும் ஒலி, பறவைகளின் ஒலி எல்லாம் அவனது காதுகளில் ஒருமித்து புகுந்து கொண்டிருந்தன.

கண்ணைத் திறக்கிறான். வீட்டின் முகடும், ஓலைகளினூடாக அவனது முகத்தில் படுகின்ற ஒளிக்கிறல்களும் தெரிகின்றன.

செத்தையில் ஏதோ சரசரப்புச்சத்தம்?

அறணை ஒன்று ஊர்ந்து செல்கின்றது; ஆனாலும் அவனது அலைந்த மனம் மட்டும் ஒரு நிலைப்பட்டு செவியும் கண்ணும் அந்த அறணைக்காக தம் கவனிப்புக்களை புரிந்தன.

அறணை போய்விட்டது.

எனினும் -முகட்டைபார்த்த போது அதில் ஒரு மயிர்கொட்டி தொங்குகிறது; இன்னும் சில கணங்களில் அவனது மேனியில் அது வீழ்ந்துவிடும் என்ற எண்ணம் வந்ததும் அவனது உடல் தன் படுப்பை மாற்றிக் கொண்டது. அதைவிட கண்ணுக்கும் காதுக்கும் இன்னமும் வேறு ஒன்றும் தென்படவில்லை.

மீண்டும் மனம் அலையத் தொடங்குகிறது.

நாட்டின் ஒரு காடு

சிவபெருமான்

பாலைக்கொப்பு வெட்டு மொலி, ஆட்டுக்குட்டி துள்ளு மொலி, மரமசையும் ஒலி, பறவைகளினொலி; அறணை மயிர்கொட்டி என்பவற்றின் காட்சி... எல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் என்னது இன்னுமொரு ஒலி? வழமையாக அவனது மனதை குழப்பும் அந்த ஒலி என்ன? சூரியனின் அனல் காரணமாய் எழுகின்றதோர் ஒலி, '...ய்ய்ய...' என ஒரு பொருளுமின்றி சென்

களில் மோதுகிறது. அவன் மனம் ஒவ்வோர் நாளின் மதியத்திலும் அதனைத் தரிசித்து அதற்கு பொருள் தேடுகிறது.

“எழும்பன்ரா மடையா... நீ வேலை செய்தாப்போல காணாது சோம்பியும் இருக்காத... எழும்பு மோனை” தாயின் குரலுக்குரிய பதிலீடுகளை அவன் செய்கிறான். அவனது இரு கைகளும் ஒன்றாகி சோம்பல் முறிக்கின்றன. ஒரு கையில் பறிபோய்விட்ட, மிகுதியாய் உள்ள பாதி விரல் மட்டும் அவனது கண்களை குத்துகிறது. அந்த விரல், வயலில் அரிவி வெட்டும் போது துண்டானது. வெட்டுண்ட துண்டுவிரல் எதுவித தகனக்கிரிகைகளும் இன்றி வயல் ஓரத்தின் மண்ணுக்குள் மறைக்கப்பட்டது.

தாயின் சமையல் வேலைகளால் எழுகின்ற சத்தம் கேட்கிறது. அவன் அவனது காலைப் பார்க்கிறான். கறுப்பாய் புடைத்து மயிர்செறிந்துள்ளது. அவன் அவனது உள்ளங்கையை பார்க்கிறான். காய்ந்து இறுகி, கருகி இருக்கிறது. அவன் அவனது வயிற்றைப் பார்க்கிறான், வயிற்றில் ஒரு சிறு தேமல் தெரிகிறது.

எழுகிறான்.

உடனே தொங்கிக் கொண்டிருந்த மயிர் கொட்டி கையில் விழுந்து மயிரை விட்டு விட்டு தரையில் வீழ்ந்தது. அவனது மறுகை சொறியத் தொடங்குகிறது.

தாய்: “நாயே...பண்டியைச் சுட்டு வற்றலாக்கி பையுக்க போட்டு சுத்தி வைச்சா... இஞ்சுபார் எல்லாம் புழு புடிச்சு நாய் மாய் கிடக்கு”

அதற்கு அவன் சொறிந்து கொண்டே கேட்கிறான்;

“மசுக்குட்டி பட்டிட்டுது என்ன செய்ய?”

“ஆ... அதுக்க நல்லெண்ண கிடக்கு மோன எடுத்து பூசு... சின்னவன், வயல் குருவி காவலுக்கு போனவன். நீ இரவுச் சாப்பாட்டையும் கொண்டு வயல் காவலுக்கு வெளிக்கிடு... போ. மோன... சுணங்காம போ.”

ஒரு கையில் இடியன் துவக்கு, மறுகையில் சாப்பாட்டு பை. வயலுக்கான பிரயாணம் ஆரம்பமாயிற்று;

வாசலிலே ஒரு பெண் அவனைப் பார்த்துவிட்டு செல்கிறாள். அவனுக்கு எங்கிருந்தோ ஒரு ஆசை பொங்கி வருகிறது.

அவன் நடக்கிறான்.

தீடிரென ஒரு கை அவனைப் பற்றிப் பிடிக்கிறது; திரும்புகிறான் அவனது தம்பி அவன் கையைப் பற்றியவாறு;

“அண்ணா, நாளைக்கு நீ எனக்கு ஒரு மயில் சுட்டுக் கொண்டு வரோணும்”.

“பாப்பம், வாய்ச்சால் சுடுறன், கையை விடு”

அவன் வாசலில் கண்ட பெண் தூரத்தே மறைகிறான்.

அவனுள் பொங்கிய ஆசையும் மறைந்தது.

அவனது உடல் முப்பத்தைந்து வருடங்களைக் குறியிட்டது. அவனுக்குப் பலவிதமாய் மரியாதை போயுள்ளது. அதில் ஒன்று, இரண்டு பெண்கள் காரணமாயும். ஒரு பெண் திருமணமானவள். மற்றவள் இப்போது கனடாவுக்குப் போனவள்.

அவன் காட்டில் மட்டும் வேட்டையாடுவதில்லை. அல்

லது வேட்டை அவனால் மட்டும் ஆடப்படுவதில்லை.

விமானம் ஒன்று பறந்து கொண்டிருக்கிறது; அதனைக் கண்ட அவனது வாய் இரண்டு தூசனைச் சொற்களை வீசி விட்டு சென்றது. அவன் விமானத்தை காண்கிற ஒவ்வொரு தடவையும், ஒரு பாலத்தினுள் பாதுகாப்பிற்கு மறைந்த பதினொரு உயிர்களின் மறைவும் நினைவிற்கு வரும்.

அவனும் அவனது தந்தையுமாக அயல் வீட்டுக்காரரின் மிளகாய் நாற்றுமேடை, களவெடுக்கச் சென்று, காணிக்காரன் அவர்களை துரத்திவர, அவனது தகப்பன் இருட்டினில் தடுமாறிகிணற்றினுள் விழுந்து இறந்து போனான். விமானம், ஏனோ தெரியாது எப்போதும் அவனுக்கு தந்தையை நினைவிற்கு அழைக்கும்.

வயலை அடைகிறான். ஏற்கனவே வயலில் குருவிக் காவல் செய்த சின்னவனை வீட்டுக்கு அனுப்பினான்.

கஞ்சாவை பீடியுடன் கலந்து சுற்றி புகைத்துக்கொண்டு இடியன் துவக்குடன் காடு நோக்கி வேட்டைக்கு செல்கிறான்.

வழமைபோல நாட்டின் எங்கோ மூலையில் குண்டுகள் வெடித்துக் கேட்கின்றன.

ஒரு நாள் அவன் இறந்து போனான்.

அவனது தாயும், தம்பி மாறும், ஊரவரில் இரண்டு மூன்று பேரும் மட்டுமே அவனுக்காக அழுதனர்.

இப்பொழுது அவனது தம்பி காட்டின் பல்வேறு மிருகங்களையும் வேட்டையாட அவனது அண்ணலின் இடியன் துவக்கை கையில் எடுத்தான். □ □

08-07-1995 — 09.07.1995

(1)
அவர்கள் முன் தேவைகள் விரிந்திருந்தன. நாளை யைப்பற்றிய எண்ணத்தோடு படுக்கைக்குச் சென்றார்கள். இர வெல்லாம் பேய்க்காற்று வீசியது. சுழன்றடித்து, மரங்களில் மோதி பேரோசையெழுப்பியது அது. வழக்கமான வேட்டோசை கூட இல்லாத இரவு உருகி வழிந்தது மெல்ல மெல்ல.

சரவணக்கிழவர் அடிக்கடி எழுந்து, திண்ணையோடிருக்கும் தட்டியைத் தூக்கிக் காறித்துப்

விழுந்து கிடந்த சுப்பிரமணியம், நடுச்சாமத்தில் வெறிமுறிந்து எழுந்து வந்து வீட்டுக் கதவைத் தட்டினார்.

சேவல்கள் காலந்தப்பிக் கூவின. மெல்லமெல்லப் பறவை களும் அவலக்குரல் எழுப்பின. சுடலை வெளிப்பக்கமிருந்து 'மனிசர் முகத்திலை விழுந்து' நாய்கள் குரைத்தன.

திடீரென 'டுடொம்' எனக் குண்டுச்சத்தம். தொடர்ந்து துப் பாக்கிகள் சடசடத்தன. ஊர் துடித்துப்பதைத்து எழுந்தது. மைமற் பொழுதாகிவிட்டது.

எரியும் வெளியில் நீழிக்ந்த பனைகள்

முன்னேறிப் பாய்தலிலிருந்து
புலிப்பாய்ச்சல் வரையிலான
ஒரு களப்பதிவு

இயல்வாணன்

பினார்; புகையிலை சரியில்லையென்று வல்லிபுரத்தைத் திட்டினார்.

"உனக்கு நித்திரையில்லையெண்டா மற்றதுகளையாவது கொள்ளவிடன்" தூக்கங்கெட்ட பொன்னு ஆச்சி புறுபுறுத்தா. தோட்டப்பக்கமாய் ஆடொன்று கத்தியது. அடுத்த ஒழுங்கையில் இடையிட்டு நாய்களும் குரைத்தன. சுள்ளர் காடரோவென எண்ணி, தூக்கமில்லாத பூக் குஞ்சி ஜாம்போத்தல் விளக்குடன் அங்குமிங்கும் அலைந்து திரிந்தா.

இரவு நல்ல 'தொங்கலில்' ஒற்றையடி வயற்பா தையில்

வெளியே வந்து பார்த்தவர்களுக்கு தரவைப்பக்கமாய்ப்புழுதி பறப்பதும், வாகனச்சத்தங்களும் மாய்.....

குறைக்காற்றில் குதியாட்டம் போடுவதாய் கடுகுநாவல் பற்றைகள் அசைந்தன. பிறகு, உருமறைப்பிலிருக்கும் இராணுவமென உணர்ந்து கொண்டனர்.

கணநேரந்தான். கைகளும் கால்களும் இயந்திர வேகமெடுத்தன. அள்ளிச்செருகியவற்றுடன் எல்லோரும் பறந்தனர். வீதியெங்கும் 'ஆயிவாறான்' என்றெதிரொலித்தது.

"நான் என்றை இடத்திலையிருந்து வெளிக்கிட மாட்டன்.

என்ன வந்தாலும் வரட்டும்" சரவணைக்கிழவன் பிடிவாதமாக இருந்து சுருட்டை மூட்டினார். மாறி மாறி பிள்ளைகளும் பொன்னு ஆச்சியும் கேட்டலுத்து, தங்கள் உயிர் காக்க ஒடிவிட்டனர்.

ஹெலிகொப்டர் ஒன்று பேரொலியுடன் வீட்டுக்கு மேலாகப் பறந்தது. துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் அருகில் கேட்டன. தொடர்ந்து வாசற்கதவு உடைந்தது. வேலி பிரிந்தது. பொலபொலவென இராணுவத்தினர் குவிந்தனர். சரவணைக்கிழவரைப் பிடித்து சிங்களத்தில் மிரட்டினர். வீட்டுக்கதவுகளை உதைத்து, உள்ளேயிருந்த பொருட்களை அடித்துடைத்து, கொட்டிச்சிந்தினர். இப்போது தான்சடங்குமுடித்த சிவலிங்கம் கடையடித்தவத்தானை பத்துப் பன்னிரண்டு இராணுவத்தினர் அடித்துக் கொண்டிருந்தனர். 'அவன் அப்பாவி' என்ற கிழவனின் கதை எடுபடாமல் போக, அவன் செத்துக்கொண்டிருந்தான்.

காணுமிடமெங்கும் இராணுவம், வாகனங்கள், பீரங்கிகள். எல்லாம் அதிரும் சத்தங்கள். தனது கிராமமும், அதன் வனப்பு கண்முன்னாலேயே அழிந்திருந்துபோவதாக சரவணைக்கிழவர்-துப்பாக்கிகளுக்கும் இராணுவக் கண்களுக்கும் நடுவில் திகைத்து நின்று-ஓலமிட்டார்.

(2)

எல்லா இடமும் எறிகணைகள் வீழ்ந்தன. விமானங்கள் மின்னலென வந்து, எண்ணாயிரம் அடி உயரத்திலிருந்தே குண்டுகளை நடவு செய்தன. காயமடைந்தவர்கள் அகப்பட்டவாகனங்களில் நூற்றுக்கணக்கில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

சிதைந்து அங்கங்களற்று, மண்ணும் குருதியும் சேர்ந்து உடலை மறைக்க சடலங்களும் நிறைய கொண்டு செல்லப்பட்டன.

ஒரு மாதக் குழந்தையை விட்டுவிட்டு ஓடிவந்த பெண்ணொருத்தி தலையிலடித்து அழுது கொண்டிருந்தாள். புக்காரா குண்டு வீச, திக்கொன்றாய்ச் சிதறியோடி, பின் ஒன்று சேர்ந்த குருசாமியும் பெண்சாதியும் தங்கள் மூன்று பிள்ளைகளையும் காணாது அழுது புலம்பினர்.

மாட்டுவண்டியில் வந்தவர்கள் சீரணியில் ஷெல் விழுந்து வண்டிலுடன் பலியானதும், சைக்கிள்களுடனும், மோட்டார் சைக்கிள்களுடனும் வழியெங்கும் சடலங்கள் கிடப்பதும், காயப்பட்டவர்கள் அபயக்குரல் எழுப்பியும் அவர்களைத் தூக்கமுடியாது விட்டுவிட்டு வந்ததும், நூற்றுக்கணக்கில் குழுமி வந்த இராணுவத்தினரைக்கண்டு- துப்பாக்கியால் சுடச்சுடத் தப்பியோடி வந்ததும், இராணுவப் பிடிக்குள் பல பொதுமக்கள் சிக்கியிருப்பதும் செய்திகளாகி எங்கும் வலம் வந்தன.

மக்கள் களைத்து விழுந்தும் தரிக்காது ஒரேபக்கமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். சாப்பீதியுடன் ஓலமிட்டபடி வீதியை

நிறைத்து மனிதர்கள். நாத்தொங்க அலைந்தபடி நாய்கள்.

கர்ண கடுமாய் ஒலித்த குண்டுச் சத்தங்களை மேவி வாழ் வழிந்து போன துயரின் குரல் எங்கும் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தது.

(3)

‘வலிகாமம் மேற்கெங்கும் குண்டு வீச்சு. ஆங்காங்கு உடல்கள் சிதறிக்கிடக்கின்றன. கட்டடங்கள் பலவும் இடிந்தழிந்து போயின.’

செய்திகள், மூர்க்கன்கொண்டலையும் புக்காரா போல எங்கும் பறந்தன. வலிகாமம் மேற்கின் ஏதிலியர்கள் நவாலியில் தேவன் திருச்சபையில் குழுமியிருந்தனர். ஹேமலதாவும் கபிரியேல்பிள்ளையும் இன்னும் பலருமாய் இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களைப் பதிவு செய்துகொண்டிருந்தனர். அழுத குழந்தைகள் பாலருந்தின. களைப்பும் அசதியும் சேர்ந்தவர் கண்ணயர்ந்திருந்தனர். உறவுகளைத் தொலைத்தவர்கள் சென். பீற்றரிடம் மன்றாடித் தியானித்தனர். இன்னுள் சில பேர் தங்கள் பகுதி நிலைமையைப் பார்த்து வரத்தயாராகினர். சிலர் தேநீருந்தினர்.

வானில் மெல்லிய இரைச்சல். அது கடந்த பின் அதிர்ந்தது.

தது. எங்கும் புகையும் புழுதியும். சென் பீற்றர் ஆலயப் பீடத்திலும் சொருபத்திலும் இரத்தம் பீறிட்டெழுந்து தெறித்தது. கணநேரத்தில், உருக்குலைந்துபோன கட்டடங்களுக்குள் பிணங்கள் நசிந்தன. ஓலக்குரல் எழுந்தது. நூற்றியிருபது பேரின் உயிரைக் காவு கொண்டு, நூற்றுக்கணக்கானோரைக் காயப்படுத்தி வரலாற்றுக் கறையைப் பூசிக் கொண்டு நர்த்தனமிட்டது படுகொலைக் கருவி புக்காரா.

11.07.1935

இராணுவத்தினர் எக்காளக் கூச்சலுடன் வீதியெங்கும் திரிந்தனர். ஊரெல்லாம் தேடித்தேடி கோழிகளையும் ஆடு, மாடுகளையும் பிடித்தனர். அங்கிங்கென அவற்றை உரித்து இறைச்சி காய்ச்சினர்.

‘ஏ! அப்பு. புலி அழிஞ்சுது... நாங்கதான் இனி ராசாக்கள் ஐயா சொல்றார்’ சிங்கள அதிகாரி சொல்ல தேசத்துரோகியொருவன் தமிழாக்கினான். பெருமாக்கடவை பிள்ளையார் கோவிலில் பிடித்து வைக்கப்பட்டவர்களுள் ஒருவராக சரவணைக்கிழவரும் பேசாமல் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

நண்பகலளவில், ஐநூறு வரையான இராணுவத்தினரும், வாகனங்களும் அணிவகுத்து வர ‘பெரிபவர்கள்’ வந்தார்கள். ‘இவர்தான் எங்கட பாதுகாப்பு பிரதியமைச்சர் அநுருத்த ரத்வத்தை ஐயா, இவர் தளபதி ஜெரி டி சில்வா ஐயா..... இந்த ஐயாதான் றொகான் தருவத்த. புலிகளினர் பிடியிலையிருந்து உங்களை மீட்டு உங்களுக்கு விமோசனம் அழித்துக்கொண்டிருக்கிறவை’ - ஒரு தாடிக்காரன்

ஆந்திரப் புரட்சிக்கவீஞன்
சிவசாகரின் இரண்டு கவிதைகள்

புன்னகை

ஒரு புன்னகை.....

அது-

இதயத்தை நெருடும்.

கண்ணீர் ஓடையைப்

பெருக்கெடுத்து ஓடச் செய்யும்.

ஒரு போராளியின் முகத்தில்

பூவாக மலரும்,

எண்ணியதே இல்லை!

அந்தப் புன்னகை-

கத்தியை விடக் கூர்மையானது.....

ரத்தத்தை விடப் பிரகாசமானது.....

அந்தப் புன்னகை-

ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கிறது.

ரத்த காட்சியின் உதடுகளில்!

அம்மா

அம்மா!

ஏன் அழுகின்றாய்

இந்தக் கல்லறைக்கு அருகில் நின்று

ஏமைமா துக்கப் படுகின்றாய்?

உன் மகன் இங்கே இல்லை.....

இதோ பார்.....

அவன்

மக்களில் ஒருவனாகிவிட்டான்!

நன்றி: மக்கள் தளம்

தமிழில் சொன்னான். சரவணைக்கிழவருக்கு உள்ளூர் சிரிப்பாயிருந்தது. கையைப் பிசைந்தபடி தலையாட்டினார். இராணுவ உடையில் நின்ற வீடியோக்காரனும், புகைப்படப் பிடிப்பாளனும் கருவிகளை இயக்க, ரத்வத்தை ஏதேதோ கதைத்தார். பிறகு உணவுப் பொட்டலங்களை ஒவ்வொருவருக்கும் தந்தார். சரவணைக்கிழவர் அதை வாங்க மறுத்து விட்டார். உடனே பின்னாலிருந்து துப்பாக்கியை நீட்டிய படி வந்தவன் காதிற்குள் கிசுகிசுத்தான்.

“ஓடன வாங்கு... இல்ல... சூட் பண்ணிடுவம்”

கிழவருக்கு உடலெல்லாம் வெடவெடத்தது. கையை நீட்டினார். யாரோ கத்தினான்; “கிரி... கிரி”

சிரித்தார். உள்ளே நெருப்பெரிய, எல்லோரும் புன்னகைக்க, படக் கருவிகள் ஒளிசிந்தின.

அவர்கள் போன பின்னர் எல்லோரும் அச்சத்துடன் குழுவாயிருந்தனர்.

13.07.1995

நிலவு தன்னந்தனியே நின்று, ஒளி சொரிந்து கொண்டிருந்தது. ஆளரவமற்றுக் கிடந்தது அப்பிரதேசம்; உறவுகளற்ற நொண்டிப் பிச்சைக்காரனைத் தவிர. அவன் கூரையற்ற பேருந்து தரிப்பிடத்தில் கருண்டு படுத்திருந்தான். இடை விட்டுக் கேட்ட ஷெல் சத்தங்களுக்கு இதயம் அதிர்ந்து, பின் சீராக நித்திரையின்றிக் கிடந்தான். திடீரென வாகனங்களின் இரைச்சல் கேட்டது. மெல்ல மெல்லச் சத்தம் கூடி, முன்னே விரிந்திருந்த

பரந்த மைதானத்தில் அவை தரிக்க புலி வீரர்கள் அணியணியாய் இறங்கினார்கள். ஆண்களும், பெண்களுமாய் இருபுறமும் அணி வகுக்க மைதானம் நிறைந்தது. பெளர்ணமி நிலவில் அவர்கள் விழிகளில் தீட்சண்யம் மின்னியது.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் வகுத்த போர் முறைத் திட்டத்துடன் மூத்த தளபதிகள், களநிலைத் தளபதிகள் எல்லோரும் வந்தனர். ஒவ்வொரு அணியாக தாக்குதல் திட்டம் விளக்கப்பட்டது.

“ஆக்கிரமித்த படைகளை விரட்டியடிக்காது மீளோம்” கண்களில் உறுதி மின்னச் செய்தியப் பிரமாணமெடுத்தனர் அனைவரும். பிறகு,

தலைவரின் நெறிப்படுத்தலில், தளபதிகளின் வழிகாட்டலில் அணிகள் நகர்ந்தன, காற்றின் வேகமெடுத்து,

நள்ளிரவில் இராணுவம் சூழ்ந்திருந்த பகுதிகளில் வெடியோசை கிளம்ப, கிழக்குவானில் விடிவெள்ளி ஒளி பெறுவதை நொண்டிப் பிச்சைக்காரன் அவதானித்தான்.

14.07.1995

அர்த்தசாமத்தில் அதிர்ந்தது. துப்பாக்கியொலியும் குண்டுச் சத்தங்களும் கிலிகொள்ளவைத்தன. இராணுவத்தினர் கூச்சலிட்டுக் கத்துவதும், பயத்தில் வெடி வைப்பதும் கோயிலுள் அடைக்கப்பட்டிருந்தவர்களுக்குத் தெளிவாய்க் கேட்டது.

இரவு அச்சத்துடன் அழிந்தழிந்து போனது. விடிந்து, சூரியன் தலையைக் காட்டினான். சத்தங்கள் ஓயவில்லை. கூச்சலிட்டபடி இராணுவத்தினர் திரும்பி ஓடி வந்தனர். கோயிலுக்குள் நுழைந்து அகப்பட்ட

வரைப் பிடித்து உதைத்தனர். பிறகு வயற்கரையால் வடக்கே ஓடினர். ஆலமரத்தடியில் கொஞ்சப்பேர் குழம்பிப் போய்சிங்களத்தில் கத்தியபடி நின்றனர்.

அப்போதுதான் வானத்தில் சத்தங்கேட்டது. விமான ஒலியுடன் ‘டொம்’ என வெடியொலியும். சரவணைக்கிழவர் இராணுவத்தினரையும் பொருட்படுத்தாமல் வெளியே ஓடி வந்தார். விமானம் தீப்பிளம்பாக வந்து கொண்டிருந்தது. திடீரென ஒரு துண்டு உடைந்து தள்ளிப்போனது. தலையில் விழுவது போல நேரே வந்தபெருந்

ணுவத்தினர் ஒரே ஓட்டமாய்ப் பறந்து சென்றனர். கூச்சலிட்டுக் கொண்டே எல்லோரும் தப்பியோடினர். பீதியினால் சுட்டுக் கொண்டே ஓடிமறைந்தனர்.

பிறகு அமைதியானது. யாரையுங்காணவில்லை. கொஞ்ச நேரந்தான். துப்பாக்கிகள் தாங்கிய ‘புலிப் போராளிகள்’ எல்லா இடத்தையும் சல்லடையிட்டுத் தேடியபடி வந்தனர். அவர்கள் முகங்களில் வெற்றிப் புன்னகை ததும்பியது.

“அப்பு..... கவலைப்படாதேங்கோ... நாங்க வந்திட்டம்” சொன்னவனை கிழவர் அருகமர்த்தி, தலையை நீவி முத்தமிட்டார். கோவிலிலிருந்தவர்

எமது போராட்ட வாழ்வின் உண்மைகளைக் கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் தரிசித்து நிற்கவேண்டும்; எமது சமூக வாழ்விக்கத்தின் சகல பரிமாணங்களிலும் ஆழமாக ஊடுருவி நிற்கும் இன ஒடுக்குமுறையின் கொடுரத்தினை, இருஷ்டிகர்த்தாக்கள் சித்திரித்துக் காட்டவேண்டும்.

- தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

தீப்பிளம்பு தள்ளிப்போய் மாயாக்கை வெளிப்பக்கமாய்பாரிய சத்தத்துடன் விழுந்தது. வடலிகளுக்கு மேலால் புகையெழும்பியது.

இராணுவத்தினர் தறிகெட்டு ஓடினர். ஒரு மணித்தியாலத்தின் பின் கருகிப்போன விமானியின் உடலுடன் ஒரு ஜீப் வந்து ஆலமரத்தடியில் நின்றது. இராணுவத்தினர் குழுமி நின்று ஏதேதோ கூச்சலிட்டனர். பின்னர் வடக்குப் பக்கமாய்ச் சென்று மறைந்தனர்.

வெடியோசைகள் மேலும் தீவிரம் பெற்றன. மத்தியானமளவில் வாகனங்களுடன் இரா

கள் சந்தோசத்துடன் குழுமினர். அச்சம் மறந்து அடுப்பை மூட்டினர்; பிள்ளைகளுக்குத் தேநீர் ஊற்ற. ஆலமரக் கிளைகளில் பறவைகள் வந்தமர்வதையும், தென்புறமிருந்து குயிலொன்று கூவுவதையும் நல்ல சகுனமாய் எண்ணினார் கிழவர்.

“இனிப் பொன்னுவும் பிள்ளையரும் திரும்பி வருங்கள்” மீண்டும் வசந்த ருதுவில் மரங்கள் சிலிர்த்திருக்க,

அழகான பாடல்கள் வயற்காற்றில் மிதந்து “வர, கிராமம் உயிர் கொள்வதாய் சரவணைக்கிழவர் — போராளிகளுடன் திளைத்து — ஆர்ப்பரித்தார்.

புலிதாவிப் பாய்வதற்கு முன்னும் பின்னும்

□ □

நம்பியாரூரன்

தேரோடும் விதியாய் - என்
தெருமாறிப் போயிற்று!
ஊரே பெயர்ந்துவர - அதன்
உருமாறிப் போயிற்று!

மூட்டை முடிச்ச 'முளகாய்' பிதுங்குகிற
சாக்கு, ஆடு, கோழி,
தலையணை, பாய், கோடாலி,
சூற்கேஸ், ஹரிக் கேன், களகு,
குழந்தையின் பாற்போச்சி,
குடுவை சுமந்து மனிசர் வர-

தேரோடும் விதியாய் - என்
தெருமாறிப் போயிற்று..

என்போடக் கூட இயலாத வானு
இவர்கள் அள்ளாண்டு வந்தார்
அகலத் தெரு நிறைத்தார்!
சோளகத்தில் அம்பிட்டு
பஞ்சு சுழல்வது போல்
வாழிடத்தை விட்டு
வழிமாறி வந்தார்கள்!
வேர் ஆழப் பாய்ந்த விருட்சங்கள்
விதிவழி
ஏராளமாக
இடம்பெயர்ந்து வந்தனகாண்!

தேரோடும் விதியாய் - என்
தெருமாறிப் போயிற்று.....

தோளில் பசியால் துவண்டு கிடந்த
இளம் வாழைக் குருத்தை
சுமந்து நடந்தவளும்-
மூப்பால் தளர்ந்து முடங்கிக்கிடந்த
தன் தேப்பனை-தாயை
சுமந்த திருமகனும்-
விறகேற்றி
அந்த விறகோடு ஒரு பிணத்தைப்
பிறகேற்றி வண்டிக்குப் பின்னே நடந்தோரும்-
வெந்தீர் கால்மீது கவிழத் துடிப்பவர் போல்
கண்ணீரும் சிந்தப் பயந்தோடி வருகையிலே-

தேரோடும் விதியாய் - என்
தெருமாறிப் போயிற்று.....

நாக்கு வறள, நடையால் உடல்தளர,
தூக்கச் சுமையும் துயரப் பெருஞ்சுமையும்
ஏக்கச் சுமையும் எல்லாம் அழுத்த - ஒரு
போக்கிடத்தைத் தேடிப் புலம்பெயர்ந்து
வந்தவரால்-

தேரோடும் விதியாய் - என்
தெருமாறிப் போயிற்று.....

“போட்டது போட்ட படி
ஒடி வந்து விட்டோம்;
கூட்டிலே கோழி
கொட்டிலிலே மாடு கன்று!”

“துரவில் கிடக்கு மிஷின்;
தூக்கி வருவமெண்டால்
இரவிரவா பாவி
இறங்கி விட்டான்” என்றோரும்-

“கோடியிலே கோழிக் கறியாக்கித் தின்னுகிறான்!
வாடுகிறோம் இங்கோர் மரநிழலில் பானோடு!
வெள்ளமாய்ப் பாயும் வெறியர்களுக்கெதிரே
பிள்ளைகளா நிற்கப்! பெரும்மோசம்!”

என்றவரும்-

இந்த வாராகச் செயலற்று
தம் வாய்க்கு வந்ததெல்லாம் பேசு
மரத்தின் அடி இருந்தார்!

இருந்தாற்போல்-
நீரற்று வாடிச் சுருண்ட பயிர் மழையின்
சுரத்தைக் கண்டு சிலிர்த்தே எழுந்ததுபோல்,
உள்ளம் துவண்டு உயிரற் றிருந்தவர்கள்
துள்ளி எழுந்தார் சுருட்டினார் பாய்!
உறங்கும் பிள்ளைகளையும் போட்டுலுப்பினார்!
பேருவகை வெள்ளத்தே
மீண்டும் மீண்டும் விழுந்தெழுந்தார்!

“ஆட்டை அவிழ்;
தம்பிக்கு ஆகாரம் கையிலேடு;
பூட்டா வண்டில்!
புலி பாயப் புல்லர்படை
ஓட்டம் பிடித்ததாம் ஓரிரவில்!
நாங்கள், இனி
வீட்டை புறப்படுவம், வெளிக்கிட்டு நாளாச்சு!”

மீண்டும்,
தேரோடும் விதியாய் - என்
தெருமாறிப் போயிற்று!
ஊர்போம் அவரால் - அதன்
உருமாறிப் போயிற்று!
தேர் பார்த்து
வீடு திரும்புகிற பக்தர்கள் போல்
வேர் பார்க்க
மீண்டும் விரையும் சனக்கூட்டம்!

ஏக்கம், இழப்பு, அச்சம்
எல்லாம் மறந்து
புது ஊக்கம்
உடலில்

மயிர்க்கால் ஒவ்வொன்றிலுமே
நீக்கம் இலாது நிறைய நிமிர்ந்தவரால்-
தேரோடும் விதியாய் - என்
தெருமாறிப் போயிற்று.....

மூவா இளமை கிடைத்து
முளைத்தவரோ,
தேவாதி தேவர் இவரோ!
எனுப்படிக்கு

ஆ, ஆ,
அழகாய்
அணியாய் நடப்பவரால்-

தேரோடும் விதியாய் - என்
தெருமாறிப் போயிற்று
ஊரே திரும்புகையில் - அதன்
உருமாறிப் போயிற்று!

□ □

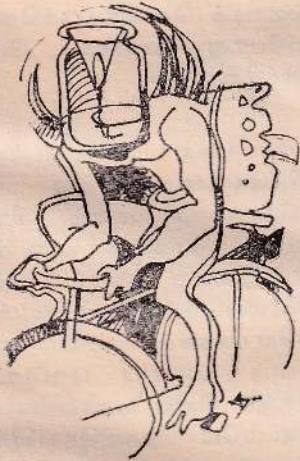
வெளிச்சம்

● சகல படைப்பாளிகளிடமிருந்தும் தரமான படைப்புகளையும், விமர்சனங்களையும் வெளிச்சம் எதிர் பார்க்கிறது. படைப்புகள், விமர்சனங்களை அனுப்புவோர் தமதுசொந்த முகவரியைத் தெளிவாக எழுதி அனுப்பும்படி வேண்டுகிறோம்-

● மதிப்பீட்டுரைக்கு நூல்களை அனுப்புவோர் நூலின் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பி வைப்புகள்.

அழிவுற்ற புராதன குடியிருப்புப்போல சிதைவுண்டு போயிருக்கிறது. சந்தையும் கடைகளும். செளந்தர்யமற்றுக் கிடக்கிறது வீதி. விரையும் சைக்கிள்களில் முதுகை வளைத்தபடி போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள், மனிதர்கள். எல்லா மனிதரிலும் துயரம் நிரம்பியிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் காண துக்கம் பெருகுகிறது. இடியுண்ட

காலம்

பிரகலாத ஹேமந்த்

சந்தைக்குப் பின்னால் யாரோ அவசரப்பட்டு வருகிறார்கள். கற்குவியின் மேலால் முகம் மட்டும் நீந்திவருவதுபோலத் தெரிகிறது.

எப்பொழுது வந்தாலும் இந்தச் சந்தையைப் பார்க்காமல் இருக்க முடிவதில்லை. சிறு பராயத்திலிருந்தே இந்தச் சந்தையுடன் பரிச்சயமுள்ளது. பள்ளி விடுமுறைக் காலங்களில் சந்தையில் சில்லறைக்கு வியாபாரம் நடத்தியதுண்டு. பின்னரங்களில் தவறாமல் சந்தையின் முற்றங்களில் உலாவியதுமுண்டு. தவ

றிய பொருட்கள், விடுபட்டுப் போன சில்லறைக் குற்றிகள் சிலவேளைகளில் வாய்த்திருக்கின்றன. சந்தையில் எப்போதுமே பிடித்த இடம், அதன் ஓரங்களில் நின்று விரிந்து, நிழல் பரப்பிய மரங்கள்தான். ஏனென்று தெரியாது, மரங்கள் என்றால் மிக நன்றாகப் பிடிக்கிறது. அதிலும் பொருந்தி வந்த மாதிரி சந்தையுடன் இணைந்து, அந்தமரங்கள் நின்றதில் பிறந்த ஒரு ஆர்வம்தான். பின்னாளில் சந்தைக்கு வருவதே நிழலில் தோயவும் மரங்களைப் பார்ப்பதுக்குமாகவே என்றும் சொல்லலாம்.

இன்றைக்கு ஒன்றுமில்லை. அழிவுற்ற சந்தையுடன் கூட நின்ற மரங்களும் தொலைந்தன. குண்டுகளாலும் துப்பாக்கிச் சன்னங்களாலும் துவம்சம் செய்யப்பட்ட ஒரு அதிகாலையில் சந்தை தீழுட்டப்பட்டது. சிங்களத்தில் 'மீண்டும் வருவோம்' என்றெழுதிவிட்டுப்போன இராணுவவாகனங்களுக்குப்பின்வந்து பார்த்ததில் கிழவிகளும் ஒரு இளம் விதவைத் தாயும் மூன்று சிறுவர்களும் இரத்தவெள்ளத்தில் இறந்துபோய்க் கிடந்தார்கள். சந்தையின் மரங்களிலிருந்து சிலகாகங்களும், பரம்பரையாக சந்தையிலேயே வாசம் செய்து வந்த இரண்டு மூன்று நாய்களும் அன்று அழிந்தவையில் அடங்கும். அன்று சந்தையும் அதன் அயலும் சிதைவுண்ட காட்சி அழியாத சோகமாக நிலைபெற்றிருக்கிறது. இன்று, இந்தக்கணத்திலும் அதன் ரூபமாக இதோ சிதிலமாகிக் காட்சி தருகின்றனவே இவை. மரங்கள் காயப்பட்டு தலைகள் முறிந்து இறந்தன. சூனியமாக, கறுத்து அழிவின் சாட்சியாக, மிகவும் பரிதவிப்பாகக்கிடக்கிறது சந்தை இப்போது. தன்னுடைய முந்திய காலத்தை நினைத்து விம்முலதாக அதன் மௌனம் அதிர்

கிறது. தனிமையுள் ஒடுங்கிப் போன துயரம் அதற்கு.

இன்னும் பஸ் வரவில்லை. அதன் வருகை நேரம் அண்மித்துக் கொண்டிருக்கிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பஸ்ஸில் ஏறுவதென்ற எண்ணமே ஆவலாகவும் குழந்தமைத்துடிப்பாகவும் தென்படுகிறது. பஸ்ஸின் இரைச்சல் தூரத்தே கேட்கிறது. மெல்லிதான அதன் ஒலி அதிகரித்து நெருங்கி புலனுள் பெருக பெருக குழந்தையின் ஆரவாரமாகத் ததும்பித் தத்தலிக்கிறது மனம். ஒரு இன்பகரமான பயமாகவும் மிக ஆச்சரியமாகவும் மகிழ்ச்சியாயும் இருக்கிறது. திடுமெனச் சரிவுற்று, 'ஒரு பஸ் பயணத்துக்கா இந்த ஆவலும் பறப்பும்?' என்ற கேள்வி மனதின் பாதாளத்திலிருந்து ஒலிக்கிறது. அருகில் இன்னும் மூன்று பேர் பஸ்க்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். புதிதாக அயலில் முளைத்திருந்த குடிசைக் கடைக்குள் நின்று, இரண்டு பேர் கதைக்கிறார்கள். ஒருவன் மிகப் பலமாகவும் அழுத்தமாகவும் இரகசியமாயும் தன்குரலை மற்றவனின் செவியுள் திணித்துக் கொண்டிருக்கிறான். மற்றவன் மிகச் சுவாரஸ்யமாகவும் உணர்வெழுச்சி பொங்கியவனாயும் தலையைச் சம்மதத்துடன் ஆட்டிக்கொண்டிருக்கிறான். அந்த இரண்டு பேர்கூட பஸ்க்காக காத்திருப்பதாகவே தெரிகிறது. அடிக்கடி பஸ் வரும் திசையில் கவனம் வைத்திருக்கிறார்கள். பஸ்நெரிசலுடன் வருமா இல்லை இருந்து செல்வதற்கு வசதி கொண்டுவருமா எனத் தெரியவில்லை. இருப்பதற்கேற்றமாதிரி யென்றால் மிக யோகந்தான். பஸ்ஸின் இரைச்சல் கூடிக் கேட்கிறது.

கடைக்குள் கதைத்துக் கொண்டு நின்றவர்கள் வீதியைக் குறுக்கிட்டு வருகிறார்கள். பேச்சு இன்னும் இழுபட்டுக்

கொண்டேயிருக்கிறது. அருகில் காத்து நின்ற முன்றுபேரும் ஆயத்தமாகிறார்கள். எதிரே அழிந்த சந்தையின் மேற்புறத்திலிருந்து அவசரமாக ஒருபெண் வருவது தெரிகிறது. நடுத்தர வயதிருக்கலாம். கிராமத்தின் சாயல் அவளில் பெருமளவுக்கு பொருந்தியிருக்கிறது. தலையில் சுமை.

அருகில் நின்றவர்கள், கடைக்குள் நின்று கதைத்தவர்களில் கூட நடுத்தரமான வயதே கொஞ்சம் குறைவாயும் கூடுதலாயும் சேர்ந்திருக்கிறது. பஸ்ஸின் இரைச்சல் இன்னும் கூடி அதன்வருகை சமீபித்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது. எதிரே வந்த பெண் ஓட்டமாகவும் அவசர நடையாகவும் பரபரப்புடனும் வந்துகொண்டிருக்கிறாள். பஸ்ஸின் இரைச்சல் அவளைத் தீவிரப்படுத்தியிருக்கலாம்.

பஸ்ஸின் இரைச்சல் நெருங்கியபோதும் அதைக்காண முடியவில்லை. வளைந்துசெல்லும் வீதியில் திரும்பியபிறகே அதன் முகத்தைக் காணமுடியும். சந்தையின் பின்புறம் அவசரமாக வந்தபெண்ணும் இதே வந்து விட்டாள். ராசியுள்ளவள். அவளின் வரவுடன் பஸ்கம் வந்து விடுகிறது; முடக்கால் திரும்பி முகம் காட்டுகிறது. இந்த அதி காலையில், பனிமூட்டம் சரியாக விலகாத சாம்பல் பூத்த வேளையில், இந்தச் சிறு சந்திப்பில், அழிவுற்ற சந்தை முகத்தில் எட்டுப்பேர் பஸ்சுக்காக நிற்கிறார்கள். ஆச்சரியந்தான்.

நான்கு வருசத்துக்குப் பிறகு இப்போது பஸ் ஓடத்தொடங்கி இரண்டுவாரமே ஆகிறது. போராளிகளின் பொறுப்பிலேயே பஸ் ஓடப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். புதிதான வர்ணத்தில் பஸ் அழகாயிருக்கிறது. முன்னர் பஸ்ஸில் எழுதியிருந்த பெயர்கள் இப்போது இல்லை. புதிய பெயர். அது

நிச்சயமாக எங்கோ ஓரிடத்தில் நிகழ்ந்த சண்டையொன்றில் களப்பலியான போராளியின் பெயராகத்தான் இருக்கும். அதிகள் அதிகமான குடியிருப்பு ஒன்றுக்காக இந்த பஸ் வந்து போகிறது. இந்த இரண்டுவார அறிமுகத்துக்குள் இந்தத் தரிப்பில் மட்டும் இத்தனை பேரா? இன்றைக்கு இது விதிவிலக்கான கூட்டம் என்றும் நம்பமுடியவில்லை

மிக நெருக்கமாக, இந்தா காலடியிலேயே வந்து நிற்கிறது பஸ். சனம் நெருக்கிகிணறுகிறது. வாசலில் இரண்டு இளைஞர்கள் நிற்கிறார்கள். ஒருவன் இறங்கி வழி விடுகிறான். மற்றவன் வாசலில் ஓட்டி நின்று ஏறுகிறான். எல்லோருக்கும் ஏறும் அவதி. சிறிய பைகளோடும் வெறுமனே யுமாக ஒவ்வொருவரும் இடமோ வலமோ தத்தமக்கு ஏற்றபடி காலைவைத்து ஏறிக்கொள்கிறார்கள். பஸ் புறப்படுகிறது. பஸ்ஸினுள் பார்வை பரவுகிறது. எல்லா மனிதர்களும் முன்னே பார்த்தபடி இருக்கிறார்கள். ஒருவரின் பிடரியை ஒருவர் பார்த்தபடி என்றும் சொல்லலாம். இறுதியில் இருப்பவனைப் பார்ப்பதற்கு ஒருவரும் இல்லை. முன்னால் இருப்பவன் பார்ப்பதற்கும் ஒருவரின் பிடரியில்லை. நெரிசலில் சனங்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடுத்த மாதிரி பிணையுண்டு நிற்கிறார்கள். பஸ்ஸினுள், பக்கப்பகுதியில், புதிய வர்ணத்தின் மேல் அழகான படங்களாக புதிய இளைய முகங்கள் புன்னகையுடனும் அன்பின் வசிகரத்துடனும் ஒவ்வொன்றும் உற்றுப் பார்த்தபடி. எல்லாவற்றின் கீழும் பெயரையும் சாலடைந்த விபரங்களையும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். முன்பக்கக் கண்ணாடியருகில் ஆணும் பெண்ணும் இணைந்த ஒரு அடையாளம் காண முடியாத கருமையான படம் சட்டமிடப்பட்டு

மாட்டப்பட்டுள்ளது. எல்லோரையும் தன்வசம் ஈர்த்து நரம்புகளைச் சுண்டிவிடும் வார்த்தைகள் அதன் கீழ் எழுதப்பட்டுள்ளன. பிடரியைப் பார்த்த மனிதர்கள் இனி இனி இவற்றையெல்லாம் பார்ப்பார்கள். இத்தா இப்போதே பார்த்து விடுகிறார்கள். கண்கள் கலங்குகின்றனவே! பிணையுண்டு நிற்கும் மனிதரை முன்னே வரும்படி ஒரு குரல் கண்டிப்பாகவும் கொஞ்சம் உச்சஸ் தாயியிலும் ஒலிக்கிறது. யாரும் அந்தக்குரலை ஏற்ற தாக இல்லை. மீண்டும் அந்தக்குரல். அது நடத்துனருடையது. பஸ்ஸில், நடுவில் நின்று தள்ளாடி மல்லாடிக் கொண்டிருக்கிறான். இப்போது சனங்கள் மெல்ல அசைகிறார்கள்.

காற்றை உள்ளிழுத்தபடி சீறிக்கொண்டிருக்கிறது பஸ். தனிச்சுமமாக மனம் கிறங்குகிறது. நான்கு வருடங்கள் வாய்த்திராத சுகம். யுத்தம் தீவிரமடைந்த பிறகு சைக்கிளிலேயே பயணம். எப்போதாவது அவசரமாகப் புறப்பட்டுப் போகும் சிறிய வாகனங்களைக் கண்டாலே ஹெலிகொப்பர்கள் கூட்டன. பிறகு வாகனங்கள் வாய்த்ததுகுறைவு. மண்ணெண்ணெய்ப் புகை கக்கியபடி மெதுவாக, பெரும் சத்தமிட்டுச் செல்லும் வாகனங்களை அலுதாபத்துடன் பார்த்தபடி சைக்கிளில் செல்வதே புதிய வழமையாயிற்று. காத்திருக்க வேண்டிய தில்லை. ஆபத்துக்குறைவு. பிறகு ஒன்றிரண்டு சிறிய வாகனங்கள் ஓடத்தொடங்கின. என்றாலும் அனேகமாக அவை வீதியில் போகாமலுத்து நிற்கும் சங்கதியைப் பார்க்க ஏறும் மனம் சரிந்து விடும்.

இன்று இந்த பஸ்ஸில் புறப்படும் சங்கதி வேறு. காலையில் நேரத்துடன் நகரத்துக்குப் போகலாம் என்று கூறினார்கள்.

சைக்கிளில் நெடுந்தூரத்துக்கு ஓடுவதும் இப்போது முடிவ தில்லை. சைக்கிள் மிதித்து முழங்காற் சில்லுகள் தேய்ந்த னவோ என்ற சந்தேகப்பட்ட டிருந்த வேளையில் இந்த பஸ் பயணம் சித்தித்தது லாபம்.

சௌந்தர்யமற்ற வீதியில் பஸ் மெதுவாகவும் வேகமாகவும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. தெரு வெங்கும் சைக்கிள்களே போயும் வந்தும் கொண்டிருக்கின்றன .பஸ் விலத்தி விலத்தி செல்லச் செல்ல புதிய புதிய வரவாய்... சைக் கிள்கள்... மரங்களும், இடை யிடை பரந்த வயல் வெளிகளும் வீடுகளும் பின்னே பின்னே தவ றிப் போய்க் கொண்டிருக்கின் றன தெருவை விழுங்கிவிரைந்து கொண்டிருக்கிறது பஸ். சிறு பராயத்திலும் பயணங்களின் போதெல்லாம் காட்சிச் சுவாரஷ் யத்தில் மெய்சிலிர்த்ததுண்டு.

பிறகு பயணங்களின் சுவாரஷ் யம் என்பதெல்லாம் மனிதர் களின் நடத்தைகளிலும் புதிய இடங்களைப் பார்ப்பதிலுமே திரும்பியிருந்தது. இப்போது கதைவேறு. எப்போதும் பழக் கப்பட்ட இந்த இடங்கள் புதிய சூழலாகச் சுற்றுகின்றன. இவற் றைப் பார்ப்பதே புதுமையாக வும் இருக்கிறது.

ரிக்கற் தரும்போது நடத் துனர் முன்னே போகும் படி தயவுகலந்த கட்டளையுடன் சொல்கிறான். அந்த மனிதன் இந்தச் சனங்களைப் பார்த்து பெரும்பாலும் கெஞ்சுகிறான். பாவம். சனங்கள் விலகி விட மாட்டேன் என்கிறமாதிரி பிடி வா தமாக நிற்கிறார்கள். அசை யாத வரம்பெற்ற பிறவிகளா இவர்களெல்லாம்? ஒருவரோடு ஒருவர் ஓட்டியவாறு மெய் மறந்தோ புலன் தவறியோ நிற்கி றார்கள்.

நகருக்குள் பஸ் நுழைகிறது. காலை வெயில் உண்ணத்துடன் எங்கும் சிதறிக்கொண்டிருக் கிறது. இடிந்த கட்டிடங்களுக்

கூடாகவும் சிதைவுற்ற வீதியா லும் பஸ் நகர்கிறது. கடைகளில் பலவும் கற்குவியல்களாகிவிட்டி ருக்கின்றன. குவியல்களில் புற் களும் பூண்டுகளும் கூடமுளைத்து மிலாந்துகின்றன. மீதமாயிருந்த கடைகளுடன் தெரு வேராக் கடைகள் வரிசை இழைத்திருக் கின்றன. எல்லாவற்றிலும் சனங் கள் கூடியிருக்கிறார்கள்; வர்ண வர்ணமாய். அநேகமான மனி தர்கள் சைக்கிளிலேயே போய் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆளுக்கொரு சைக்கிளுடன் கூடிப்பிறந்திருக்கிறார்களா? நக ரம் நகரமாயில்லை. வனப்பெ யெல்லாம் ஏதோ பேய்கள் தின்று தீர்த்ததாக எலும்பாகச் சிதைந்து கிடக்கிறது. தரிப் பிடத்தில் பஸ் நிற்கிறது. ஏறும்

விலகி தியேட்டர் சந்திக்கு வரும்போது ரீ குடிக்க வேண்டும் போலிருக்கிறது. எப்போதும் அந்தக்கடை ரீ நன்றாக வே இருக்கும். விரும்பியமாதிரி சூடா கத் தருவார்கள். கைராசிங் காரன், ரீ போடும் அந்த மனி தன். என்றைக்கும் அவன் முகத் தைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் மிதக்கும். இன்று வரை அந்த முகத்தைப் பாத்ததும் இல்லை. அவனும் இடம்பெயர்ந் துதான் வந்திருப்பானோ? இல்லை, செய்ததொழிலை இரா ணுவம் பறித்துவிட்டதோ? எப் போதாவது அவனைப் பார்க் கும் போது கேட்டுவிடலாம்; கையைப் பற்றி குலுக்க வேண் டும்.

நாம் ஒரு பொழுதுமே நிகழ்காலத்தின் நிதர்சனத்தை முழு மையாகத் தரிசித்துக் கொள்வதில்லை. வரலாறு என்பது மாறு வேடம் தரித்து முன்னோக்கிச் செல்கிறது. முன்னிகழ்ந்த காட்சி யின் முகமுடிவைய அணிந்து கொண்டு வரலாறானது நாடக மேடை யில் தோன்றும் போது நாடகத்தின் அர்த்தம் நமக்கு நழுவிப் போய்விடுகிறது.

— ரெஜி டெப்ரே

அந்தரிப்பு, இறங்கும் போது, எவருக்கும் இருப்பதில்லை. எல் லோரும் மெதுமெதுவாக சாதுக் களாக இறங்குகிறார்கள். நேரம் ஒன்பது மணியிருக்கும். வெப்பம் அதிகரித்திருந்தாலும் காற்று வீசுகிறது. அது முகத்தை வருடி புழுக்கத்தைத் துடைத்துப் போகிறது.

புதிய கடை வீதியில் திரும்பி நடக்க கடைக்காரர்கள் கூலிக் கூவி அழைக்கிறார்கள். கால் களைத் தடுமாறச் செய்யும் அந்த அழைப்புகள். கெஞ்சவ தாகவும் கடைக்குள் வந்தேதான் தீரவேண்டுமென்ற ஒரு பிடி வாதத்தோடும் அந்தக் குரல்கள். புதிய கடைகள் கிடுகுகளால் வேயப்படுகின்றன. சில தகரத் தால் ஆனவை. ஒரே இரைச் சல். இரைச்சலைத் தொலைத்து

ரீக் கடையிலிருந்து வெளியே வர, தியேட்டரின் உடைந்த முன்பக்கச் சுவரில் ஒரு போஸ்டர், எதுவோபடத்துடன் ஓட்டி யிருக்கிறது. என்ன, எதைப் பற்றியென்று சரியாகப் புரிய வில்லை. பள்ளிச் சிறுவர்கள் பார்த்துவிட்டுப் போகிறார்கள். இன்னும் பலரின் முகங்களும் அந்தப் பக்கம் பார்த்துப்போகின் றன. நெருங்கிப் போய்ப் பார்க்க, யுத்தகாலக் கருத்தரங்குபற்றிய அறிவிப்பென்று புலனாகிறது. தடித்த சிவப்பு எழுத்தில் பளீ ரிடுகின்றன வாக்கியங்கள். இன்றுதான். அதில் கலந்து வீட் டுத் திரும்பலாம் என்று தீர் மானித்தாகிறது. பின்னேரம் நாலுமணிக்கு பஸ் திரும்பு மென்று காலையில் சொன்னார் கள். அதற்குள் எல்லா வேலை களையும் முடித்துவிடவேண்டி யிருக்கிறது. □ □

அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த மகன்

ஐ. எஸ். சிங்கர் (I. S. SINGER)

ஐ. எஸ். சிங்கர், ஜிடிஸ் மொழியில் எழுதும் அமெரிக்க எழுத்தாளர். "ஒரு எழுத்தாளர் தனது சொந்த மொழியில் எழுத வேண்டும் அல்லது எழுதவே தேவையில்லை" என்று சொன்னவர். போலந்தில் யூத அடிப்படையிலான குடும்பமொன்றில் 1904 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இளமையில் யூத மதப் பாடசாலையொன்றில் கல்வி கற்றார். ஆனால் பின்னர் கடவுளின் சக்தியைவிட, ஐதிகங்களும், ஏன்? என மறு கேள்விகள் கேட்க முடியாத வாதங்களுமே மதங்களை ஆள்கின்றன எனக் கண்டுகொண்டவர், மதச் சார்பற்ற எழுத்தாளரானார். 1926 இல் முதலாவது கதைத்தொகுதியும், விமர்சனக் கட்டுரைகளும் வெளியாகின. 1935 இல் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றார். 1945 இல் ஆங்கிலத்தில் வெளியான 'தி பீப்பிள்ஸ் மொஸ்கெற்' என்ற நூலின் மூலம் பிரபலமானார். பல நாவல்கள் தொடர்ந்து வெளியாகின. 1984 இல் 'காதலும் புலம் பெயர் வாழ்வும்' என்ற நாவல் வெளிவந்தது. போலந்தில் வாழும் யூதர்களின் வாழ்க்கையே பெரும்பாலான நாவல்களின் கருப்பொருளாகும். யூதக் கட்டுக்கதைகளும் அவர்களது சமீபிரதாயங்களும் கதைகளில் பரவிக்கிடக்கும் பிசாசுகளும் கெட்ட தேவதைகளும் கதைகளில் வரும் - சமீபகால எழுத்துகளில், அமெரிக்காவும் நியூ யோர்க்கும் வருகின்றன. "எனக்கு இங்கும் வேர்கள் அடி விட்டுவிட்டன" என்கிறார் சிங்கர். ஜிம்பிள் என்ற மலையன் இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் பிரபலமானது. 'அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த மகன்' என்ற கதையில், இருவேறான சமூகங்களின் முரண்பாடுகள் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளன. 1975 ஆம் ஆண்டு சிங்கர், இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசைப் பெற்றார்.

ஆங்கிலம் வழியாக தமிழில்:

சு. மகேந்திரன்

லென்ஸின் ஒரு மிகச்சிறிய கிராமம் — மணற்பாங்கான சந்தையில் குடியானவர்கள் வாரத்துக்கு ஒருமுறை கூடுவர். சிறு குடிசைகள் அதனைச் சூழ்ந்திருந்தன. அவற்றின் கூரைகள் வைக்கோலால் வேயப்பட்டிருந்தன. அல்லது மொஸ் மரத்

தின் ஓலைகள் அடுக்கடுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும். வீடுகளின் புகைக் கூடுகள் பாளைகள் போலிருக்கும். குடிசைகளிடையே வயல்களிருந்தன. அங்கு கிராமத்தவர்கள் விவசாயம் செய்தனர். அல்லது தமது ஆடுகளை மேய்த்தனர்,

அங்குள்ள மிகச்சிறிய குடிசை ஒன்றில் வயதான பேர்ல் வாழ்ந்து வந்தான். அவனது மனைவியை பேர்ல்சா (பேர்லின் மனைவி) என எல்லோரும் அழைத்து வந்தனர். பேர்ல் தனது என்பதுகளிலிருந்தான். ரஷ்யாவிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டதனால், போலந்தில் குடியேறிய யூதன் அவன். அவன் பலமான குரலில் பிரார்த்தனையில் ஈடுபடும்போது, லென்ஸின் சினில் உள்ளவர்கள் அவனைப் பரிசாசம் செய்வர். பேர்ல் பேசும் போது 'R' ஐ அழுத்திப் பேசுவான். அவன் விரிந்த தோள்களும் குள்ளமான தோற்றமும் கொண்டவன். கால்களைத் தரையில் தேய்த்தபடி நடப்பான். ஒரு சிறிய தாடி அவனுக்கிருந்தது. கோடையிலும் மாரியிலும் ஆட்டுத்தோலால் ஆன தொப்பி ஒன்று அவன் தலையில் இருக்கும். தடித்த காலணிகளும், அளவில்லாத மேலாடையும் (செளகரியத்திற்காக) அணிந்திருப்பான்.

பேர்ல் தம்பதியினருக்கு சாமுவெல் என்ற பெயருடைய மகனொருவனிருந்தான். அமெரிக்காவுக்குப் போய் நாற்பது வருடமாகிறது. அங்கு அவன் ஒரு மில்லியனர் ஆகிவிட்டான் என லென்ஸினில் பேசிக்கொண்டார்கள். ஒவ்வொரு மாதமும், தபால் காரன் கடிதமும் மணி ஓடரும் வயதான பேர்லிற்கு கொண்டு வருவான். கடிதம் ஆங்கிலத்தில் வருவதால் யாருமே அதனை வாசிக்க முடிவதில்லை லென்ஸின் சினில் யாருக்குமே ஆங்கிலம் தெரியாது. சாமுவெல் பெற்றோருக்கு மாதாமாதம் எவ்வளவு பணம் அனுப்புகிறான் என்பதை யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. பேர்லிடம் அரை ஏக்கர் நிலமும் ஒரு மாடும் ஒரு ஆடும் சில கோழிகளும் இருந்தன. இருவரும் வருடத்தில் மூன்று தடவைகள் சக்ரோக் சிமிற்குப் போய் மணி ஓடர்களை மாற்ற

றிக்கொண்டு வருவார்கள். அவர்கள் அப்பணத்தை உபயோகிக்கவில்லை. தோட்டமும் ஆடும் மாடும் அவர்களுடைய தேவைகளை பூர்த்திசெய்து வந்தன. பேர்ல்சா முட்டையும் கோழிக் குஞ்சும் விற்று வந்தான். அதனால் கிடைப்பது, பாணுக்கான மாவை வாங்கப் போதுமானதாக இருந்தது.

பேர்ல் பணத்தை எங்கு வைத்திருக்கிறான் என லென்ற சினில் யாருமே கருத்தில் கொள்ளவில்லை. லென்றசினில் திருடர்களும் இல்லை. குடிசையில் ஒரு அறை மட்டுமே இருந்தது. அதில் மேசை, இறைச்சி வைக்கும் இறாக்கை, பாலாடை வைக்கும் இறாக்கை, இரண்டு கட்டில்கள், என்பனவற்றுடன் ஒரு மண் அடுப்பும் இருந்தது. சில வேளைகளில் கோழிகள் மரக் கூடுகளில் தங்கும். குளிர் காலங்களில் அடுப்புக்குப் பக்கத்திலுள்ள தொட்டிக்குள் வந்து விடும். காலநிலை மோசமானால், ஆடும் கூட வீட்டுக்குள் ஒதுங்குவதுண்டு. கிராமத்தில் வசதி படைத்தவர்கள் மண்ணெண்ணெய் விளக்குகளைப் பாவித்தனர். பேர்லோ அல்லது அவளது மனைவியோ புதுநாகரீகத்துடன் கூடிய பொருட்களில் ஆசை கொண்டதில்லை ஒரு கிண்ணத்தில் எண்ணெயும் திரியும் இருந்தால் போதாதா? சபத்துக்காக மட்டும், கடையில் மூன்று மொழுகு திரிகளை பேர்ல்சா வாங்குவான். கோடை காலங்களில் சூரியன் உதயமாக வதற்கு முன்னரே இருவரும் எழுந்து விடுவார்கள். கோழிகள் அடையும் போதே நித்திரைக்குப் போய்விடுவார்கள். குளிர் காலத்தில் வரும் நீண்ட மாவை வேளைகளில் பேர்ல்சா ராட்டினத்தில் சணல்நூல் நூற்பான். அவளுக்கு முன்னால் அமர்ந்தபடி ஓய்வை அனுபவிப்பான் பேர்ல்.

ஒரு நாள் மாலைப் பிரார்த்தனையை முடித்துக் கொண்டு சைனகொக்கிலிருந்து திரும்பிய பேர்ல், தான் கேள்வியுற்ற செய்திகளை மனைவிக்குக் கூறினான். சார் பதவியிலிருந்து விலகவேண்டுமென வேர்சோவில் வேலை நிறுத்தக் காரர்கள் கூறி உள்ளனர். சமய போதகரான டொக்டர் ஹெசல் என்பவர், யூதர்கள் பாலஸ்தீனத்தில் மீண்டும் குடியேற்றப்படவேண்டும் எனக் கூறியுள்ளார். இவற்றை எல்லாம் பேர்ல்சா அவதானத்துடன் கேட்டான். சதைப்பற்றுக் குறைந்த தனது தலையை ஆட்டினான். அவளது முகம் மஞ்சள் நிறமுடையது. கருக்கங்களுடன் முட்டைக்கோசு இலைகளைப் போலிருக்கும். அவளது கண்களுக்கு கீழே உள்ள பகுதி, நீல நிறத்துடன் திறந்த சாக்குகள் போல் தெரியும். அவளோ அரைச் செவிடு. அதனால் பேர்ல் தான் கூறிய எல்லாவற்றையும் திரும்பவும் கூறவேண்டியிருந்தது. அவற்றைக் கேட்டபின் “இவையெல்லாம் பெரிய நகரங்களில் நடக்கும் விஷயங்கள்” என்றான் பேர்ல்சா.

லென்றசினில் வழமையாக நடைபெறும் காரியங்களைத் தவிர வேறு எதுவுமே நடைபெறவில்லை. மாடு ஒன்று கன்று ஈன்றது ஒரு இளம் சோடிக்கு விருத்த சேதனம் நடந்தது. விருந்தும் வைக்கப்பட்டது. ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது அதற்காக விருந்தொன்றும் வைக்கப்படவில்லை. எப்போதாவது ஒருவர் இறந்தார். லென்றசினில் சவக்காலை இல்லை. பிணத்தைப் புதைப்பதற்காக சக்ரோக் சிமிற்கு எடுத்துச் செல்வார்கள். இப்போது குறைந்த அளவு இளைஞர்களே லென்றசினில் இருக்கிறார்கள். இளைஞர்கள் நொவிடோர் என்றும் சக்ரோக் சிம் என்றும் வேர்சோ என்றும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் சாமுவெல் போல் அமெரிக்க

அசைக்க முடியாத ஆணிவேர்

அலெக்ஸ் பரந்தாமன்

எரிசுண்டு வீச்சால் எங்கள் பயிர்களை நீங்கள் எரித்துக் கொள்ளலாம்...

ஆனாலும் அதன் ஆணிவேரை உங்களால் அசைக்க முடியுமோ...?

யாரறிவீர்? அதன் இருப்பிடம்!

அது எட்டாத ஆழத்தில் மண்ணுக்குள் வைரமாக இருக்கும் வரை... எமக்கு எத்தனை இடர்வரினும் அதற்கு நாங்கள் எப்பொழுதும் நீர் விட்டுக் கொண்டோன் இருப்போம்!

ஏனெனில்... அந்த ஆணிவேர்தான் எங்கள் வாழ்க்கையின் அடிநாதம்.

காவுக்குப் போகிறார்கள். அவர்கள் எழுதும் கடிதங்களை வாசித்துப் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை ஜிடிசுடன், அவர்கள் எங்கு சென்றார்களோ அந்த நாட்டு மொழிகளும் கலந்து விட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் அனுப்பும் படங்களில் ஆண்கள் நீண்ட பட்டுத்தொப்பிகளையும் பெண்கள் நிலச்சுவாந்தர்களின் மனைவிமார் அணிவது போல் ஆடம்பரமான உடைகளுடனுமிருக்கிறார்கள்.

பேர்லிற்கும், பேர்ல்சாவுக்கும் கூட இவ்வகையான புகைப்படங்கள் வந்தனதான். அவர்களது பார்வை மங்கிக்கொண்டே வருவதனால், அவர்களால் அப்படங்களிலுள்ளவர்களை சரியாக மட்டிடமுடியவில்லை. இருவரிடமும் கண்ணாடி இல்லை. சாமுவெலிற்கு பிள்ளைகளும் பெண்களுமிருந்தனர். அவர்களின் பெயர்கள் யூதப்பெயர்களாக இருக்கவில்லை. பேர்லின் பேரப்பிள்ளைகள் கூட மணமுடித்து தமது வசந்த காலத்தைக் கடந்திருந்தனர். அவர்களின் பெயர்கள் பேர்லிற்கோ பேர்ல்சாவிற்கோ மனதில் நிற்கவில்லை. அவை புதுமையானவையாக இருந்தன. ஆனால் பெயர்களில்தான் என்ன இருக்கிறது. அமெரிக்கா நீண்ட தூரத்திலிருக்கிறது. கடலின் மறு கரையில் அது உள்ளது. வென்ற சிலிற்கு வந்த யூதமதப் போதகர் ஒருவர், அமெரிக்காவில் மனிதர்கள் தலை கீழேயும் கால் மேலேயும் இருக்கும் வகையில் நடக்கிறார்கள் எனச் சொன்னார். அதில் பொதிந்திருந்த கருத்தை பேர்ல்சாவாலோ பேர்லாலோ சரியாக கிரகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அது எப்படித்தான் முடியும். ஆனால் ஆசிரியர் கூறியுள்ளதால், அது உண்மையாகத்தான் இருக்கமுடியும். சிறிது நேரம் பேர்ல்சா சிந்தனையில் சூழ்ந்தான். பின், "ஒரு வன் எல்லாவற்றிற்கும்

தன்னைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்வான்" என்றான். கடுமையாகச் சிந்தனை செய்யத் தொடங்கினால் - கடவுள் கோபித்துக்கொள்வார் - அது நகைச்சுவை உணர்வையும் குறைத்துவிடும்.

ஒருநாள், அன்று வெள்ளிக் கிழமை. காலையில் சபத்துக்கான ரொட்டிகளை தயாரிப்பதற்காக பிசைந்த மாவிற்கு மேலும் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, அறைக்கதவைத் திறந்து ஒரு கனவான் உள்ளே வந்தான். அவன் மிகவும் உயரமானவனாக இருந்தான். உள்ளே நுழையக் குவிய வேண்டி இருந்தது. அவனது முகத்தின் அரைவாசியை மறைத்துக்கொண்டிருந்தது அவன் அணிந்திருந்த தொப்பி. கோட்டின் ஓரங்கள் கம்பளிவைத்துத் தைக்கப்பட்டிருந்தன. சக்ரொக் சிமைச் சேர்ந்த சாஸ்கல் என்ற வண்டி ஓட்டி செப்புப் பூட்டுக்களுடன் கூடிய தோலால் ஆன இரண்டு பிரயாணப்பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு கனவானின் பின்னே வந்து கொண்டிருந்தான். பேர்ல்சா திகைப்புடன் திரும்பிப்பார்த்தான்.

அந்தக் கனவான் சுற்றுமுற்றும் பார்த்துவிட்டு, ஜிடிசில் "இதை வைத்துக்கொள்" என

ஒரு வெள்ளி ரூபிளை அவனிடம் கொடுத்தான். வண்டில்காரன் மிகுதியை கொடுக்க முனைந்தான், "வேண்டாம் நீ இப்போது போகலாம்" என்றான்கனவான்.

வண்டில்காரன் கதவைச் சாத்திய உடனேயே கனவான், "அம்மா நான்தான் உங்களது மகன் சாமுவெல் - சாம்" என்கிறான்

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதுமே பேர்ல்சாவின் கால்கள் உணர்வை இழந்தன. மாத்துணிக்கைகள் ஓட்டிக்கொண்டிருந்த அவளது கைகள். செயல்திறனை இழந்தன. கனவான் அவளைத் தழுவிக்கொண்டான். அவனது கன்னத்தையும் நெற்றியும் கனவான் முத்தமிட்டான். பேர்ல்சாவின் வாயிலிருந்து கோழி கொக்கரிப்பது போன்ற சத்தம் கேட்டது. 'எனதுமகனே' அந்த நேரம் பார்த்து பேர்ல்விறகுக் கொட்டிலில் இருந்து வெளியே வந்தான். அவனது கைகள் விறகை அணைத்தபடி இருந்தன. ஒரு கனவான் தனது மனைவியின் நெற்றியில் முத்தமிடுவதைக் கண்டவன் விறகைக் கீழே போட்டுவிட்டு, "இங்கு என்னதான் நடக்கிறது" என கூக்குரலிட்டான்:

பேர்ல்சாவிலிருந்த பிடியை விட்ட சாமுவேல், பேர்லை ஆரத்தழுவினான். "அப்பா"

நீண்ட நேரத்திற்கு பேர்ல் ஒரு சொல்லையும் உதிர்க்கவில்லை. தான் படித்திருந்த யூடிஸ் பைபிளிலிருந்து 'பரிசுத்தமான வார்த்தைகளைக் கூற நினைத்தான். ஆனால் அவனுக்கு எதுவுமே நினைவுக்கு வரவில்லை. சற்றுப் பின்னர் "நீ சாமுவெல்தானே" எனக் கேட்டான்.

"ஆம் அப்பா நான் தான் சாமுவெல்"

“என்றும் உன்னுடன் அமைதியிருக்கட்டும்.” மகனின் கைகளைப்பற்றிக் கொண்டான். அவனால், தான் ஏமாற்றப்படுகிறேனோ என்ற எண்ணத்திலிருந்து மீளமுடியவில்லை. இங்கு நிற்கும் இந்த மனிதனைப் போல் சாமுவெல் பருமனாகவோ உயரமாகவே இருக்கவில்லையே. ஆனால் சாமுவெல் பதினைந்து வயதிலிருந்த தோற்றமே பேர்லிற்ரு நினைவில் இருந்தது. அப்போது தான் அவன் வீட்டை விட்டு அமெரிக்காவுக்குப் போனான். மிகத் தொலைவிலுள்ள அந்த நாட்டிலிருந்த போது அவன் பெருத்து விட்டான்.

“இங்கு வருவது பற்றி நீ எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவில்லையே?”

“என்னுடைய கேபின் உங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையா?”

பேர்லிற்கு கேபின் என்றால் என்ன என விளங்கவில்லை.

கைகளை ஒன்றுடன் ஒன்று தேய்த்து அதிலிருந்த மாவை நீக்கிய பின், பேர்லிற்ரு தனது மகனைக் கட்டிப் பிடித்தான். அவனை சாமுவெல் மீண்டும் முத்தமிட்டான்.

“அம்மா கேபின் கிடைக்கவில்லையா?”

“என்ன?” எனக் கூறியவள் “இவற்றை எல்லாம் பார்த்த பின்னர் சாவதில் கூட மகிழ்ச்சி அடைவேன்” என்றாள். அவளது குரலில் திகைப்படைந்த தன்மை காணப்பட்டது. அவள் கூறிய அந்த வார்த்தைகள் பேர்லிற்கும் ஞாபகம் வந்திருக்குமே யானால், அவனும் அதைத்தான் கூறி இருப்பான். சில கணங்களில் தன்னிலை அடைந்த பேர்லிற்ரு “பெர்லிற்ரு இம்முறை சபத்திற்கு ஸ்ருவுடன் ஸ்பெசலான புடிங்

கும் செய்ய வேண்டியிருக்கும் என்றான்.

பேர்லிற்ரு பல வருடங்களுக்குப் பின் இன்றுதான் மனைவியைப் பெயர் சொல்லி அழைத்திருக்கிறான். அவன் அவளை அழைப்பதென்னவோ இங்கே கவனி, சொல்லேன் என்ற வார்த்தைகள் மூலமே. இளம் வயதிலும், பட்டணங்களில் வசிப்போரும் மனைவிமாரை பெயர் சொல்லி அழைக்கின்றனர். இப்போது பேர்லிற்ரு அழைத்தொடங்கி விட்டான். அவளது கன்னத்தில் விழுந்த கண்ணீர்த் துளிகள் மஞ்சள் நிறமாகத் தெரிந்தன. அவளுக்கு எல்லாம் மங்கலாகத் தோன்றியது. “இன்று வெள்ளிக்கிழமை. சபத்திற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்யவேண்டும்” என அவள் பலமாகக் கூறினாள். மாலைப்பிசைந்து ரொட்டியைச் சுட்டெடுக்கவேண்டும். வந்திருப்பவன் எவ்வளவு முக்கியமான விருந்தாளி. சிறந்தவகையில் சபத்திற்கான ஸ்ருவைச் செய்யவேண்டும். குளிர்கால மாலைப்பொழுதுகள் குறுகியவை. அவன் விரைவாகச் செயல்பட வேண்டும்.

மகனுக்கு, அவன் எவற்றை எல்லாம் நினைத்து வருத்தப்படுகிறான் என்பது புரிந்து விட்டது.

“அம்மாநான் உனக்கு உதவுகிறேன்”

பேர்லிற்ரு சிரிக்க முயன்றான். அடைபட்ட விம்மல் ஒன்று அவ விடமிருந்து வெளிப்பட்டது “நீ என்ன தான் கூறுகிறாய் கடவுள் மன்னிப்பாராக.”

அந்தக் கனவான் தனது மேல் கோட்டையும் உள் கோட்டையும் கழற்றினான். உள் அங்கி மட்டும் உடம்பிலிருந்தது. ஒரு கெட்டியான மணிக்கூட்டுடன் கூடிய, தங்கத்தாலான செயின் ஒன்று அதன் மேல் கிடந்தது. உள் அங்கியின் கைகளை சுருட்டி விட்டான். நீண்டதொட்டிக்குப் பக்கத்தில் வந்தான். “அம்மாநான் நியூயோர்க்கில் பல காலமாக பேசுகராக இருந்தவன்” எனக் கூறிக்கொண்டு தண்ணீரைப்பிசைந்தமாவின் மேல் மேலும் விட்டு, அதனைப்பிசையத் தொடங்கினான்.

“என்ன எனது அருமை மகனே! யார் தான் எனக்குக் கடைசிப் பிரார்த்தனையைக் கூறப்போகிறார்களோ” என அழைத்தொடங்கினான். அது மனதைத் தொடுவதாக இருந்தது. அவளது பலம் முழுவதையும் இழந்திருந்தான். கட்டிலில் முடங்கியபடி படுத்தான்.

பெண்கள் எப்போதும் இப்படித்தான் என பேர்லிற்ரு தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான். மேலும் விறகு கொண்டு வருவதற்காக கொட்ட கைக்குச் சென்றான். அடுப்படியில் ஆடுபடுத்துக் கொண்டது. அது, வினோதமான உடைகளுடன் திகழும் அந்த நெடிய மனிதனை, விறைப்புடன் நிலையாக உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

அயலவர்கள், பேர்லின் மகன் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கிறான் என்ற நல்ல செய்தி

கேட்டு, அவனை வரவேற்க வந்தனர். சில பெண்கள் சபத்திற்கு காண உணவைத் தயாரிப்பதற்கு பேர்ல்சாவுக்கு உதவினர். சிலர் சந்தோச மிகுதியால் அழுதனர். ஒரு திருமணத்தின் போது இருப்பது போல் அந்த அறை திகழ்ந்தது.

அவர்கள் "இங்கில்லாத வகையில் என்ன புதுமைகள் அமெரிக்காவில் இருக்கின்றன" எனக் கேட்டனர்.

"அமெரிக்காவில் எல்லாமே ஒழுங்காக இருக்கின்றன" என்றான் சாமுவேல்.

"யூதர்களுக்கு அங்கு நல்ல வாழ்வு அமைந்துள்ளதா?"

"கிழமை நாட்களிலும் அங்கு ஒவ்வொருவரும் கோதுமைப் பாண் சாப்பிடுகிறார்கள்"

"அவர்கள் யூதர்களாகவே உள்ளார்களா?"

"நான் ஒரு உண்மையான யூதனாக இல்லைத்தான்"

பேர்ல்சா மெழுகுவர்த்திகளைத் தந்து ஆசிரிவதித்த பின், தகப்பனும் மகனும் தெருவின் மறுபக்கத்திலிருந்த சைனகொக்கிற்குச் சென்றனர். புதிதாக பனி பெய்து கொண்டிருந்தது. மகன் நீண்ட தடங்களை வைத்து நடந்தான். "மெதுவாக நட" என பேர்ல் எச்சரிக்கை செய்தான்.

சைனகொக்கில் யூதர்கள் பாடல்களை ஒப்படைத்துக் கொண்டிருந்தனர். "இராசாவே வருக. எம்மை உவகை அடையச் செய்யும்." இவை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில் வெளியில் பனி பெய்து கொண்டிருந்தது. பிரார்த்தனை முடிந்தது போலும். சாமுவேலும் வெளியே வந்த போது, கிராமம்

அடையாளம் தெரியாமல் மாறி இருந்தது. எங்கும் பனி படர்ந்திருந்தது. வீடுகளின் கூரைகள் தெளிவற்றுச் சாங்கமாகத் தெரிந்தன. வீடுகளிலிருந்த மெழுகுவர்த்திகளை மட்டும் காணக் கூடியதாக இருந்தது. வேறு எதுவுமே தெரியவில்லை.

"இங்கு எதுவுமே மாறுதலடையவில்லை" என்றான் சாமுவேல்.

பேர்ல்சா பாரை மீனாலான கறியும் கோழிச்சூப்பும் இறைச்சியும் கரட்ஸ்ருவும் சோறும் சமைத்திருந்தான். இறுதியான ஆசிரிவாதம் முடிவடைந்த பின் "அப்பா நான் அனுப்பிய பணத்தை என்ன செய்தீர்கள்" என சாமுவேல் கேட்டான்.

பேர்ல் தனது நரைத்த புருவத்தை உயர்த்தி "அது இங்கே தான் இருக்கிறது என்றான்."

"நீங்கள் பணத்தை வங்கியில் இடவில்லையா?"

"வென்சினில் தான் வங்கிகளில்லையே"

"அப்போது அதை எங்கு தான் வைத்திருக்கிறீர்கள்"

பேர்ல் சிறிது தயக்கம் காட்டினான் "சபத்தின் போது காசைத் தொடயாரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை ஆனாலும் உனக்கு நான் காட்டுகிறேன்" பேர்ல் கட்டில் பக்கமாகச் சென்று முதுகை வளைத்து ஏதோ ஒரு பாரமான பொருளை கட்டிலின் அடியிலிருந்து இழுத்தான். ஒரு சப்பாத்து வெளியே வந்தது. பேர்ல் வைக்கோலை வெளியே எடுத்தான். சாமுவேல் சப்பாத்துக்குள் இருந்த தங்க நாணயங்களைக் கண்டான். சப்பாத்தைத் தூக்கினான்.

"அப்பா, இது ஒரு புதையல் தான்"

"நல்லது"

"நீங்கள் ஏன் இதனைச் செலவு செய்யவில்லை"

"என்ன? கடவுளுக்கு நன்றி. எம்மிடம் எல்லாமே இருந்தன"

"நீங்கள் எங்காவது ஊர்பார்க்கச் சென்றிருக்கலாம் தானே?"

"எங்கே நாம் செல்வது. இது தான் எமது வீடு"

மெதுவாக, பேர்லும் பேர்ல்சாவும் மகனையும் அவனது அமெரிக்கஜிடிசையும் புரிந்து கொள்ள ஆரம்பித்திருந்தனர். அவன் பேசுவதை பேர்ல்சாவால் இப்போதெல்லாம் விளங்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது. அவனது குரலை இப்போது இனம் கண்டு கொள்கிறான்.

கேள்விகளுக்கு மேல் கேள்வியாக மகன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் பேர்லின் பதில்கள் ஒரே மாதிரியாகவே இருந்தன.

திருடர்களுக்கு இது தெரிந்தால் உங்களது உயிருக்கு ஆபத்தாக முடியுமே"

"இங்கு தான் திருடர்கள் யாருமில்லையே"

"கடைசியில் இந்தப் பணத்துக்கு என்ன நடக்குமோ?"

"நீயே அதனை எடுத்துக் கொள்"

"நாம் பெரிய சைனகொக் ஒன்றைக் கட்டலாம்" என்று சாமுவேல் பேசத் தொடங்கினான்.

“இங்குள்ளதே போதுமான தொன்று” என்றான் பேர்ல்.

“வயதானவர்களுக்கான இல்லம் ஒன்றைக் கட்டலாம்”

“இங்குயாரும் தெருக்களில் இல்லையே”

அடுத்த நாள் சபத் சாப்பாடு முடிந்த நேரத்தில் ஒரு கடுதாசியுடன் யூதனொருவன் சக்ரொக் சிமிலிருந்து வந்தான் - அது ஒரு கேபிள். சிறுதூக்கத்திற்காக பேர்லும் பேர்ல்சாவும் சாய்ந்தார்கள். உடனேயே குறட்டையும் விடத் தொடங்கிவிட்டார்கள். சாமுவெல்கோட்டையும் தொடப்பியையும் அணிந்துகொண்டு வெளியே கிளம்பினான். அவன் தனது நீண்ட சுவடுகளை வைத்து நடந்து சந்தையை அடைந்தான். அதற்கப்பாலும் சென்றான். சாமுவெல் கையை நீட்டி ஒரு வீட்டின் கூரையைத் தொட்டான். சுருட்டுக்குடிக்க நினைத்தான். சபத்தின் போது அது தடை செய்யப்பட்ட செயல் என அவனுக்கு நினைவு வந்தது. அவனுக்கு யாருடனாவது பேச வேண்டும் போலிருந்தது ஆனால் முழு லென்ற்சினும் ஆழ்ந்த துயிலில் இருந்தது. அவன் சைனகொக்குள் சென்றான். ஒரு வயதான மனிதர் அங்கு அமர்ந்திருந்தார். தோத்திரப்பாடல்களைப்பாடிக்கொண்டிருந்தார் சாமுவெல் அவரைப் பார்த்து “பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களா?” எனக்கேட்டான்.

“ஒருவன் வயதான பின்பு எதைத்தான் செய்வது”

“உங்களுக்கு வருமானம் எதுவும் வருகிறதா?”

சாமுவெல் கூறியதற்கான அர்த்தம் அவருக்கு விளங்கவில்லை. அவர் சிரித்தார். பற்

கள் இல்லாத வெறுமையான முரசுகள் தெரிந்தன. “கடவுள் சுகத்தைக் கொடுத்தால், ஒருவனது வாழ்வு தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும்”

சாமுவெல் வீட்டுக்கு வந்தான். பேர்ல் சைனகொக்கிற்குப் பிரார்த்தனை செய்யப் போனான். தாயும்மகனும் தனித்திருந்தனர். அறைஎங்கும் நிழல் பரவியது.

பேர்ல் சாபக்தி சிரத்தையுடன் பாடல்களைப் பாடத் தொடங்கினான். கடவுள்களாகிய ஆபிரகாம், ஐசக், ஜெக்கப் இஸ்ரவேலின் எளிய மனிதர்களைக் காப்பாற்றுங்கள். உங்கள் பெயரால் புனிதமான இந்த சபத் விலகிச் செல்கிறது. அடுத்த வாரத்தையும் வரவேற்கிறோம். அது பூரண சுகத்தையும் செல்வத்தையும் கொடுப்பதாகவும் நல்ல கருமங்களையுடையதாகவும் அமையட்டும்.

“அம்மா நீ செல்வத்திற்காக பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டிய தில்லை.” என சாமுவெல் கூறினான். “நீ இப்போது மிகுந்த செல்வத்துடன் தான் இருக்கிறாய்”

பேர்ல்சாவுக்கு கேட்கவில்லையோ - அல்லது கேட்காதது போல் பாசாங்கு செய்தாளோ தெரியவில்லை. அவனதுமுகம், எண்ணற்ற பல நிழல்களால் களைவப்பட்டது போல், இருள்டைந்தது.

அந்திக்கருக்கல் வெளிச்சத்தில் சாமுவெல் தனது மேல்சட்டைப்பைக்குள் கைவிட்டு பாஸ்போட், செக் புத்தகம், தனக்குச் சேர வேண்டிய கடன் பத்திரங்கள் எல்லாவற்றின் மேலும் கைகளை ஓடவிட்டான். அவன்

பெரிய திட்டங்களுடன் இங்கு வந்தான். அவனது தோல் பெட்டி பெற்றோர்களுக்காக அவன் கொண்டு வந்திருந்த பொருட்களால் நிரம்பி இருந்தது. கிராமத்திலிருந்த எல்லோருக்கும் நன்கொடையாக வெகுமதிகள் கொடுக்க நினைத்தான். தனது பணத்துடன், கிராமத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக நியூயோர்க்கில் ‘லென்ற்சின்’ கழகம் ஏற்பாடு செய்த ‘போல்’ நடனத்தின் போது, கிடைத்த பணமும் அவனிடமிருந்தது.

ஆனால் மறுகரையில் உள்ள இந்தக் கிராமத்தில் தேவைகள் எதுவுமே இல்லை. சைனகொக்கிலிருந்து சுரகரப்பான குரலில் கீதங்கள் கேட்டபடி இருந்தன. நாள் முழுவதும் அமைதியாக இருந்து வீட்டு சுவர்க்கோழிகள் மீண்டும் சிச்சிடத் தொடங்கி இருந்தன. தாய்மாரிடமிருந்தும், பாட்டிமாரிடமிருந்தும் வழிவழியாக வந்த ‘புனிதச்’ செய்யுள்களை, பேர்ல்சாபக்தி பூர்வமாகச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

‘தூய செம்மறிப் புருவையே/ ரோராவுக்கு அமைந்து நடக்கவும் நல்ல காரியங்களைச் செய்யவும்/ எம்மில் பூரணமான கருணையுடன் இரு/ காலனிகள், உடைகள் உணவு எல்லாவற்றிலுமே/ எமது தேவைகளை நிறைவேற்று/ அத்துடன் மெசியாவின் பிரசங்கத்தை கேட்பதற்கும்/ ஒழுங்கு செய்துதா’

சபத்- புனிதநாள். இங்கு யூதர்களாகையால் சனிக்கிழமை.

சைனகொக்- யூத ஆலயம் ஸ்ரு- கோதுமை மாவுடன் இறைச்சி, கரட் என்பன சேர்த்துச் சமைக்கும் கறி

ரோரா- யூதமதச்சட்டங்கள்

ஈழத்தமிழரின் நடனத்தனித்துவங்களை நோக்கிய ஒரு தேடல்

ஈழமக மாணுடவியல் அணுகுமுறைகளையும், வழக்கில் எஞ்சி நிற்கும் கூத்து வடிவங்களையும், நாட்டார் வழக்கியற் கையளிப்பினையும் பின்புலமாகக் கொண்டு ஈழத் தமிழரின் நடனத்தனித்துவங்களை நோக்கிய ஆய்வை முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது.

கூத்து வண்ணர், கூத்து மாதவர், கூத்துப் பெருமாள், கூத்துக் கந்தர், கூத்துச் சுப்பர், கூத்து நாகர், கூத்து வேலர் என்றவாறு மிகவும் பரந்த அளவிலான பெயர் வழக்குகள் நாட்டார் மரபுகளில் காணப்படுகின்றன.

மனிதரின் தொழிற்பாடுகள், விலங்குகளின் அசைவுகள், காற்று, மழை போன்ற இயற்கைச் சலனங்கள் என்றவாறு மிகப் பரந்த எண்ணக்கரு விளக்கம் ஈழத்துப் பாரம்பரியத்திலே கூத்துக்கு வழங்கப்பட்டது. "அனைத்தும் கூத்து" என்ற தொடர் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது. இவ்வாறான கருத்துபன்டைய கிரேக்கத்திலும் நிலவியது. "உலகம் அனைத்தும் நடனம் ஆடும்" ("All the earth will dance" — EURIPIDES — Bacchae 144) என்று எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்தமிழர் மரபில் கூத்து என்பது ஒத்திசைவு மேவிய தனியாள் அசைவுகளுடன் (rhythmic movements) தொடர்பு கொண்டிருக்கும் பொழுது "ஆட்டம்" என அழைக்கப்பட்டது. குறியீடுகளுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் பொழுது "சாடையாட்டம்" என்று குறிப்பிடப்பட்டது. கால் அசைவுகளின்றி திண்ணையில்

கலாநிதி சபா. ஜெயராசா

இருந்தவாறே சாடையாட்டத்தை நிகழ்த்திக் காட்டும் மரபு நிலவியது. இட அசைவுகள் ஏற்படாது அதாவது புடைபெயராது இருந்து நிகழ்த்தும் ஆட்டமாகச் சாடையாட்டம் அமைந்தது.

உடல் அசைவு, அபிநயம், இசை, கூட்டு முயற்சி என்பவற்றுடன் இணைந்த வடிவமே "கூத்து" என்ற எண்ணக்கருவினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. உள உந்தல்கள் மனவெழுச்சிகள் என்பவற்றின் வெளிப்பாடுகளாகக் கூத்து அமையும் பொழுது "துள்ளல்" என்ற எண்ணக்கரு பயன்படுத்தப்படலாயிற்று. மனச்சோர்வின் பொழுது வெளிப்படுவது "மங்கு துள்ளல்" என்றும், பூரிப்பின் பொழுது வெளிப்படுவது "பொங்கு துள்ளல்" என்றும் கிராமிய மரபில் அழைக்கப்படலாயிற்று. 1

ஈழத்தமிழரின் கூத்து மரபில் "விடுநிலை" என்ற பண்பும் காணப்பட்டது. இசை ஒருவிதமான ஒத்திசைவில் நிகழ, கூத்து வேறொருவித ஒத்திசைவில் ஆடப்பெறுவது "விடுநிலை ஆட்டம்" எனப்படும். இப்பண்பு கிரேக்க நாட்டுக் கூத்துக்களிலும் காணப்படுதல் சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்கது. 2

ஈழத்தமிழரின் நடன மரபு உடற் கூறுகளின் ஆய்வு, சித்தமருத்துவம் என்பவற்றுடன் இணைந்த ஒருகலை வடிவமாக முகிழ்த் தெழுந்தது. தசைநார்கள், மூட்டுக்கள், நரம்புமண்டலம் என்பவற்றுடன் இணைந்த வகையில் "இசைவு" "வசைவு" என்ற இரண்டு பெரும் முனைகளுக்கு இடைப்பட்ட வீச்சுக்களை நடனம் கொண்டிருந்தது. உடலசைவுகள் வாயிலாக இயக்கச் சமநிலையை ஏற்படுத்துதல் "இசைவு" என்றும், சமநிலையைக் குலைத்தல் "வசைவு" என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. சமநிலையை நோக்கிய அசைவுகளும் சமநிலையைக் குலைக்கும் அசைவுகளும் மாறிமாறி இடம் பெறுதல் "வன்னம்" எனப்பட்டது. 3

நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் என்ற ஐம் பூதங்களையும் பாவனை செய்யும் கூத்துக்கள் ஈழத்தமிழர் மரபிற் காணப்பட்டன. நிலம் அசையாப் பொருளாகையால் கால் அசைவுகளின்றித் தரித்து நின்று அல்லது தரித்து இருந்து உடலசைவுகளாலும், கண்வனைவாலும், முகவனைவாலும் காட்டும் நடனங்கள் நிலம் பற்றிய கலைத்தொடர்பாடலைக்கொண்டிருந்தன. நீர், தீ, காற்று ஆகிய முப்பொருளையும் விளக்கும் நடனங்கள் "ஓலி எழுப்பி" என்ற

வாறு கூக்குரலிடும் நடனங்களாக அமைந்தன. நடனம் பற்றிய மானுடவியல் ஆய்வுகள் ஒலி எழுப்பி நடனங்கள் (Ivaise making dances) உலகெங்கும் உள்ள தொல் குடியினரிடத்துக் காணப்படும் பொதுப் பண்பு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். 4

இந்த நடனத்தின் நோக்கங்கள் இயற்கையை வசப்படுத்தி பயிர் விளைவுப் பெருக்கைத் தூண்ட முயற்சித்தலும், தீமைகளை விரட்டியடிக்க விளைதலுமாகும். இயற்கையை வசப்படுத்தும் நடனங்களில் கை விரல்கள் குவிந்து உடலை நோக்கி வருதல் போன்ற அசைவுகள் ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியத்தில் இடம் பெற்றன. இது "குளிகை" எனப்பட்டது. கைகள் பரந்து திசையப்படுதல் விரிகை எனப்பட்டது.

வானத்தைப் பாவனை செய்யும் நடனங்களில் தோள், தலை என்பவற்றுக்கு மேலாகக் கைகளை உயர்த்தி விரிகை, குளிகை என்பன நிகழ்த்தப்படும்.

பருவ காலங்களைப் பாவனை செய்யும் நடனங்களும் வழக்கில் இருந்தன. இவை "பாணையாட்டங்கள்" எனப்பட்டன. பருவங்கள் சுழன்று வருவதால் இந்நடனங்கள் வட்டச் சுற்றுக்கை, நீள்வட்டச் சுற்றுக்கை, பிறைச்சுற்றுக்கை, கொண்டவையாக அமைந்தன. இவை தளிர் காலம் முழு வட்டச் சுற்றுகையினாற் புலப்படுத்தப்பட்டது. இலையுதிர் காலம் அரைவட்டச் சுற்றுகை அல்லது பிறைச் சுற்றுகையினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. பின்னோக்கிச் சுழலுதல் அல்லது பாதங்களைப் பின்னோக்கி வைத்திருத்தல் "பிற்காற் புலப்பாடு" எனப்பட்டது. அது பின்பனிக்காலத்தைக் குறிப்பிட்டது. பாதங்களை முன்னோக்கித் திருப்புதல் "முற்காற் புலப்பாடு" எனப்பட்டது. அது முன்பனிக் காலத்தை வெளிப்படுத்தியது. 5

அரை மண்டி ஆட்டங்கள் வாயிலாக மாரி காலம் புலப்படுத்தப்பட்டது. நீர் நெளிவுகளைக் காட்டும் குறியீடுகளும் இவ்வகை நடனங்களுடன் இணைந்திருந்தன. திச்சுவலைகளின் பாய்ச்சலைக் காட்டும் பாய்ச்சல் அசைவுகள் கோடை காலத்தின் குறியீடுகளாக்கப்பட்டன. இவை "தாவல் ஆட்டம்" எனப்பட்டது.

சுற்றுகை நடனங்களில் நடுப்பொருளாக வண்ணங்கள் பூசப்பட்ட விரிந்த வடவி ஓலை நீள் மட்டையுடன் நடப்பட்டது. பாரமிட்டு

அழுத்தி வைக்கப்பட்ட வடவி ஓலையே இதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அழுத்திவைக்கும் செயல் முறை "கரம்போடுதல்" என்று நாட்டார் வழக்கிற் குறிப்பிடப்பட்டது. வண்ணம் பூசப்பட்ட பனை ஓலை தானியம் நிரப்பப் பெற்ற பாணையுள் நிறுத்தப்பட்டது. "கூத்து ஓலை" "கூத்துப் பாணை" "கூத்துத்தினை" போன்ற தொடர்கள் வழக்கில் இருந்தன. 6

விலங்குகள், பறவைகள் முதலியவற்றை உற்று நோக்கலும் அவை பற்றிய அறிகை முறைமையும் ஈழத்தமிழரின் நடனங்களிலே செல்வாக்குச் செலுத்தின. மனவெழுச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு விலங்குகளும், பறவைகளும் நடனம் ஆடும் என்ற நம்பிக்கையும் நிலவியது. விலங்குகளிடத்துப் பெறும் பயன்களை அதிகரித்தல், அவற்றின் கருவளத்தைப் பெருக்குதல், விலங்குகளைக் காவலுக்கு அழைத்தல், அவற்றின் உடற்பலத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளல் என்றதேவைகளின் பொருட்டு நடனங்கள் இயற்றப்பட்டன. மான் ஆட்டம், மயிலாட்டம், பாம்பாட்டம், மீன் ஆட்டம், கொம்பன் ஆட்டம், குரங்காட்டம், குதிரையாட்டம், இவ்வகை ஆட்டங்களிலே பல குரல் தொடுப்பும் (Chorus) இடம் பெற்றது. பலகுரல் தொடுப்பு விலங்குகளின் ஒலிகளைப் பிரதி செய்வதாக அமைந்தது.

"பாம்பு ஆட்டம்" நாகவணக்கத்துடன் இணைந்ததாக அமைந்தது. பண்டைய கிரேக்க, ரோம பாம்பு நடனங்களில் கைகளிலே பாம்பை ஏந்திய வண்ணம் நடனம் ஆடும் மரபு காணப்பட்டது. (Walters Art Galery, Baltimore) ஆனால் ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியத்தில் நடனம் ஆடுவரே பாம்பாகப் பாவனை செய்து ஆடும் வழக்கம் நிலவியது. இவ்வகை ஆட்டங்களுக்குப் பாம்பாட்டிச்சித்தர்களின் பாடல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பிறப்பு இறப்பு, மீள் பிறப்பு என்ற எண்ணக்கருக்கள் பாம்பு நடனங்கள் வாயிலாக எடுத்துரைக்கப்பட்டன.

விலங்கு நடனங்களில் இருந்து படிமலர்ச்சி கொண்ட "உரியாட்டம்" என்ற தனித்துவமான நடனம் இங்கு நிலவியமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. விலங்குகளது தோலைக் கையில் ஏந்திய வண்ணம், விரித்தும், சுருக்கியும், வீசி எறிந்து ஏந்தியும், போர்த்தும் ஆடுவது "உரியாட்டம்" எனப்பட்டது. இதுவே பின்னர் வளர்ச்சி பெற்ற ஓயில் ஆட்டத்துக்குத் தளமாக அமைந்திருக்கலாம்.

கிழவிலங்குகள் தொடர்பான பாவனை நடனங்கள் நகைச்சுவைத் தூண்டலுக்குப் பயன்பட்டன. குரங்கு ஆட்டமும் நகைச்சுவைக்குக் கையாளப்பட்டது. இவ்வகை ஆட்டங்களில் முகமூடிகளும் எடுத்தாளப்பட்டன. ஆடுபவர் யாரென்று அறியாதிருக்க முகமூடிகள் உதவின. ஆடுபவரை இனங்காட்டாது ஆடும் நடனம் "உலைமூடி" எனப்பட்டது.7

பாணை, குடம், சுளகு, கூடை, தானியக் கதிர்கள் போன்ற பொருள்களை ஏந்தி ஆடும் நடனம் "பண்டக்கூத்து" எனப்பட்டது. பண்டக்கூத்து பெண்களுக்கு மட்டும் உரிய நடனமாகப் பெரும்பாலும் அமைந்தது. தானியங்களை நிறைத்தல், அளத்தல், பகிர்தல் என்பவை பண்டக்கூத்தின் கருப்பொருளாக அமைந்தன. இக்கூத்துக்குப் பிரதியீடான வகையில் ஆண்கள் ஆடிய நடனம் "மல்லுக் கூத்து" எனப்பட்டது. கம்பு, வேல், சூலம், வாள், அம்பு முதலியவற்றை ஏந்தி ஆடல் மல்லுக்கூத்து எனப்பட்டது.

தொழில்களோடு இணைந்த நடனங்கள் வயற்களங்களிலே நிகழ்ந்தன. பிறப்பு, பூப்பு, திருமணம், இறப்பு முதலியவற்றோடு இணைந்த நடனங்கள் வீட்டு முற்றங்களில் இடம் பெற்றன. வீட்டு முற்றம் கூத்து முற்றமாகவும் மாறியது. வழிபாட்டு இடங்களில் "வங்கை" "சிங்கை" முதலிய நடனங்கள் இடம்பெற்றன. வழிபாட்டு இடங்களில் பெண்கள் ஆடிய நடனம் "வங்கை" என்றும் ஆண்கள் ஆடிய நடனம் "சிங்கை" என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. வழிபாட்டிடங்களில் இடம் பெற்ற நடனங்களே கதை சொல்லும் கூத்துக்களாகக் கூர்ப்பு அடைந்தன.

- பண்டக்கூத்து → மெல் அசைவுகள்
- மல்லுக் கூத்து → வல் அசைவுகள்
- பண்டக்கூத்து → பஞ்சுத, கிஞ்சுத, மஞ்சுத போன்ற அடுக்கு ஒலிகள்
- மல்லுக் கூத்து → தக்கிட, திக்கிட, கிடதசு போன்ற அடுக்கு ஒலிகள்
- பண்டக்கூத்து → இருகால் களையும் உயர்த்திய துள்ளல் தவிர்க்கப்படும்
- மல்லுக் கூத்து → எழுந்து துள்ளியாடல் பரவலாக இடம்பெறும்
- பண்டக்கூத்து → கைகோர்த்து வலஞ்சுழியாக ஆடுதல்
- மல்லுக் கூத்து → கைகோர்த்து இடஞ்சுழியாக ஆடுதல்

கதை சொல்லும் கூத்துக்களில் முதற்கண் ஆடுகளம் பற்றிய வணக்கம் விருத்தமாக இடம் பெற்றது.8

"பூமகளே பொன்சொரியும் திருவடியைச் சிறுகையாற் போற்றுகின்றோம்
வன்மகளே நீர் சொரிந்து வயல் நிறைந்து
கால் நடைகள் பால் சொரிந்து பொலியக்காண
ஆடலொடு பாடலுமாய் வருவாய் அம்மா"

ஒருவகையில் நிலமானிய சமூக அமைப்பின் பொருண்மிய விழுமியங்களை விளக்கும் வகையிலும், தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டை முன்னெடுக்கும் வகையிலும் கருவளப் பெருக்கைக் குறிப்பிடும் வகையிலும் இந்த வேட்டி விருத்தம் அமைந்தது.

பண்டக்கூத்தோடு இணைந்த ஆடல் வடிவங்களாக இடித்தல், புடைத்தல், அளத்தல், தூற்றுதல், கழுவுதல், அவித்தல் என்றவாறான தொழில் முறை நடனச் கூட்டிகள் வளர்ச்சியடைந்தன. கைகளின் வாயிலாகக் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் முறைமை "கைக்குறி" எனவும், முகவடிவங்களினால் கருத்தை வெளிப்படுத்துதல் "முகக்குறி" எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது.

இவ்வாறாகப் பரந்து அகன்ற ஒரு நடனப் பாரம்பரியத்தின் மீது தான் பரத நாட்டியம் என்ற "முகிழ்ப்பு நடனம்" தோன்ற முடிந்தது. பரந்து ஆழ்ந்த ஒரு மரபிலிருந்து முளைத்தெழுந்த வடிவமாகப் பரத நாட்டியம் விளங்குவதால் அது "முகிழ்ப்பு நடனம்" என்றும் குறிப்பிடப்படும்.

உற்பத்திக்குரிய தொழில்நுட்ப ஆற்றல்களை மிகுந்த பொறுமையுடன் நீண்டகாலம் கற்கவேண்டியிருந்தது. மண்பாண்ட வேலை, மரவேலை, உலோகவேலை, பயிர்செய்கை முறைமை முதலியவற்றில் நீண்ட பயிற்சி வேண்டப்பட்டது. இவ்வாறான பயிற்சியானது நடனக் கலைக்கும் தூண்டுதல்களை வழங்கியது. 9 மணித உடலே நடன வெளிப்பாட்டுக்குரிய கருவியாதலால் சமூக உறுப்பினர் அனைவரும் பங்குபற்றக்கூடிய உற்சாகம் இக்கலையின் சிறப்புப் பரிமாணம்.

உடலே நடனத்தின் அடிப்படைப் பொருளாகின்றது. அதுவே நடனத்தின் மொழி. உறுப்புக்கள் அந்த மொழியின் நெடுங்கணக்கு என்று குறிப்பிடப்படும். தமிழர்களது நடன மரபில் இவ்வாறான உடல்சார் ஆற்றுகை நான்கு பிரிவுகளாக வளர்ச்சியடைந்தது.

1. உறுப்பாடல்:- அதாவது உறுப்புக்களின் அசைவுகளினால் மேற்கொள்ளப்படும் ஆற்றுகையை இது குறித்தது. இம்மரபு பின்னர் பரதநாட்டியத்தில் "ஆங்கீகம்" என்று கட்டப்பட்டது

2. சொல்லாடல்:- இலக்கிய மொழிநிலை உபயோகத்தைக் கொண்ட உடல் ஆற்றுகையைச் சொல்லாடல் குறித்துநின்றது- பரதநாட்டியத்தில் இது "வாசிகம்" எனப்பட்டது.

3. அணியாடல்:- கருத்துப் புலப்பாட்டுக்குப் பொருத்தமான ஆடை அணிகலன்கள் முதலியவற்றைச் சூடிய உடல் சார் ஆற்றுகையாக இது அமைந்தது. பரத நாட்டியத்தில் இது "ஆஹார்யம்" எனப்பட்டது.

4. மெய்ப்பாடு:- மனவெழுச்சிகளையும், மனவெழுச்சிக்குரிய உடலியக்கப் பண்புகளையும் காட்டும் இவ்வகை நடனம் ஆற்றுகை பரத நாட்டியத்தில் "ஸாத்விகம்" எனப்பட்டது.

உறுப்புக்களிலே தலைக்கு முதன்மையிடம் வழங்கப் பெற்றது. நிமிர்நிலை, சரிநிலை, கவிழ்நிலை, சுற்றுநிலை, அசைநிலை என்றவாறு தலையின் அசைவுகள் வாயிலான கருத்தாடல் நிகழ்த்தப்பட்டது. தலையை முதன்மைப்படுத்தும் ஆட்டவகையானது "சூடாமணி" எனப்பட்டது. பொருத்தமான தலையசைவுகளைத் தருதல் "தலைச்செப்பம்" எனப்பட்டது. தலையத்தாம், தலையைத்தீம், தலையைத்தோம் என்றவாறு தலையோடிணைந்த

ஆட்டச் சொற்களும் நாட்டார் மரபிற் காணப்பட்டன.

பரத நாட்டியத்தில் தலையசைவுகள் ஸமம், உத்வாஹிதம், அதோமுகம், ஆலோலிதம், துதம், கம்பிதம், பராவிருத்தம், உத்க்ஷிப்தம், பரிவாஹிதம் என்றவாறு சிரபேதங்கள் ஒன்பது வகையாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

- ஸமம் - அசைவற்ற நிலை
- உத்வாஹிதம் - உயரே நிமிர்த்திய நிலை
- அதோமுகம் - குனிந்த நிலை
- துதம் - வலமும் இடமும் திருப்புதல்
- கம்பிதம் - மேலும் கீழும் அசைத்தல்
- பராவிருத்தம் - அலட்சிய நிலை
- உத்க்ஷிப்தம் - ஒருபக்கமாக உயர்த்தும் நிலை
- பரிவாஹிதம் - மென்மையாக அசைத்தல்

சுதந்திரமாக நிகழும்
ஸ்தூலமான, தனிச்சிறப்பான
வெளிப்பாடே கவிதை
—அன்ரனி ஈஸ்தோப்

உறுப்புக்கள் நிலைப்பட்ட ஆற்றுகையில் அடுத்து கையசைவுகள் சிறப்பிடம் பெறும். "கைமானம்", "கைக் கொத்து", "விரல் அட்டி", "விரல் மடை", "மடக்கை", "முட்டுக்கை" போன்ற பல்வேறு தொடர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியவையாகவுள்ளன. தனித்து ஒரு கையினால் மட்டும் ஆற்றுகை செய்தல் தனிக்கை, தவக்கை, ஒற்றைமடி என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இரு கைகளையும் இணைத்த தொடர்புமுறை கோர்வை, சேர்மடி, கப்பிக்கை, பிடிக்கை என்றவாறு அழைக்கப்பட்டது. பரத நாட்டிய மரபில் இணையாது நிற்கும் கை "அஸம் யுத ஹஸ்தம்" எனவும் சேர்க்கப்பட்ட கை "ஸம்யுத ஹஸ்தம்" எனவும் குறிப்பிடப்படும்.

உழைப்பிலும் உற்பத்திச் செயல்முறையிலும் கைகள் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றன. "கையே தலை" என்ற தொடரும் நிலவியது. கைகளின் அசைவுகள் உழைப்பிற் சிறப்பாக விளங்கியமையால் ஆட்டங்களிலும் அதன் சிறப்பு உணர்த்

தப்பட்டது. தூக்குக்கை, எடுத்தற்கை, தள் ளற்கை, தவிர்த்தற்கை, இழுத்தற்கை, மடித் தற்கை, இடித்தற்கை, பிடித்தற்கை, தொடுத் தற்கை, சுட்டற்கை, பின்னற்கை, கொடுத் தற்கை அணைத்தற்கை, வேண்டற்கை, வெறுத் தற்கை, அரிதற்கை. குழைத்தற்கை, வனை தற்கை, பூசற்கை வீசற்கை, இடுங்கற்கை என்ற வாறு கைகளின் பரந்த உபயோகங்கள் மரபு நிலைப்பட்ட நடனங்களிலே காணப்பட்டன.

கைகளின் செயற்பாடுகள் தொழிற் பிரிவு களுடனும், அவற்றோடிணைந்த சாதி முறைமை களுடனும் தொடர்புபட்டிருந்தமையால் கைப் பிரயோகங்களில் இழிவு, உயர்வுப் பண்புகள் பிரித்துக் காட்டப்பட்டன. பரத நாட்டிய மர பில் சாகுகளைப் பிரித்துக்காட்டும் "ஜாதி ஹஸ் தங்கள்" உருவாக்கப்பட்டன. இரண்டு கைகளா லும் சிகா ஹஸ்தம் பிடித்தலும் வலது கட்டைக் கைவிரலால் பூணூலைக் குறித்துக்காட்டுதலும் பிராமணர்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்குரிய சில குறியீடுகளாகும். அவ்வாறே வைசியர், ஷத் திரியர், சூத்திரர் முதலியோரைக் குறித்துக்காட் டக்கூடிய குறியீடுகளும் அறிமுகப்படுத்தப்பட் டன.

பரத நாட்டியத்தில் பிரஸாரிதம், குஞ்சிதம், ரேஸிதம், பொங்கிதம், யாவிருத்தம், பரிவர்த் தம், சங்கேதம், சீசனம், அபவேஷ்டிதம், பிரே ரிதம், பதார்த்தமா, துவேஷ்டிதம் என்றவாறு கையசைவுகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

மரபுவழி ஆடலிற் கண்கள் கருத்துப் புலப் பாடுகளிற் சிறப்பார்ந்த இடத்தைப் பெற்றன. கண்ணாட்டம், கண்ணாளம், கண்வழி, கண் ணகை, கண்மலர், கட்டைக்கண், திருகுகண், செருகுகண், முழிக்கண், கண்வாக்கு, கண்வீச்சு, தள்ளாட்டக்கண், தடுமாற்றகண், திகைப்புக் கண், வரிக்கண், புரிக்கண் போன்ற பல்வேறு சொற்றொடர்கள் கிராமிய வழக்கிற் காணப்படு கின்றன.

பரத நாட்டியத்திற் கண்களின் இயக்க வேறுபாடுகள் எட்டாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள் ளன. அவையாவன:-

- ஸமம் - மகிழ்ச்சியோடு கூடிய உயர்நிலை நோக்கல்
- ஆலோகிதம் - திறந்த கண்களோடு பளிச் சென்று பார்த்தல்
- ஸாகி - குறுக்கே பார்த்துக் கடைக் கண்ணால் நோக்கல்

புலிகள் பாசறை

கவிஞர் காசிஆனந்தன்

நீல பலைகள் நிமிர்ந்து நிற்கும்!
காலம் வெய்யில் காலம் ஆயினும்

புன்லைப் போல் கருகாத பனைகள்
எல்லைப் புறத்தில் காவல் இயற்றும்...

ஈழப் புலிகள் குடி இருப்பின்
சூழல் அழகைச் சொல்லுதல் எளிதோ?

தெருப்பு விழியோடும் நிற்கும் புலிகள்
இருப்பிடம் இஃது நெருப்பிடம் கண்டர்!

தோள்கள் வளரும் தோட்டம் என்பேனா?
ஈழம் வளரும் கருப்பை என்பேனா?

என்னென்பேன் யான்! என்னென்பேன் யான்!
போன்னின் காலைப் பொழுதில் புலிகள்

நடத்தும் போரின் பயிற்சி கண்டால்
முடத் தமிழருக்கும் முதுகு நிமிரும்!

ஒயிலா வீரம் ஒன்றுடையார் தம்
இப்படை பார்த்தால் எலி புலியாகும்!

அடடா! இந்நாள் அஞ்சாய் புலிகள்
படைவாழ் பாசறை இடையான் வாழ்ந்தேன்!

வீறுடை யாரைப் பாட என் பேனா
பெறு பெற்றதே! பெறு பெற்றதே!

('காசிஆனந்தன் கவிதைகள்' நூலிலிருந்து)

- பிரலோகிதம் - ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறு பக்கத்தைப் பார்த்தல்
 நிமீலிதம் - பாதி மூடிய கண்கள்
 உல்லோகிதம் - உயர நிமிர்த்திய பார்வை
 அனுவிருத்தம் - வேகமாக மேலும் கீழும் பார்த்தல்
 அவலோகிதம் - கீழேசெலுத்தப்பட்ட பார்வை

மரபுவழி ஆடல்கள் கழுத்தின் அசைவுகள் செய்யும் தொழில்களோடு இணைந்தும், விலங்குகள் பறவைகள் என்பனவற்றைப் பாவனை செய்வதோடு இணைந்தும் காணப்பட்டன. வீங்கல், தூங்கல், துடைத்தல், சுற்றல், சரித்தல், சரித்தல் என்றவாறு கழுத்தின் ஆடல் இயற்றல்கள் நிகழ்ந்தன. பரத நாட்டிய மரபிற் கழுத்தின் வேறுபாடுகள் ஸுந்தரித்ரீவா, திரச்சீனாக்ரீவா, பரிவார்த்திதாக்ரீவா, பிரகம்பிதாக்ரீவா என்றவாறு நான்கு வகைப் படுத்தப்பட்டன.

- ஸுந்தரித்ரீவா - வலம் இடமான அசைவு
 திரச்சீனாக்ரீவா - ஊர்தலும் இருபக்க வாட்டுகளிலும் அசை தல்
 பரிவார்த்திதாக்ரீவா - பிறைச்சந்திர வளைவு அசைவு
 பிரகம்பிதாக்ரீவா - புறாவின் கழுத்து அசைவுபோல் முன்னும் பின்னும் அசைதல்

தொழில் புரியும் நிலைகளிற் கால் அடிகளின் இயக்கச் சமநிலைகள் சிறப்பார்ந்த இடத்தைப் பெறுகின்றன. சேரடி, சீரடி, தொடரடி, குதியடி, விரலடி, சரிவடி, மறுத்தலடி, மாற்றலடி, வன்னடை, வரிசைநடை, துள்ளுநடை, தீண்டைநடை, அன்னடை, அரசநடை, குஞ்சநடை, குறுநடை, தட்டுநடை, சருகுநடை, சொரிநடை, சரிநடை, விரிநடை, பவளநடை என்றவாறு அடிகளின் வேறுபாடுகள் கிராமிய ஆட்ட மரபுகளில் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பரத நாட்டியத்தில் "பாதலக்ஷணங்கள்" பத்தாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு:

- ஸம்பாதம் : அடிகளை ஒன்று சேர்த்து நின்றல்
 மண்டலிபாதம் : இரண்டு குதிகளையும் எதிர்முகமாகச் சேர்த்து நின்றல்

- குஞ்சிதபாதம் : இரு பெருவிரல்களை ஊன்றுதலும் குதிகளை உயர்த்தி நின்றலும்
 அஞ்சிதபாதம் : இரு குதிகளை ஊன்றுதலும் காற்படங்களை மேல்நோக்கி உயர்த்துதலும்
 வடிவுப்பாதம் : இரு புறவடிகளையும் ஊன்றுதல்
 தாடிதபாதம் : வலது காற்படத்து நுனியை இடது காற்படத்துக்கு அருகே வைத்தல் (புல்லாங்குழல்நிலை)
 நாகபந்தம் : இரு அடிகளையும் இடம்மாற்றி வைத்தல்
 சாட்கதிபாதம் : வலதுகாலைக் குஞ்சிதபாதமாக நிறுத்தி இடது காலைத்தரையில் ஊன்றுதல்
 நிருத்த மூர்த்திப்பாதம் : வலது அடியை நிலத்தில் ஊன்றி இடது அடியைக் குஞ்சிதபாதமாக வைத்து நடத்தல்
 கருட நிலைப்பாதம் : இடது காற்படத்து நுனியையும் முழங்காலையும் தரையில் ஊன்றி, வலது முழங்காலை வளைத்து முன்வைத்தல்

இவ்வாறாகப் பலவகைப்பட்ட அசைவுகளுடனும் முத்திரைகளுடனும் முகிழ்த்த பரத நாட்டியம் சிற்றின்ப நிலை போரின்ப நிலை என்ற நித்திய அனுபவங்களை நோக்கிய உயர்தனிச் செம்மை வடிவமானது. 10

தமிழர் மரபில் வரலாற்றுக் காரணங்களால் மல்லுக்கூத்து படிப்படியாக நழுவ விடப்பட்ட கலையாயிற்று. ஆயினும் இதன் சில பண்புகளை, தெருக்கூத்து, குதிரையாட்டம், குரங்காட்டம், கரகம், காவடியாட்டம், கோலாட்டம், சிலம்படி, தசைமுறுக்கி முதலிய ஆட்டங்களிலே காணமுடியும்.

மல்லுக்கூத்து வீரிய வெளிப்பாட்டு அசைவுகளைக் (Expressive movement) கொண்டது.

குழலுக்கேற்றவாறு துலங்குவதுடன் கருத்துக் களையும் மனவெழுச்சிகளையும் தசைநார் இயக்கங்களுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறவல்லது. அதன் வாயிலாகக் கண்டுபிடிப்புக்களும் உளக் கிளர்ச்சிகளும் வெளிவருவதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தன. அந்தவெளிப்பாடானது முழு வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் தெறித்துக்காட்டுவதாக அமைந்தது. அதனால் அந்த நடனம் சமூகப் பொருண்மைகொண்டதாயிற்று. இதன் காரணமாக தொழில்சார் உடலியக்கச் செயற்பாடுகளின் விளைத்திறனை வலிமைப் படுத்துவதற்கும் மலுக் கூத்து உதவி செய்தது. “கூத்துப்பலம் கைப்பலம்” என்ற தொடரும் கிராமங்கள் நிலவியது. 11

மல்லுக் கூத்து உளப் பிரச்சினைகளுக்கு விடையாக அமைந்தது; உளவிசைகளுக்கு வடிகாலாக அமைந்தது. இதற்குரிய இசைக்கருவிகளும் மனவெழுச்சிச் சுகத்தினை வழங்கின. உடுக்கு, செம்பறை (இது மலையாளத்தில் செண்டை எனப்படும்) மத்தளம் முதலிய தோற்கருவிகளும், குழல், புல்லாங்குழல், ஒத்து போன்ற காற்றுக் கருவிகளும் தாளம், சக்கை, சேமக்கலம் முதலிய உலோகக் கருவிகளும் மல்லுக் கூத்துக்குப் பயன்பட்டன.

மல்லுக் கூத்தானது நான்கு வகையான ஆடல் உளடக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது.

1- செயற்பாடுகள்:

துள்ளல், தாவல், திரும்புதல், சுற்றுதல், ஓடல், கெந்துதல், ஏறுதல், வளைதல் குறியீடுகளை உடல் அசைவுகளினாற் சுட்டுதல், சிலையாகி நிறறல் - இவை பொருண்மையுடன் இணைக்கப்படும்.

2- இயக்கம்:

இது அசைவுகள் என்றும் குறிப்பிடப்படும். மல்லுக் கூத்துக்குரிய அசைவுகள் நான்கு வகையாகப் பாகுபடுத்தப்பட்டன. அவை

- (அ) முதல் நடை
- (ஆ) வாரம்
- (இ) கூடை
- (ஈ) திரள்

முதல் நடையை இரண்டு மடங்காகப் பெருக்கினால் “வாரம்” ஏற்படும். வாரத்தை இரண்டாகப் பெருக்கினால் “கூடை” தோன்

றும், கூடையை இரண்டாகப் பெருக்கினால் “திரள்” வரும். முதல் நடை மெது ஆட்டமாகவும் திரள் அதிவிரைவுகொண்ட ஆட்டமாகவும் அமையும். “வாரம்பாடுதல்” என்ற மரபு இசையில் இருந்ததாகவும் அறியப்படுகின்றது. 12

3- ஆக்கவெளி:

உடலசைவுகளை மேற்கொள்ளும் பரப்பு ஆக்க வெளி என்று குறிப்பிடப்படும். இதுபுவி ஈர்ப்போடு இணைந்த ஒரு செயற்பாடாகும். மனவுறுதிமிக்கோர் தரையிற் கால்களைப் பதிக் காது கூடிய வினாடிகளுக்கு அந்தரத்தில் நிற்பர். (பலே நடனங்களில் ஆக்க வெளியின் செயற்பாடுகளிலே கூடிய முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது) அந்தரத்தில் நிற்காது கால்களை ஊன்றிய வண்ணமும் சுற்றுப்புற ஆக்க வெளியில் அசைவுகளை ஏற்படுத்துதலும் மல்லுக்கூத்தில் இடம் பெற்றது.

4- தொடர்புடைமை:

இது “இணைபலம்” என்று குறிப்பிடப்படும். பிறகுடன் சேர்ந்து ஆடுதலும், அவர்களது மனவெழுச்சிகளை விளங்கிக் கொள்வதும், அவற்றுக்கேற்றவாறு துலங்குதலும் இணைபலத்தில் அடங்கும்.

ஈழத்து மரபிலே தோன்றி வளர்ந்த வடமோடி, தென்மோடி ஆகிய கூத்து வகைகளுக்கு பண்டக் கூத்தும், மல்லுக் கூத்தும் பின்புலமாக அமைந்திருக்கலாம் - இவை பற்றி மேலும் ஆய்வுத் தேடல்களை முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது.

தமிழர் மத்தியிலே “கூத்து” என்று சொல்லப்படுபவை செந்நெறிக் கலையாக மதிக்கப்படுவதில்லை. 13 இது ஒரு வகையிலே சமூக ஏறுநிரலமைப்புடன் தொடர்புடையதாக விளங்கிய எண்ணக்கருவாகும். சமூக அடுக்கமைப்பின் அடிமட்டங்களில் இருந்தோராற் கூத்துப் பயிலப்பட்டு வந்தமையால் அதற்கு செந்நெறி (Classical Art Form) என்ற அங்கீகாரம் கிடைத்திலது.

இவை தொடர்பான பல்வேறு கருத்துப் பரிமாணங்கள் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், பேராசிரியர் வி. சிவசாமி, கலாநிதி சி. மொளனகுரு, திரு ந. முத்துசாமி,

திரு எ. அறிவுடை நம்பி, கலாநிதி பத்மா சுப்பிரமணியம், தா. பாலசரஸ்வதி, கலாநிதி வே. ராகன், கார்த்திகா கணேசர் முதலியோரால் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பண்டக் கூத்து, மல்லுக் கூத்து, வடமோடிக் கூத்து, தென்மோடிக் கூத்து முதலியவை ‘‘மனிதம்’’ என்ற பண்புகளை மிகையாகக் கொண்டிருந்தன. ‘‘உலகியல் சார்ந்த மனிதம்’’ அங்கு மீள் வலியுறுத்தப்பட்டது. பரத நாட்டியத்தில் ஒரு முழுக்காட்சியையும் ஒருவரே தனித்து நின்று ஆடும் பண்பானது ‘‘தனி மனிதம்’’ என்ற முனைப்பை முன்னெடுத்துள்ளது. அதன் படி மலர்ச்சியில் ‘‘தெய்விகம் சார்ந்த தனிமனிதம்’’ என்ற பண்பை அது மீள்வலியுறுத்துகின்றது.

அடிக்குறிப்பு:

1. கள ஆய்வு, இணுவில்.
2. Lillian B. Lawler, The Dance in Ancient Greece, Adam and Charles Black, London 1964, P.16.
3. கள ஆய்வு, இணுவில்.
4. Lillian B. Lawler, OP. Cit, P.16.
5. கள ஆய்வு, இணுவில்.
6. கள ஆய்வு, அளவெட்டி.
7. மேலது.
8. கள ஆய்வு, இணுவில்.
9. Jacobs and stern. Outline of Anthropology, W. Heffer and sons Ltd, Cambridge, 1948, PP 242-3
10. Projesh Banerji, Erotica in Indian Dance, Cosmo Publications, New Delhi, 1983, PP. 22-30.
11. கள ஆய்வு, அளவெட்டி.
12. ப. தண்டபாணி, திராவிடர் இசை, ஆப்பிரகாம் பண்டிதர் மன்றம், சென்னை, 1993, ப. 40.
13. சி. மௌனகுரு, ‘‘பாரம்பரியக் கூத்தும் பரத நாட்டியமும்’’ நாதவாஹினி கவின் கலை மன்றம், யாழ். பல்கலைக்கழகம், 1989, ப. 9.

ஒக்டோபர் 10

2 வது லெப். மாலதியின்

எட்டாம் ஆண்டு நினைவு

2ம் லெப். மாலதி

முதற்பலியான பெண்புலி

நிமிர்ந்த நடையும்
நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில்
யார்க்கும் அஞ்சாத தன்மையும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும்...
உள்ளவள் பெண்

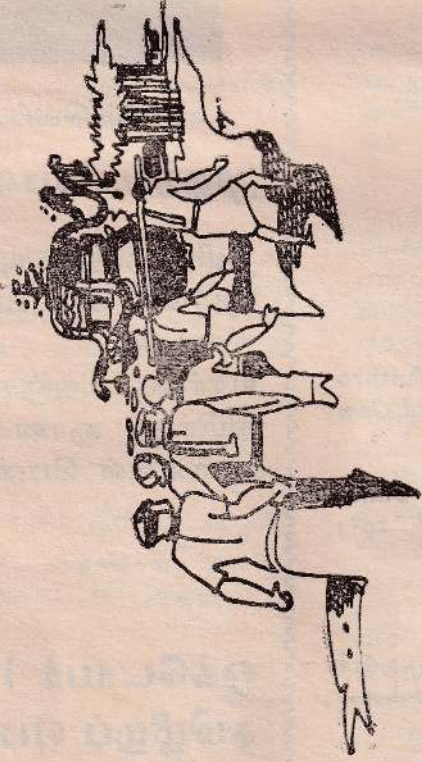
ஒக்டோபர் 10

தமிழீழப் பெண்கள் நூள்

—வெளிச்சம்

இந்தளவேதான் நான்

புதுவை இரத்தினதுரை

இன்றாகவும் நாளையாகவும் இருக்கலாம்.
இல்லையெனில்
இன்னும் சில நாட்களின் பின்னராவது
இது நடக்கும்.
அன்று முச்சைத் துறந்து முடங்கிப் போலேன்.
கட்டிலில் வளர்த்திக் கதறி
சுற்றம் அழும்.
தெரிந்த சிலர் கூடியிருந்து
கற்பனைக்குத் தக்கபடி கதைப்பர்.
கோயிற் கொல்குறந்து வந்து

என்மோட்டி சூலில் உருவெடுத்த 'சூட்டி' மகள்
துடிப்பாள்.

அடைவையின் கடைக்குஞ்சு

அப்பா எனக்கத்தும்.

கொள்ளிக்கு நான் வளர்க்கும்பின்னா

ஊருநடு ஓழுக அழுதபடி

என் சிலைக்கு தியிடுவான்.

அந்தரித்துப் போவான் மனைவி

அவள் பாவம்.

எந்த நிழலும் இளைப்பாற இருக்காது.

அஞ்சாறு நாள்வரைக்கும்

ஆரேனும் பேசுவர்.

பின்னர் பெஞ்சாதிவாய்மட்டும் பேசும்.

அதுவும் கொஞ்சநாள் வரையும்தான்

அதன்பிறகு என்ன நடக்கும்?

எதுவும் நடக்காது.

கால மழையிற் கரைந்து

என் நாமம் அழிந்து

மெல்ல, மெல்ல இல்லாது போலேன்.

மாரி வரும்

பொன்னாவரசும், என்விட்டுப் பூவரசும்

பூத்துச் சொரியும்.

கோடைவரும்

எல்லாம் ஆடையிழந்து அலங்கோல்மாகும்.

முதிர்ந்தவை உதிரும்.

புதிய தளிர்கள் பிறந்து பேசும், சிரிக்கும்.

என்னையெனும் நினைவிருத்த மாட்டார்கள்.

வந்துதுக்கும்

இருந்ததுக்கும்

போனதுக்கும் கூட

எந்தச் சுவடுமினறி 'இவன் வாய்வு' முடியும்.

எனக்குத் தெரியும்,

இந்தளவேதான் நான்.

□□

மா விட்டபுரத்தில் திருவிழா தொடங்கினால் அந்தப் பிரதேசம் முழுவதுமே களை கட்டிவிடும். சதிர்க்கச்சேரிகளும்வாணவேடிக்கையும் முக்கிய அம்சம். வெளியூர்களிலிருந்தும் தீவுப் பகுதியிலிருந்தும் வருபவர்கள் மடங்களிலும், கிட்டடியில் உள்ள உறவினர்கள் வீடுகளிலும் தங்கியிருந்து திருவிழா முடியும்வரையும் பூசை காண்பர். குடா நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து நடையிலும், வண்டில் கட்டியும் திருவிழாவுக்கு வருவார்கள்.

சு. சங்கிலிகுமாரன்

புன்னாலைக் கட்டுவனில் அன்னப்பிள்ளையும், சின்னத்தங்கமும் மச்சாளமார். வெகு அந்நியோந்நியமாய் இருந்து, பிறகு அன்னப்பிள்ளையை சின்னத்தம்பி காதலித்துச் சடங்கு முடித்தது முதல் கடும் பகையாளியானவர்கள் மலைவேம்பு வளவில் எட்டுப் பெட்டிக் கெந்தல் விளையாடும் சிறுமியருடன் சேர்ந்திருந்து அதை ரசித்துக் கொண்டிருப்பார் அன்னப்பிள்ளை. 'சிர' ரென்று காய்ந்த மாங்கொட்டை அவரருகே வந்து விழும். அதை அவரெடுப்பார் அல்லது எடுத்த சிறுமியிடம் பறித்து வைத்திருப்பார். அது வேலிக்கு அப்பால் பனைவடவியோடு செல்லும் ஒற்றையடிப் பாதையில் நடந்து போகும் சின்னத்தம்பியரால் எறியப்பட்டது. சிறுமியர் காகம் கொண்டு வந்து போட்டதாகவே எண்ணுவர்.

வீட்டிற்குக் கொண்டு செல்லும் அன்னப்பிள்ளை அதைப் பிரித்தால் அதற்குள் சிறு பனையோலைச் சுவடியில் ஏதோ எழுதப்பட்டிருக்கும்.

அன்னப்பிள்ளை சின்னத்தங்கத்தை விட அழகு குறைந்தவர். சின்னத்தம்பிக்குப் பன்றி இறைச்சியில் விருப்பம். அதனால் "ஓண்டரைப் பல்லி! இவளின்ரை வடிவிலையே என்றை அண்ணை விழுந்தவர். பண்டிற்சிக்கை மருந்து போட்டு மயக்கிப்போட்டான்" என்று நெடுகலும் சின்னத்தங்கம் ஏசுவார்.

அந்தமுறை மா. புரத் திருவிழாவுக்கு இருவரும் பாதசாரிகள் கூட்டத்தோடு போனார்கள். இருவரும் முகங்கொடுத்துப் பார்க்கவில்லை.

திருவிழா களை கட்டிக் கொண்டிருந்தது. சுவாமி வீதியுலா நடந்து கொண்டிருந்தது. சுற்றிவரக் கும்மி நடனம் ஆட, பஜனைபின் தொடர, கந்தசாமியார் வீதியுலா வந்தார். தீபங்கள் ஒளிசிந்தின. சங்கும், சேமக் கலமும், பறையுமொலித்தன. சுவாமி வீதியுலா முடித்துவந்து, முன்வாயிலில் நிற்கிறது. சுவாமியைச் சுற்றிநடனமாடுகிறார்கள் சங்கும், சேமக் கலமும்முழங்கியவாறு சுற்றிவருகின்றன.

திபம் காட்டும் நேரம் ஏற்றுவதற்கென வாயிலின் முன்பாக 'அவிட்டு வாணம்' தயாராகிக் கொண்டிருந்தது. மருந்தடைத்து, இரும்பு மோட்டரில் இறுக்கி, 'அவிட்டு' தயாராகியிருந்தது. அவிட்டு வாணம் மட்டும் பொட்டாஸ் சேர்த்துச் செய்வது. கலர் அவிட்டு, வெள்ளி அவிட்டு என அவிட்டு வாணம் பல வகையிலுண்டு. கொளுத்தி விட்டால் சிரரெனக் கூவிக் கொண்டு மேலேபோய் 'வெள்ளி' காலிக்கும்.

முன்புற மேடையில் சதிராட்டம் நடக்கிறது. நட்டுவனார் கையாற்றாளம் போட, மத்தளம் முழங்கியொலிக்க, பாட்டுக் காரிகளின் உச்சக் குரலில் பாடல்கள் மிதந்துவர, அழகழகான அபிநயங்கள் காட்டி கனிகையின் ஆட்டம் உச்சம் பெற்றிருந்தது.

சின்னத்தங்கம் சதிராட்ட மேடைக்குக் கிட்ட நின்றார். அன்னப்பிள்ளையும் சுற்றுத்தள்ளி அருகே போய் நின்றார்.

"அவள் பாவி, சன நெரிசலுக்கை இடம் வலந்தெரியாமல் தத்தளிப்பாள். நீ அவளுக்குப் பின்னாலையே நில்" என்று சின்னத்தம்பி ஏற்கனவே சொல்லி வைத்திருந்தார் மனைவியிடம்.

அன்னப்பிள்ளை நிற்பதைச் சின்னத் தங்கம் கண்டு விட்டார். உடனே அங்கிருந்து வேறு இடத்திற்குப் போனார் அன்னப்பிள்ளைக்குச் 'சுர்' ரென்று கைத்தது. இருந்தாலும் கணவலின் கட்டளையை எண்ணி, அவர் பின்னாலேயே இவரும் போனார்.

அந்த நேரத்தான் அவிட்டு கொளுத்தப்பட்டது. சதிராட்டத்தில் மெய்மறந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் 'டுடொம்' என்ற ஒலியைக் கேட்டு அதிர்ந்தார்கள். இரும்பு மோட்டார் வெடித்துச் சிதறியது. முருகன் சந்திதியில் உயிர்கள் பல பறிபோயின.

சின்னத்தங்கத்துக்கு பயந்தால் நாக்குழறியது. அப்படியே மல்லாக்காக இருந்து விட்டார். தலை சுற்றியது. அன்னப்பிள்ளை பதறியடித்து அக்கம் பக்கத்திலுள்ளவரைக் கூப்பிட்டு, அவரை மடியில் கிடத்தி, விசுக்கி, பக்குவமாய் வீடுகொண்டுவந்து சேர்த்தார். அன்றிலிருந்து மீண்டும் இருவருக்கும் நட்பு வந்தது. தலை தப்பினது தம்பிரான் புண்ணியம் என்று ஆறுதல் பட்டனர் இருவரும்.

இந்தக் கோரச் சம்பவத்தில் உயிரிழந்தவர் பற்றிய பாடலொன்று உள்ளது. அன்னப்பிள்ளைக்கு இது மனப்பாடம்.

செட்டிகள் இருவர் பட்டார்
சேனாதி ராசன் பட்டார்
மட்டுளில் சுப்பன் பட்டார்
மாப்பிள்ளை குருக்கள் பட்டார்
நட்வீர் இருவர் பட்டார்
நாட்டியப் பெண்கள் பட்டார்
விட்டதோர் வாணத் தாலே
வெகுசனம் மாண்ட தையா.

1918 அல்லது 19ம் ஆண்டளவில் நடந்த இச்சம்பவத்துக்குப் பிறகு மா.புரத்தில் வாணவேடிக் கையும் சதிர்க் கச்சேரியும் நிறுத்தப்பட்டது. அத்துடன் வாணத்தில் இரும்பு மோட்டாரின் பாவனையும் இல்லாமற் போனது.

வாணத்தில் குருவி வாணம் என்பதும் ஒன்று. குருவிக் கோட்டை என்றும் சொல்வார்கள். சுன்னாகத்துப் பொன்னரப்பா குருவி ஆகாசம் செய்வதில் விண்ணன். அவருக்குப் பேரே 'குருவிப்பொன்னர்' தான்.

பனஞ்சிலாகைகள் அறுத்து, அவற்றை ஒழுங்காக்கிக் கோட்டை கட்டி சின்னச்சின்னக் குருவி

ஆகாசத்தை கோட்டையில் இணைத்துக் கட்டி, எல்லாவற்றையும் இணைத்து மருந்து தூவி அவர் அமைக்கும் குருவிக் கோட்டை கனகச்சிதமானது.

கொளுத்தி விட்டால் மருந்து கோட்டையைச் சுற்றி எரியும். இணைத்துக் கட்டப்பட்ட குருவி வாணங்கள் 'சுர்' ரென்று மேலே போய் அணையும். பார்க்க சிறிய சிட்டுக்குருவிகள் பறப்பது போல இருக்கும்.

குருவிக் கோட்டை போலவே எலிக்கோட்டையும். கொளுத்தி விட்டால், ஒவ்வொருவரது பாதங்களுக்குக் கீழாகவும் விரைந்து கொண்டு ஒளிர்ந்தபடி-எலிகள் ஓடுவது போல-வாணம் ஓடும். குருவி வாணத்தில் வாலை எடுத்து விட்டால், அது எலி வாணமாகும்.

அராலி அம்மன் கோவில் திருவிழாவிலும் வாணவேடிக் கை நடக்கும். கடலுக்கு அப்பால் துறைப் பகுதியிலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு வாண வேடிக் கை கண் கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். அங்கு புறாவாணம் விடுவார்கள்.

அவிட்டு வாணத்தோடு இணைத்து புறாக்கள் அடங்கிய கூடு ஒன்றும் விண்ணுக்கு அனுப்பப்படும். அவிட்டு மேலே போய் வெடித்து ஒளிர, அதற்குள்ளிருந்து புறாக்கள் பறக்கும். துறையிலிருந்து பார்க்கும் போது அழகாக இருக்கும்.

ஸ்... ஸ்... என இரைந்தபடி மஞ்சள் ஒளி சிந்திக் கொண்டு நெளிந்து நெளிந்து மேலே போய் வெடிக்கும் வாணத்துக்கு சாரைவாணம் என்று பெயர்மலைப்பை வைத்திலிங்கம் சாரைவாணம் செய்வதில் பிரபலம். 'கொழும்பு ஆகாசம்' என்றும் இதைச் சொல்வார்கள்.

தோட்டா ஆகாசம் என்பது இன்னொன்று. சீறிக் கொண்டு வளையஞ் சுழல்வது போல் இவ்வாணம் மேலே செல்லும். சுன்னாகத்தில் சின்னப்பா தாமோதரம் இதில் பேர் பெற்றவர். ஆள் ஒரு கிறுக்கன். யார் கேட்டாலும் செய்முறையைக் காட்டித் தரமாட்டார். பிடவைக் கடை மாணிக்கம் அவரது மருமகன். அவர் மாமனாரிடம் செய்முறையைக் காட்டித் தருமாறு கேட்டிருக்கிறார். தாமோதரமோ காட்டித்தரவில்லை. நடப்புக் கதைகள் வேறு கதைத்தார். மாணிக்கத்துக்கு கடுஞ்சினம் வந்தது.

"உதே வாணத்தை நான் செய்து காட்டினன், காட்டுத் திட்டியிலை சந்திப்பம்." என்று சவால் விட்டு விட்டு வந்தார்.

அராவி நல்லதம்பி ஆசாரியார் தோட்டா ஆகாசம் பற்றிய அறிவுள்ளவர் என்பதை மாணிக்கம் அறிந்து கொண்டார். நேரே அவரிடம் போய் செய்முறையைப் பயின்று வந்தார்.

ஆனைக்கோட்டைச் சிறாப்பர் வீட்டில் மூங்கில் வெட்டி, இங்காலும் அங்காலுமாக பதினெட்டு அங்குலம் விட்டு நடுவில் துளையிட்டு ஆகாசம் செய்யப்பட்டது. மஞ்சமுன்னாத் தடியில் விட்டஞ் செய்யப்பட்டது. நல்லதம்பியின் மேற்பார்வையில் வாண வேலை முடிந்தது.

நவராத்திரியின் இறுதி நாளான மானம்பூ வன்று பூதராயர் சுவாமி அம்பு போடும் நேரம் காட்டுத் திட்டியில் வாணம் ஏற்றுவதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. மாணிக்கம் மாமனாருக்கும் அறிவித்தார்.

அந்தநாளும் வந்தது. அம்பு போடும் நேரம் தோட்டா ஆகாசம் அழகாக மேலெழும்பியது. கூடவே பொன்னரப்பாவின் குருவி ஆகாசமும் விடப்பட்டது. அதுவரைகாலமும் காட்டுத்திட்டியில் வாணம் விடும் தாமோதரம் அந்தமுறை காட்டுத்திட்டிப் பக்கமே வரவில்லை.

அவிட்டு வாணத்தில் ஒருவகை குடைவாணம். அவிட்டு மேலே போய் வெடிக்கவும், குடை விரிந்து வாணம் ஆடியாடிக் கீழே இறங்கும். பார்க்கும் போது நிலவு ஆடி வருவதாய் இருக்கும்.

காவடி வாணமும் ஒன்று. மதவடி முத்தர் காவடி வாணம் செய்ய, மானம்பூவிலின்று பூதராயர் கோவில் வெளியில் ஆடுவார்கள், இளைஞர்கள். காவடியில் மயிலிறகு இருக்குமிடத்தில், அதற்குப் பதிலாக பூந்திரி மருந்தடைந்து விடுவார் முத்தர். மருந்தை அடைத்த முறையில் அது பல வடிவமாகச் சீறும். அது சீறி ஒளிரவும், ஈரச்சாக்கைப் போர்த்தியபடி காவடியாடுவார்கள். பூந்திரி முழுவதும் காவடியாட்டக் காரணம் சுற்றி விழும். ஆனாலும் காயம் வராது.

பெட்டகவாணம் வித்தியாசமானது. எலிக் கோட்டை போலக் கட்டிச் செய்யப்படும். கொளுத்தியதும் பெட்டகம் திறந்து கொள்ள, கோட்டை ஒளிரும்.

சிலைச்சக்கரம் என்பது வண்டில் சக்கரம் போலப் பெரிய சக்கரமொன்று நிறுத்தி, அதைச்

வார்த்தைகளாக உருமாறுவதற்கு முன்பு எனது வார்த்தைகள் பொருள்களாக இருக்கின்றன. அப்படி ஆனபின்பும் அவை பொருள்களாகவே இருக்கின்றன.

— மைக்கேல் வெஸ்ட்லேக்

சுற்றிலும் வாணங்கள் வைத்துச் செய்யப்படுவது. நீண்ட பரப்புக்குச் சமுன்றபடி ஒளிசிந்தும்.

வாணங்கள் மிக முக்கிய வேடிக்கை விளையாட்டாக இருந்தபோதும், அது குடித்த உயிர்களும் குறைந்ததல்ல. வாணமும் கூத்துமாய்க் கழிந்தது அக்காலம்.

வாணமென்னும் போது இன்னமொன்றும் நினைவுக்கு வருகிறது. ஏழாலையில் 'சொத்தி' என்றொருவர் முரட்டு ஆகாசம் செய்யக் கூடிய வராயிருந்தார். 1985ல் போராட்டம் கூர்மை பெற்ற காலத்தில் சொன்னாராம் போராளிகளைப் பார்த்து.

“தம்பியவை, நான் முரட்டு ஆகாசத்தை இவங்கடை 'ஏயா போட்டு'க்கை விட்டு கிலிக்கப் பண்ணுறன் பாருங்கோ”

அவர் பலாலி மீது வாண எறிகணை செலுத்த நினைத்தார். ஆனால் முதுமை அவரை விட்டு வைக்கவில்லை. (வரும்)

குறிப்பு:-

- ❶ குடைவாணம் என்பதன் நவீன மாதிரி, தான் பராலைந்.
- ❷ சிலைச்சக்கரத்தின் இப்போதய சிறிய மாதிரி தான் அட்டை வாணம்.
- ❸ குருவி வாணத்திலும், சாரைவாணத்தினதும் சிறிய மாதிரியே ஈர்க்கு வாணம்.

ஈழத்தமிழர் வரலாறு

(8)

பாரம்பரிய பிரதேசம்

தமிழ்மக்கள் செறிந்து வாழ்ந்த பிரதேசம் ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் நிர்வாக வசதிக்காக வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. அப்பிரதேசமே தமிழ்மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசம் என ஒரு அரசியல் சிந்தனையாக வரலாற்று நோக்கில் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இன்று இக்கருத்து பலம்பெற்ற நிலையில் இருப்பதற்கு தமிழ்மக்களின் பாரம்பரிய வரலாறு இப்பிரதேசத்துடன் இணைந்திருந்தது காரணமா? அல்லது இலங்கையின் வரலாற்றுப்போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தமிழ்மக்கள் இப்பிரதேசத்தைத் தமது பாரம்பரிய பிரதேசமாக மாற்றிக் கொள்ளக் காரணமா என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

வரலாற்று நோக்கில் இந்நாட்டு மண்ணோடொட்டிய தமிழ்மக்களின் பாரம்பரிய வரலாற்றை விளக்க எழுந்த நூல்களை விட, அவர்களின் வரலாற்றை மறைக்க எழுந்த நூல்களே அதிகமாக உள்ளன. சிங்கள மக்களின் நாட்டுரிமையை நிலைநாட்ட எழுந்த முதல் பாளி இலக்கியமான மகாவம்சம் தமிழர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஆக்கிரமிப்பாளராக வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய அன்னியர்கள் எனக் கூறுகிறது. இந்நூலின் வழிவந்த வரலாற்று ஆசிரியர்களில் பலர் இலங்கைக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையிலான வர்த்தகத் தொடர்பின் காரணமாகத் தமிழர்கள் இலங்கையின் முக்கிய நகரங்களிலும், வர்த்தகத்துறைமுகங்களிலும் வந்து குடியேறிய சிறுகுழுவினர் எனக் கூறுகின்றனர். இன்னும் சிலர் சோழர் 77 ஆண்டுகள் இலங்கையிற் தொடர்ச்சியாக ஆட்சி புரிந்ததே தமிழரின் குடித்தொகைப் பெருக்கம் ஏற்படக் காரணம் என விளக்கமளித்துள்ளனர். இக்கூற்றுக்கள யாவும் சிங்கள மக்களுக்கு இருப்பது போன்ற நாட்டுரிமை ஈழத்தமிழர்களுக்கு இல்லை என்பதையே கோடு காட்டுபவனவாக உள்ளன. அண்மைக்காலங்களில் தமிழரின் பூர்வீகம் தொடர்பான புதிய பல சான்றுகள் இலங்கையில் கண்டு

படிக்கப்பட்டும் கூட தமிழ்மக்களுக்கு இந்நாட்டின் மீதுள்ள பாரம்பரிய உரிமையை மறுக்க மேற்கூறப்பட்ட பழமை வாய்ந்த கருதுகோள்களையே ஆதாரமாக காட்டுகின்றனர். இதற்கு அண்மையில் பேராசிரியர் கே. எம். டி. சில்வா எழுதிய தமிழர் தாயகம் தொடர்பான நூல் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். ஆனால் இவை பொருத்தமற்ற வாதம் என்பதை வரலாற்றினை நடுநிலையாக நின்று நோக்குவோருக்கு தெரிய வரும்.

பாளி இலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் மன்னர்களின் வரலாறே அவர்களைச் சார்ந்த மக்களின் வரலாறாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆதி காலம் தொட்டு இலங்கையை தமிழ்மன்னர்களும், சிங்கள மன்னர்களும் மாறிமாறி ஆட்சி புரிந்ததாக இந்நூல்கள் கூறுகின்றன. வரலாற்றின் தொடக்ககாலப்பகுதியில் 80 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்ததனால் இந்நாடு தமிழ்மக்களுக்குரியதா சிங்கள மக்களுக்குரியதா எனத் தீர்மானிக்க முடியாத தடுமாற்றம் காணப்படுகின்றது. ஆனால் மகாவம்சம் இத்தமிழ் மன்னர்களை தமிழ்நாட்டிலிருந்து படையெடுத்த ஆக்கிரமிப்பாளர் என கூறுவதன் மூலம் தமிழ்மக்களுக்குரிய நாட்டுரிமையை மறைக்க முற்படுகின்றது. இதை உண்மையென

ப.புஷ்பரட்ணம்

ஏற்றுக்கொண்ட வரலாற்று அறிஞர்கள் பலர் இந்நாட்டுத் தமிழ் மக்களுக்குரிய வரலாற்றை தமிழ் நாட்டோடு இணைத்துக்கூறுவதன் மூலம் தமிழ் மக்களுக்குரிய பாரம்பரிய வரலாற்றை மறைத்துக் கொள்கின்றனர். இவர்களின் கூற்று பொருத்தப்பாடு உள்ளதா என்பதை சமகாலத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்று மூலங்களுடன் தொடர்பு

படுத்திப் பார்ப்பது அவசியமாகின்றது. சமகாலத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றைக் கூறும் சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சிபுரிந்த சேர, சோழ, பாண்டிய சிற்றரசுகள் பற்றியும், பல குறுநிலத் தலைவர்கள் பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகின்றன. இச்சிற்றரசுகள் பிறநாடுகளுடன், பிற அரசவம்சங்களுடன் கொண்டிருந்த உறவு பற்றி, படையெடுப்புகள் பற்றிப் பெருமையாகக் கூறிக் கொள்ளுகின்றன. ஆனால் சங்க இலக்கியம் எதிலுமே சங்ககால மன்னர்கள், சங்ககால மக்கள் இலங்கையுடன் கொண்ட அரசியல் உறவு பற்றியோ இலங்கை மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட படையெடுப்பு பற்றியோ கூறவில்லை. பாளிஇலக்கியங்கள்கூறுவது போல் 80 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் மன்னர்கள் தமிழ்நாட்டுக்குரியவர்களாயின் அவர்களைப் பற்றி சங்க இலக்கியம் ஏன் மௌனம் சாதிக்க வேண்டுமென்ற கேள்வி எழுகிறது அண்மைக்காலக் கண்டுபிடிப்புக்கள் ஆகிகாலம் தொட்டு தமிழ்மக்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களில் பரந்து வாழ்ந்ததை வெளிப்படுத்தி நிற்பதனால் இத்தமிழ் மன்னர்களில் பலர் இலங்கைக்குரியவர்களாகக் கொள்வதே பொருத்தமாகும்.

இலங்கையில் தமிழ்மக்கள் முக்கிய நகரங்களிலும், வர்த்தகத் துறைமுகங்களிலும் சிறு குழுவினராக வாழ்ந்ததற்கு அவ்வப்போது இலங்கை தமிழ்நாட்டுடன் கொண்டிருந்த வர்த்தகத் தொடர்பே காரணமாக கூறப்படுகிறது. இதன்மூலம் தமிழர்கள் இலங்கையில் தற்காலிகமாகக் குடியிருப்புக்களைக் கொண்டிருந்தனர் எனவும் விளக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இக்கருத்து முற்றிலுமாகப் பொருத்தமுடையதல்ல. ஆதிகாலத்தில் இருந்து இலங்கையும் தமிழ்நாடும் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் புகழ் பெற்றிருந்ததற்கு நிறைய ஆதாரங்கள் உண்டு. இதற்கு இருநாடுகளும் இந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியில் அமைந்திருப்பதும் ஓர் முக்கிய காரணமாகும். இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தமிழர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்ததைப் பாளி இலக்கியங்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன அவ்வாறான வர்த்தகர்கள் சிலர் ஆட்சியாளராக மாறியதற்கும் ஆதாரங்கள் உண்டு. அநுராதபுரத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டு ஒன்று (கி.மு.3) தமிழ் வணிகர்கள் ஓர் குழுவாக வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டது பற்றி கூறுகிறது. இத்தமிழர்களை தமிழ்நாட்டுக்குரிய வர்த்தகர்கள் என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சமகாலத்தில் தமிழ்நாடு சர்வதேச வர்த்தகத்தில் புகழ்பெற்றிருந்ததற்கு சங்க இலக்கியத்தில் நிறைய ஆதாரங்கள் உண்டு.

தமிழ்நாட்டு வர்த்தகர்கள் கிரேக்க, உரோம அரசுகளுடன் கொண்ட வர்த்தகத் தொடர்பு பற்றி விரிவான தகவல்கள் பல காணப்படுகின்றன. இவ்வாறானதோர் வர்த்தகத் தொடர்புகள் கி.பி. 1ம் 2ம் நூற்றாண்டிற்குரிய தொலமி, பிளிளி போன்றோரது குறிப்புக்களிலும், பெரிபிளஸ் என்ற நூலிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் உரோம, கிரேக்க நாடுகளுக்குரிய பலவகைப்பட்ட தொல்பொருட் சான்றுகள் தமிழ்நாட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு சர்வதேச வர்த்தகத்தில் தமிழ்நாட்டு வர்த்தகர்கள் பங்கெடுத்ததை பலதரப்பட்ட சான்றுகள் உறுதிப்படுத்திய போதிலும் இலங்கையுடன் தமிழ்நாட்டு வணிகர்கள் கொண்ட உறவு பற்றி பட்டினப்பாலை யில் வரும் ஒரு குறிப்பைத் தவிர வேறு சான்றுகள் எவையும் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படவில்லை. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கருதுவதுபோல் இலங்கையில் தமிழ் வர்த்தகர்கள் பற்றி வரும் சான்றுகள் அனைத்தும் தமிழ்நாட்டு வர்த்தகர்களைக் குறிக்குமாயின் ஏன் தமிழ்நாட்டு வரலாற்று மூலங்களில் இலங்கையுடன் தமிழ்நாடு கொண்டிருந்த வர்த்தகத் தொடர்பு பற்றி முக்கியப்படுத்திக் கூறப்படவில்லை என்பது இங்கு ஆராயத்தக்க விடயம் ஆகும். இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தமிழ் வர்த்தகர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர் என்பதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை. அவர்கள் தென்னிந்தியாவுடன் மட்டுமன்றி உரோம, கிரேக்க, அரேபிய நாடுகளுடனும், கிழக்காசிய நாடுகளுடனும் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டதற்குத் தெளிவான சான்றுகள் உண்டு. இதை இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளில் சிறப்பாகத் தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்பொருட் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவற்றின் மூலம் இலங்கை வரலாற்று மூலங்களில் வரும் தமிழ் வர்த்தகர் பற்றிய சான்றுகள் தமிழ்நாட்டு வர்த்தகர்களைக் குறிக்காது இலங்கைக்குரிய தமிழர்களையே குறித்தது என்ற முடிவிற்கு வரமுடிகிறது.

சோழரின் 77 ஆண்டுகால ஆட்சி தமிழரின் சனத்தொகைப் பெருக்கம் அதிகரிக்கக் காரணமாகக் கூறப்படுகிறது. சோழரது ஆட்சி ஈழத் தமிழர் வரலாற்றில் பல வகையிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்பதில் சந்தேகமில்லை. இவர்களின் ஆட்சியால் தமிழரின் சனத்தொகைப் பெருக்கம் அதிகரித்ததைவிட சிங்கள மக்களில் இருந்து இனம், மதம், மொழிப்பண்பாடு என்பவற்றால் வேறுபட்டு வாழ்ந்த தமிழர்கள் குறிப்

பிட்ட பிராந்தியத்தில் செறிந்து வாழக் காரணமாயினர் எனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும். சோழரின் 77 ஆண்டுகால ஆட்சியை தமிழர்களின் சனத்தொகைப் பெருக்கத்திற்கு ஒரு காரணமாகக் கொண்டால் இவர்களின் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் மன்னர்கள் 80 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆட்சி புரிந்ததையும் கொள்ள முடியும். உண்மையில் வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்தில் தமிழ் மன்னர்கள் 80 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆட்சி புரிய இங்கு தமிழர்கள் வாழ்ந்தது காரணமாக இருப்பது போல் சோழர் ஆட்சியேற்பட இங்கு வாழ்ந்த தமிழர்களின் ஆதரவு இருந்தமையும் ஒரு காரணம் எனக் கூறலாம்.

எனவே தமிழ்மக்களுக்கு இந்த நாட்டின் மீதான உரிமை மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களால் பிற்காலத்தில், தற்காலிகமாக ஏற்பட்டதெனக் கூறுவது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதல்ல. அண்மைக்காலத்தில் தமிழர் தொடர்பாக கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சான்றுகளை நோக்கும்போது (பார்க்கவும் வெளிச்சம் 1-6 தொடர்) சிங்கள மக்களுக்கு இடநாட்டின் மீதுள்ள உரிமையும், பாரம்பரிய வரலாறும் தமிழ்மக்களுக்கும் உரியதெனக் கூறமுடியும். இத்தமிழ் மக்கள் ஏன், எப்போது வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை தமது தாயக பூமியாக மாற்றிக் கொண்டார்கள் என்பது ஆராயத்தக்கது.

மகாவம்சம் கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் விஜயன் வருகையோடு முழு இலங்கையும் ஒற்றையாட்சியின் கீழ் ஆழப்பட்டதென்ற கற்பனைக் கதையைக் கூறுகிறது இதன் ஆட்சிப் பீடத்தலைநகராக அநுராதபுரம் விளங்கியது. ஆயினும் இத்தலைநகரத்திற்கு தெற்கிலும், வடக்கிலும் பல சிற்றரசுகள் இருந்ததை இந்நூல் கூறத்தவறவில்லை. இவை சுதந்திர அரசுகளாக இருந்ததை கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன, இச்சிற்றரசுகளுக்கு மத்தியில் அநுராதபுரத்திற்கு தெற்கிலும், வடக்கிலும் இரு பிரதான அரசியல் மையங்கள் விளங்கின. வடக்கிலிருந்த அரசியல் மையம் கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டுவரை நாகதீபம் எனவும், 10ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர் உத்தரதேசம் எனவும், மகாவம்சம், சூளவம்சம் போன்ற பாளிநூல்களில் அழைக்கப்பட்டன. இந்நூல்கள் அநுராதபுரத்திற்கு தெற்கே மிகத்தொலைவில் உள்ள உருகுணைப் பிரதேசத்துடன் அநுராதபுர அரசு கொண்டிருந்த அரசியல் உறவுபற்றி அடிக்கடி கூறுகின்றன. ஆனால் அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கே மிகக் கிட்டிய தொலைவில் உள்ள நாகதீபத்துடன்

கொண்ட அரசியல் உறவு பற்றி கி. பி. 6ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் குறைந்த அளவிலாவது கூறவில்லை. கூறப்பட்ட ஒருசில செய்திகள் கூட பண்பாட்டு உறவுபற்றியதாகவே உள்ளன. இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு இங்கு சுதந்திர அரசு இருந்ததெனவும், இவை தமிழரின் பாரம்பரிய பூமி எனவும் கூறப்படுகிறது.

நாகதீபம், உத்தரதேசம் என அழைக்கப்படும் பிராந்தியங்களின் எல்லை எதுவரை பரந்திருந்ததெனத் தெரியவில்லை. நாகதீபம் தற்கால யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தையும், உத்தரதேசம் தற்கால வடமாகாணத்தையும், கிழக்கிலங்கையில் திருகோணமலையில் ஒரு பகுதியையும் எல்லையாக கொண்டிருந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. அக்காலத்தில் இதன் எல்லைகள் எதுவரை பரந்திருந்தன என திட்டவாட்டமாகக்

தமிழீழ மண்ணில் ஆயுதப் புரட்சி இயக்கத்திற்கு அத்தீவாரஸீட்டவர்கள் நாம். தமிழனின் வீர மரபைச் சித்திரிக்கும் சின்னமாக உதீத்த எமது இயக்கம், வீர வரலாறு படைக்கும் புரட்சி கர வீடுதலைச் சக்தியாக விரிவடைந்து வளர்ந்திருக்கிறது.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

கூறுவது கடினம். ஆயினும் இவ்விருபிராந்தியங்களும் தமிழ்நாட்டிற்கு மிக அண்மையில் அமைந்திருப்பதனால் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளைவிட இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் மொழியால், பண்பாட்டால் தமிழ்நாட்டின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருக்க இடமுண்டு. இதை பூநகரி, மாதோட்டம், கந்தரோடை போன்ற இடங்களில் கிடைத்த சான்றுகள் தெளிவாக்குகின்றன. இப்பின்னணி காலப்போக்கில் தமிழர் இப்பிராந்தியங்களைத் தமது தாயக பூமியாக மாற்றிக் கொள்ளக் காரணமாக இருந்துள்ளது. ஆனால் தமிழர்கள் ஆதிகாலத்தில் இருந்து இப்பிராந்தியத்துக்குள் மட்டும் செறிந்து வாழ்ந்தனர் எனக் கூறுவது உடன்பாடாக இல்லை. இதுவரை கிடைத்த நம்பகமான சான்றுகள் தமிழர்கள் அநுராதபுரத்திலும், அநுராதபுரத்திற்கு தெற்கிலும் செறிந்து வாழ்ந்ததை உறு

திப்படுத்துகின்றன. மகாவம்ச ஆசிரியர் தான் வாழ்ந்த காலப் பின்னணியை வைத்து தனக்கு முன்நிகழ்ந்த துட்டகாமினி எல்லாளன் போராட்டத்தை இனப்போராட்டமாக சித்திரித்தாலும் எல்லாளனை துட்டகாமினி வெற்றிகொள்ள முன் தென்னிலங்கையில் 32 தமிழ் சிற்றரசுகளை வெற்றி கொள்ள நேரிட்டதாக கூறுவது அக்காலத்தில் தமிழர்கள் செறிந்து வாழ்ந்ததையே காட்டுகிறது. மகாவம்சம் கூறும் இக்கதை வெறும் கற்பனை அல்ல என்பதை கதிர்காமத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 10 தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சி பற்றிய கல்வெட்டுகளும் மறைமுகமாக உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு இலங்கையில் பரந்து வாழ்ந்த தமிழர்கள் மொழியால் சிங்கள மக்களில் இருந்து வேறுபட்டாலும் பண்பாட்டால் புரிந்துணர்வை, பொதுத் தன்மையைக் கொண்டிருந்தனர். இதனால் தான் பிற்காலத்தில் பௌத்த சிங்கள வரலாற்றை முதன்மைப்படுத்தும் நோக்கில் எழுந்த பாளி நூல்களில் தமிழர் வரலாறு பௌத்த பண்பாட்டுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டு, மறைக்கப்பட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளன. மொழியால் வேறுபட்ட தமிழர்கள் எப்போது இனம், மதம், பண்பாடு என்பவற்றால் சிங்கள மக்களில் இருந்து வேறுபடுத்தி தமது தனித்துவத்தை நிலைநாட்ட முற்பட்டனரோ அப்போதே தமிழருக்குரிய தாயகபூமி என்ற கருதுகோள் உருவாகியது. அது ஏன்? எப்போது ஏற்பட்டதென்பது தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுப் பின்னணியில் நோக்கப் பட வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் சங்ககால மூவேந்தர் ஆட்சி மறைந்து கி. பி. 6இல் பல்லவர் என்ற புதிய வம்சத்தின் ஆட்சியோடு பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. இதுவரை தமிழ்நாட்டில் செல்வாக்குப் பெற்ற பௌத்த, சமண மதங்களுக்கு எதிராக பக்தி இயக்கம் தோன்றி இந்து மதம் மறுமலர்ச்சியடைந்தது. பல்லவ வம்சத்தின் அரசியல் மேலாதிக்கம் முற்பட்ட அரசுகளைப் போல் அல்லாது தமிழ்நாட்டின் இயற்கை எல்லையைத் தாண்டி பிற நாடுகள் மீது பரவத் தொடங்கியது. இலங்கை தமிழ்நாட்டுடன் பாரம்பரிய உறவு கொண்டிருந்ததனால் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் செல்வாக்கு செலுத்தின. பக்தி இயக்கத்தின் செல்வாக்கால் இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழர்களில் பலர் தீவிர இந்துக்களாயினர். முதல் முறையாக பல்லவ வம்சமே இலங்கையின் அரசியலில் தலையீடு செய்தது பற்றி தமிழ்நாட்டு வரலாற்று மூலங்கள் கூறுகின்றன. இவர்களின் தலையீட்டால் இலங்கை அரசியலில் தமிழரின் ஆதிக்கம் அதிகரித்து ஆட்சியாளர்

யார் எனத் தீர்மானிக்கும் அளவுக்கு தமிழர் பலம் பெற்றனர். இந்த மாற்றங்கள் மகாநிகாரையில் இருந்து தேரவாத பௌத்த மதத்தைப் போதித்த மகாவம்ச ஆசிரியரான மகாநாம தேரருக்கு நாடு தமிழரிடம் பறிபோய் விடுமோ என்ற அச்ச உணர்வை ஏற்படுத்தியது. இதனால் நாடு பௌத்த சிங்கள மக்களுக்கே உரியதென நிலைநாட்ட மகாவம்சத்தை எழுதினார். பக்தி இயக்கத்தின் செல்வாக்கு இலங்கையில் பௌத்த இந்து என்ற சமயவேறுபாடு தோன்ற தமிழர்கள் இனம், மதம், மொழி, பண்பாடு, பிரதேசம் என்பவற்றால் தமது தனித்துவத்தை நிலைநாட்டத் தொடங்கினர். அத்துடன் தாம் வாழ்ந்த பிரதேசத்தைத் தென்னிந்தியப் படையெடுப்பாளருக்கு ஆதரவு வழங்கும் தளங்களாக மாற்றினர். இப்பிரதேசமே தமிழர் தாயகமாக மாறியதை இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் சிங்கள அரசுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. (தொடரும்)

**கோண்டாவிலில்
ஓர் மலிவு விற்பனையகம்**

எரிபொருள் வகைகள்
மற்றுும்
உணவுப் பொருட்கள்
எல்லாவற்றையும்
மலிவாகப் பெற்றுக் கொள்ள
இப்போதே வாருங்கள்

துஷா
பல்பொருள் வாரணியம்
பலாலி வீதி, கோண்டாவில்.

அதிகாரத்தின் அநுபகரங்கள்

(2)

உடலை வதைசெய்யும் கொடூரத்திலிருந்து உள்ளத்தை வளையும் ஒழுங்குமுறை நுட்பமாக தண்டனையின் தந்திரப்பாயம் மாற்றம் கண்டிருக்கும் வரலாற்றுக்கதையை "ஒழுங்கும் தண்டனையும்" எடுத்துரைக்கிறது. அன்றைய காலத்து ஒரு கோரமான மரண தண்டனையை விவரணம் செய்து தனது நூலை ஆரம்பிக்கிறார் பூக்கோ.

பிரான்ஸ் நாட்டில், பதினாறாம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த சம்பவம் அது. லூயி மன்னனை கொலைசெய்ய முயற்சித்ததாக டேரியன் என்ற பொதுமகன்மீது குற்றம்சமத்தப்படுகிறது. ஒரு பேனாக் கத்தியால் தாக்கி பிரஞ்சு மன்னனுக்கு சிறிய காயத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தான் டேரியன். ஆயினும், அரசு கொலை முயற்சி எனக் குற்றம் சமத்தப்பட்டு அவனுக்கு பகிரங்க மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இம் மரண தண்டனை எவ்விதமான உடல்வதையுடன் நிறைவுசெய்யவேண்டும் என்பதை அன்றைய அரசு கட்டளை கீழ்க்கண்டவாறு விதித்தது:

பிரம்மநானி

"வெந்தணலில் வேகிய குறடுகளைக் கொண்டு அவனது மார்பிலிருந்தும், புயத்திலிருந்தும், தொடையிலிருந்தும் தசைகள் பிய்த்து எடுக்கப்படவேண்டும். தசைகள் கிழிக்கப்பட்ட காயங்கள் மீது உருக்கிய ஈயமும், கொதிக்கும் எண்ணெய்யும் ஊற்றப்படவேண்டும். மன்னனை கொலைசெய்யும் நோக்குடன் கத்தியேந்திய அவனது வலதுகரத்தை கந்தக அமிலத்தால் எரிவூட்டிப் பொசுக்கவேண்டும். பின்னர், அவனது கைகளையும் கால்களையும், நாற்கோணமாக, நான்கு குதிரைகளில் கட்டியிழுத்து, நான்கு துண்டங்களாக அவனது உடலைப் பிய்த்தெறியவேண்டும். ஈற்றில், துண்டாடப்பட்ட சதைப் பிண்டங்களை ஒன்று குவித்து அதனைத் தீமூட்டி எரிக்கவேண்டும்".

உடல் உபாதையின் உச்சமாக இம் மரண தண்டனை அமைந்தது. குற்றத்தை மிஞ்சியதாக டேரியனுக்கு இக் கொடூர தண்டனை வழங்கப்பட்டதற்கு காரணம் இல்லாமல் இல்லை. அக் காலத்தில், பழைய ஐரோப்பிய ஆட்சியமைப்பில், தண்டனையானது மனுநீதியின் அளவு கோலால் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. மாறாக, அது ஒரு அரசியல் யுக்தியாக, அரசு ஆட்சியின் அதிகாரத்தை குறியீடுசெய்வதாக அமைந்தது என்கிறார் பூக்கோ. அன்றைய கருத்துலகமும் அரசு ஆட்சியை அலாதிமான முறையில் நியாயப்படுத்தி நின்றது. அரசன் என்பவன் ஆண்டவரின் பிரதிநிதி என்றும், அவனது ஆளும் அதிகாரம் அவனுக்கு அருளப்பட்ட தெய்வீக உரிமை என்றும், முடியாட்சி என்பது பூமியில் நிகழும் இறையாட்சி என்றும் கருத்துக்கள் விதையூன்றிய காலமது. எனவே, அரசனை எதிர்ப்பது மகாபாதகமான குற்றம். அது ஆண்டவனை எதிர்ப்பதற்கு நிகர். தெய்வீகத் திருவருளால் நிகழும் முடியாட்சியை மறுப்பதற்கு நேர். இது மரண தண்டனைக்குரிய குற்றம். இம் மரண தண்டனை குடிமக்களுக்கு குலைநடுக்கத்தை

கொடுப்பதாக அமையவேண்டும். கடும் எச்சரீக்கையாக அமைய வேண்டும். அத்தோடு, அரசு அதிகாரத்தை, மேலாதிக்கத்தை குறியீடு செய்வதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு இரு வழிமுறைகள் கையாளப்பட்டன. ஒன்று, மிகக் கொடூரமான உடல் வதையாக தண்டனை நிறைவேற்றுவது. மற்றது, தண்டனையை பகிரங்கமான முறையில் வெகுசனக் கண்காட்சியாக நிகழ்த்துவது. இந்தவகையில் பகிரங்க மரண தண்டனை என்பது ஒரு ரூசுமமான அரசியல் நாடகம் என்கிறார் பூக்கோ. ஒரு குறியீட்டு அரசியல் நாடகம். இதன் கதாநாயகன், மரணத்தை சமந்து நிற்கும் குற்றவாளி அல்ல. வெகுசனமே இந் நாடகத்தின் பிரதான பாத்திரம். இங்கு மக்கள் ஒரு பொதுக்காட்சியின்

சாட்சிகளாக மட்டும் நிற்கவில்லை. அவர்களும் இப்பகிரங்க நாடகத்தில் பங்குகொள்கின்றார்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு, ஆவேசப்பட்டு, குரலெழுப்பி மக்களும் இந் நாடகத்தில் பாத்திரம் ஏற்கிறார்கள் என்பது பூக்கோவின் வாதம்.

இந்த 'தூக்கு மேடை நாடகங்கள்', சில சமயங்களில், விபரீதமான திருப்பங்களையும் எடுப்பதுண்டு. அவை, மக்களின் நீண்டகால அரசியல் தூக்கத்தைக் கலைத்து அவர்களைக்கிளர்ச்சிக்கு தூண்டி விடுவதுண்டு. பிரஞ்சுப் புரட்சிக்கு அண்மிய காலத்தில் இவ்வித பூக்கம்ப நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றதாகக் கூறுகிறார் பூக்கோ.

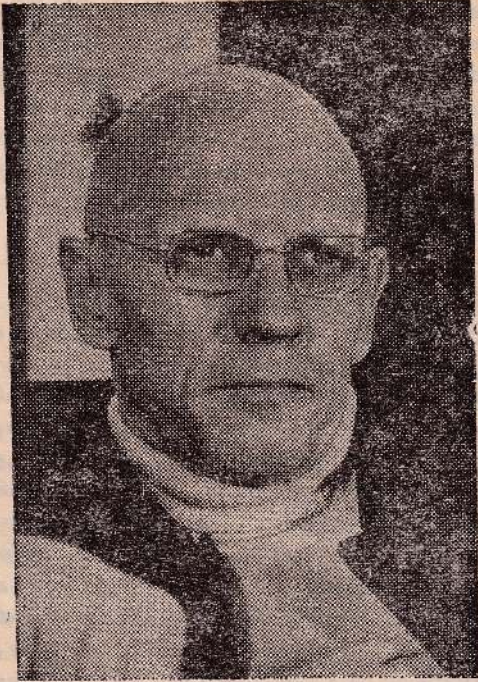
மரண மேடையைச் சூழ மக்கள் கூட்டம் திரள்கிறது. மரணிக்கப்போகும் ஒரு மனிதனின் மரண அவலத்தைக் கண்டுகளிக்க மக்கள் இங்கு கூடவில்லை குற்றவாளியாக நிற்பவன் ஒரு புரட்சிவாதி. முடியாட்சியோடு முண்டிய ஒரு கிளர்ச்சிக்காரன். அடக்கு முறைக்கு எதிராக குரல்கொடுத்த ஒரு பொதுமகன். சருகாக நசுக்கப்பட்ட வெகுசனத்தில் ஒருவன். சத்தியத்திற்காக அவன் சாவைச் சந்திக்க மேடையேறுகிறான். சாவு நிச்சயம் என்பதால், அதிகாரத்தை எதிர்க்கும் அபார துணிவு அவனுக்கு ஏற்படுகிறது. மரணமேடையில் நின்று மக்களுக்கு குரல் கொடுக்கிறான். அரசுக்கு எதிரான தனது ஆத்திரத்தைக் கொட்டுகிறான். உண்மையைச் சொல்கிறான். சாவின விளிம்பில் தொங்கி நிற்கும் அந்த ஒரு கணத்தில், மக்களின் ஆன்மாவை அவன் ஆழமாகத் தொட்டு விடுகிறான். மன்னனின் விரோதியாக மரணத்தை தழுவும் அவன் மக்களின் தியாகியாக மாறி விடுகிறான். அவனது சாவுடன் தூக்கு மேடை புரட்சியின் மையமாக மாறுகிறது. அரசனின் அதிகார வன்முறைக்கு எதிராக மக்களின் கிளர்ச்சிகர வன்முறை வெடிக்கிறது.

பிரஞ்சுப் புரட்சிக்கு பிந்திய காலத்தில், மக்களாட்சி யுகத்தில், தண்டனை வடிவத்தில் மாறுதல்கள் ஏற்படத் தொடங்கியது என்கிறார் பூக்கோ. கொடுமான சித்திரவதைகளும், பகிரங்க மரண தண்டனையும் நிறுத்தப்பட்டன. இரக்க சிந்தையால். காருணியத்தால், மனிதவதை அகலவேண்டும் என்ற மனித நேயத்தால் இம்மாற்றம் நிகழவில்லை. உடலை வதைக்காமல், உயிரைப் பறிக்காமல், மனிதர்களைத் தண்டிக்கும் புதிய வழிகளை அறிவுலகம் காட்டியது. உடலை வதைக்கும் அநாகரிக முறைக்குப் பதிலாக 'ஆன்மாவை' தண்டிக்கும் 'நாகரீகமான' முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

மனதை வளைந்து, மனிதனை சீர்திருத்தி, அவனைக் கண்காணித்து, கட்டுப்படுத்தி, சமூக ஒழுங்கமைப்பிற்கு ஒத்திசைவாக நெறிப்படுத்தும் புதிய உபாயங்கள் நடமுறைக்கு வந்தன. அக்கால அரசர்களின் தண்டனை முறையைவிட இக் கால அரசியல்வாதிகளின் தண்டனைமுறை அடிப்படையில் வித்தியாசமானது, நுட்பமானது என்கிறார் பூக்கோ.

"அதிகாரத்தின் இரும்புச் சங்கிலியால் இறுக்கப்பிணைத்து குடிமக்களை அடிமைகளாக நடத்தினான் அக்காலத்து மூட அரசன். ஆனால், இக்காலத்து அரசியல்வாதிகளோ தமது அறிவுநுட்பத்தால் மக்களை அடிமை கொண்டு விடுகிறார்கள். கருத்துக்களின் ஆதிக்கச் சங்கிலியால் அவர்கள் மக்களை விலங்கிட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அரசனின் அதிகாரப் பிணைப்பைவிட அரசியல்வாதிகளின் ஆதிக்கப் பிடி இறுக்கமானது, வலுவானது. மக்களை விலங்கிட்டு வைத்திருக்கும் ஆதிக்கச் சங்கிலியின் மறுமுனை அரசியல்வாதிகளின் கையில் தான் இருக்கிறது. இந்த ஆதிக்கப் பிடியின் சூட்சுமமான தன்மையை நாம் இலகுவில் புரிந்துகொள்ள முடியாது..... இரும்புச் சங்கிலியின் இறுக்கமான பிடி காலத்தால் சிதையுண்டு போகலாம். ஆனால் கருத்து விலங்குகளின் அதிகாரப் பிணைப்பிலிருந்து மீளுவது கடினம்..... மூளையத்தின் மென்மையான நூலிழைகள் மீதுதான் வல்லாதிக்கப் பேரரசுகளின் வன்மையான அடித்தளங்கள் கட்டப்படுகின்றன" என்று பிரஞ்சு குற்றவியல் அறிஞன் ஒருவன் எழுதியதை மேற்கோள் காட்டுகிறார் பூக்கோ.

அதிகாரத்தின் அழியாத கோடுகளை மனதின் ஆழத்தில் பொறித்துவிடுவது எப்படி? குற்றவாளிகள் எனப்படும் சமூக ஒழுங்கை மீறும் மனிதர்களை மனவிலங்கிட்டு கட்டுப்படுத்துவது எப்படி? குற்றத்திற்கு பழிவாங்கும் செயலாக தண்டனையை வழங்காமல் குற்றத்தை தடுக்கும் நோக்கில் தண்டனையை கையாளுவது எப்படி? இந்தக் கேள்விகளுடன் குற்றவாளிகளின் மனவுலகை மாற்றியமைப்பது பற்றி அறிவுலகங்கள் ஆராயத் தொடங்கின. இதன் பயனாக புதிய கோட்பாடுகள் பிறந்தன. புதிய தண்டனை உத்திகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. சிறைகள் தோன்றின. சிறைவாழ்வில் கடுமையான ஒழுங்குமுறைகளும் கட்டுப்பாடுகளும் நடைமுறைக்கு வந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்பகுதியில், ஐரோப்பிய உலகில் தண்டனையின் வடிவம் மாறியது என்கிறார் பூக்கோ.

மிஷேல் பூக்கோ

ஒழுங்குமுறைதான் (Discipline) இப் புதிய தண்டனை வடிவத்தின் மையக் கோட்பாடு. ஒழுங்கு என்பது கட்டுப்பாடான நடத்தை. அதாவது, அதிகாரம் விதித்த விதிகளுக்கு பணிந்து நடப்பது. அதிகாரம் வரித்த நியதிகளுக்கு ஒட்டி ஒழுகுவது, மனித மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி, கட்டுப்படுத்தி, சமூக ஒழுங்கமைப்பிற்கு ஒத்திசைவாக நெறிப்படுத்துவதற்கு ஒழுங்கு இன்றியமையாதது. சமூக ஒழுங்கமைப்பி, ஒழுங்குமை நடக்கும் அசாதாரண மனிதர்களை, ஒழுக்கமான, 'சாதாரண' மனிதர்களாக மாற்றியமைப்பதற்கு இது சாலச்சிறந்த வழி. மனிதர்களின் ஆதிக்கம் செலுத்தி, அவர்களைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதற்கு கையாளப்படும் நவீன உத்தி. இந்த ஒழுங்கு முறைதான் சிறைநிர்வாக உலகின் புதிய தண்டனை வடிவமாக உருவாக்கம் பெற்றிருக்கிறது என்கிறார் பூக்கோ.

பாரிஸ் நகர சிறையொன்றில் ஒழுங்கு எவ்வாறு பேணப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட கீழ்க்கண்ட உதாரணத்தைத் தருகிறார் பூக்கோ.

''காலையில், முதலாவது தடவையாக முரசு முழங்க சிறைக் கைதிகள் தூக்கத்திலிருந்து

எழுந்து, மௌனமாக ஆடைகளை அணிய வேண்டும், அப்பொழுது சிறைக் காவலர் சிறைக் கூட தனியறைகளைத் திறந்துவிடுவார். இரண்டாவது தடவையாக முரசு முழங்கும்பொழுது, கைதிகள் ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு, தமது படுக்கைகளை சீர்செய்து முடிக்கவேண்டும். மூன்றாவது தடவையாக முரசு முழங்கும் பொழுது அவர்கள் வரிசையாக அணிவகுத்து, காலை வணக்கத்திற்காக கோவிலுக்கு செல்ல வேண்டும். ஐந்து நிமிடங்கள் இடைவெளி கொண்டதாக இம் முரசொலி முழங்கும்.''

சிறைகளில் ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் பேணுவதற்கு பொதுவான சில விதிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன என்கிறார் பூக்கோ. இதில் முக்கியமானது கால அட்டவணை. இது நேரத்தை வகுத்து, காலத்தை சீரொழுங்கு செய்து, மனித செயற்பாடுகளை காலவரிசையில் நெறிப்படுத்த உதவுகிறது. வீண் காலம் கழிப்பதைத் தவிர்க்கவும், கட்டுப்பாடான நடத்தை வளர்க்கவும் துணைபுரிகிறது. அடுத்தது, உடற்பயிற்சி. தினமும் ஒழுங்காக, ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு உடலுக்கு பயிற்சி கொடுப்பது உடல்நலனைப் பேணுவது மட்டுமன்றி, உடல் வாயிலாக மனதைப் பயிற்றுவிக்கவும் உதவுகிறது. அடுத்ததாக கூட்டுச் செயற்பாடு. மற்றவர்களுடன் ஒன்றிணைந்து, ஒழுங்காக, கூட்டாகச் செயற்படுவது கட்டுப்பாடான சமூக நடத்தைக்கு தனிமனிதர்களைப் பயிற்றுவிப்பதாக அமையும். அதிகாரத்திற்கு பணிந்து, கூட்டாக ஒழுகும் ஒழுங்குமுறைக்கு இது இன்றியமையாதது.

சிறைகளில் கட்டுப்பாட்டை நிறுவுவதற்கு கண்காணிப்பு முக்கியமானது. இது ஒழுங்கு முறையின் மறுமுகம் என்கிறார் பூக்கோ. இங்கு கண்காணிப்பு என்பது மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதவாறு மற்றவர்களை அவதானிக்கும் நடைமுறையைக் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் எப்படி நடந்துகொள்கிறான், மற்றவர்களுடன் எப்படி உறவுகொள்கிறான் என்பதை கூர்மையாக அவதானித்து ஒவ்வொருவனது போக்கையும், நடத்தையையும், ஆளுமையையும் மதிப்பீடுசெய்ய இந்த மேற்பார்வை அவசியமானது. ஒழுங்கு விதிகள் பேணப்படுகிறதா அன்றி மீறப்படுகிறதா என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கு சிறை நிர்வாகத்தினருக்கு இது தேவையானது. இந்த நோக்கில் சிறைக் கட்டிட அமைப்புகளும் உருவாகின ஒரே இடத்திலிருந்து சகலரையும் கண்காணிக்கும் வகையில் மையமான கோபுரத்

துடன் வட்ட கோண வடிவான (PANOPTICON) சிறைக்கூடங்கள் அக் காலத்தில் கட்டப்பட்டது என்கிறார் பூக்கோ. கைதிகளின் வசதிக்காக இக்கட்டிடங்கள் எழுப்பப்படவில்லை இவை, அதிகார நுண்ணோக்கின் குறியீட்டு வடிவங்கள் என்கிறார் பூக்கோ.

இந்த ஒழுங்குவிதிகள், கட்டுப்பாடுகள், கால அட்டவணைகள், கண்காணிப்புகள் எல்லாம் சிறையுலகத்து சடங்குகள் மட்டுமல்ல. இவை அதிகார உலகத்தின் அரூப பண்புகள் என்பதால் பல்வேறு சமூக நிறுவனங்களிலும் ஊடுருவி நிற்கின்றன. கால நிரல் தொடங்கி கண்காணிப்பு வரை கட்டுப்பாட்டு ஒழுங்குவிதிகள் பாடசாலைகள், பஸ்கலைக்கழகங்கள், தொழிற்சாலைகள், மருத்துவமனைகள், படைத்துறை முகாம்களாக பல்வேறு பொது நிறுவனங்களில் நடைமுறையில் உள்ளன. இவற்றின் தன்மைகள், இயல்புகள் வேறுபட்டாலும், எங்கும் எல்லா இடங்களிலும் அதிகாரத்தின் அகற்சியாக ஒழுங்கானது சமூக உலகத்தை ஆட்கொண்டு நிற்கிறது என்கிறார் பூக்கோ

அதிகார மேலாதிக்கத்தைப் பேணுவதற்கு சமூக ஒழுங்கு அவசியமானது. இதனால் இன்று உலகின் எல்லா ஆட்சியமைப்புகளும் சமூக ஒழுங்கிற்கு முதன்மைகொடுக்கின்றன. ஆரியனும், 'ஒழுங்கமைவான சமூகம்' என்ற கருத்துருவம் மேற்கு ஐரோப்பிய முதலாளியத்துடன் தோற்றம்கொண்டதாகச் சொல்கிறார் பூக்கோ. பிரபுத்துவ ஆட்சிமுறையானது அப்பட்டமான வன்முறையைப் பிரயோகித்து சமூக ஒழுங்கை நிறுவ முனைந்தது. ஆனால் முடியவில்லை. பிரபுத்துவத்தின் வன்முறையை, மக்கள் வன்முறையால் எதிர்கொண்டனர். இதனால் சமூக ஒழுங்கு சிதைந்தது. பிரபுத்துவம் வீழ்ந்தது. ஆனால் முதலாளியம், மிகவும் சூட்சுமமான முறையில், மிகவும் நுணுக்கமான ஆதிக்க உத்திகளைப் பிரயோகித்து சமூக ஒழுங்கை நிலைநாட்டியது. கால அட்டவணை, கட்டுப்பாடு, கண்காணிப்பு என்ற ரீதியில், இறுக்கமான ஒழுங்குமுறையை தொழிற்சாலைகளில் செயற்படுத்தியது. உற்பத்தி முறையை மட்டுமன்றி, சமூக உலகையும் படிப்படியாக இயந்திரமயமாக்கியது. சனநாயகம், மக்களாட்சி, பிரதிநிதித்துவ அரசு என்ற கருத்துருவ திரையின் பின்னால், முதலாளியத்தின் 'அடக்குமுறைத் தொழில்நுட்பம்' சூசகமாகச் செயற்படுகிறது. ஒரு சீரான, ஒழுங்கமைவான, கட்டுப்பாடான சமூகமும், ஒரு நிலையாக, பலமான ஆட்சியும், முதலாளியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் அவசியமாக அமைந்தன என்கிறார் பூக்கோ.

'ஒழுங்கும் தண்டனையும்' என்ற பூக்கோ வினது நூலின் கடைசிப் பக்கங்கள், குற்றமும் சிறையும் பற்றிய கோட்பாடுகளை கடுமையாக விமர்சிக்க முனைகிறது.

மனிதர்களின் சுதந்திரத்தைப் பறித்து, அவர்களது சமூக வாழ்வைத் துண்டித்து, நான்கு சுவர்களுக்கு மத்தியில் அவர்களைத் தடுத்துவைத்து, அவர்களது நடத்தைமீது ஒழுங்கை விதித்து, கட்டுப்பாடுகளைத் தீனித்து, அவர்களைக் கண்காணிக்கும் தண்டனை முறையால் குற்றங்கள் ஒழியவில்லை. குற்றவாளிகளும் குறையவில்லை. மாறாக, குற்றங்கள் பெருகிவருகின்றன. குற்றவாளிகளும் பெருகி வருகிறார்கள் சிறைகளும் பெருகிவருகின்றன. சிறை முறையைச் சீர்திருத்தம் செய்வதுபற்றி, காலம் காலமாக விவாதங்கள் நடக்கின்றன. விசாரணைகள் நடக்கின்றன, விஞ்ஞான ஆய்வுகளும் நடக்கின்றன. ஆனால் சிறை முறையை ஒழித்துக்கட்டுவதுபற்றி யாருமே சிந்திப்பதில்லை. அன்றுதொட்டு இன்றுவரை சிறைகள் இருக்கவே செய்கின்றன கட்டிட அமைப்புகளும் கட்டுப்பாடுகளும் மாற்றம் கண்டபோதும், மனிதர்களை சிறைவைக்கும் கோட்பாட்டில் மாற்றம் எதுவும் நிகழவில்லை. அறிவியல் நிபுணர்களும் 'ஆன்ம வைத்தியர்களான' மனவியல் நிபுணர்களும் குற்றவியல் துறைக்கு புதிய வெளிச்சத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள், குற்றவாளிகளின் மனக் குகை மர்மங்களை துலக்கியிருக்கிறார்கள். சமூகப் பின்புலத்தை ஆய்வு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வெளிச்சத்தால் குற்றங்கள் பலவகைகளாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. குற்றவாளிகளும் பல ரகத்தினராக வகுக்கப்பட்டுள்ளனர். குற்றங்கள்பற்றிய அறிவு வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் குற்றங்களை ஒழிக்கும் மார்க்கங்கள் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. குற்றமானது ஒரு சமூக நோய் எனக் கூறப்படுகிறது. இது ஒரு வர்க்கத்தைச் சார்ந்த நோய் எனவும் சொல்லப்படுகிறது. சமூகத்தின் அடிமட்டத்திலிருந்தே இந் நோய் மேற்கிளம்புவதாகவும் சில ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். மேற்தட்டு வர்க்கத்தின் சமூக ஒழுங்கமைப்பை சீர்குலைக்க முனையும் கீழ்த்தட்டு வர்க்கத்தினரின் சதி முயற்சியாகவும் குற்றத்திற்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது. இது அதிகார வர்க்கத்தின் பயத்திலிருந்து பிறக்கும் விசித்திரமான கண்டுபிடிப்பு. அதிகார வர்க்கத்தின் இந்தப் பயம் தான் சிறை என்ற நிறுவனத்தை கட்டிக்காத்து வருகிறது என்கிறார் பூக்கோ.

கவலையும் களிப்பும்

தில்லைச்சிவன்

கட்டிலிற் கிடந்த நான் கணப்பொழுதில் ஒரு சின்னச்
கிட்டாகிச் 'ஷிவ்' வென்று சிறகடித்து என்வளவின்
கட்டைப் பனை வடலிக் கங்கிலிற்போய் இருந்தேனா!
கட்டைப் பனை வடலி காவோலைக் கை பரப்பி
எட்டித்தன் மாம்பிலடித் தெனக் கிழவு சொன்னதுவே!

“பட்டி மகனே பார், பாரடா இங்கே பார்
குட்டிச் சுவர் நான்கு குடிற்கால்கள் சரிந்தபடி
வட்டிற் சோறுட்டியுனை வளர்த்தவள் வாழ்ந்தமனை
சொக்கப் பணையாகிச் சோதியாய் போனதடா.

முற்றத்து வேப்பமரம் மூளியாய் உறுப்பிழந்து
குற்றுயிராய். நாளைக்கு கொண்டு செல்வார் விறகாக,
ஒக்கல் உறவென்று ஊரிலில்லை ஒரு சில பேர்
செக்கிழுத்த மாடுகள் போல் சென்றார் பின் காணவில்லை.

சந்திகளில் ஒன்றுரண்டு சலம் போகப் பார்த்த துண்டு,
பந்தியாய் வெவ்வேறு பட்டாளத் தான் வருவான்,
முந்திவந்தோர் செய்ததெலாம் மோசம் எனக் குறை கூறி
சந்திவரை மனைகள் எல்லாம் தரைய்படுத்திச் சென்றிடுவான்.

காற்றோடக் காவோலை கலகலக்கக் கதிகலங்கி
தேற்றாதே தேம்பித் திசையெல்லாம் சுட்டபடி
மூச்சிரைக்கும் இலங்கை முண்டர்படை அடவோபோ
ஆற்றாதே ஓடும் அவலங்கண் டதிசயிப்பேன்.

வேளை தவறாது விளக்கு வைத்த கோவில் எல்லாம்
பாழடைந்து விக்ரிகம் பயணித்த கப்பலிலே
மாலை வருவார்கள் மது வருந்திக் கூத்தாடும்
சாலை இவையாகத் திகம்பரசாமிகளும்...! சரிசரிபோ''
கோலப் பனை வடலி கொட்டாவி விட்டுரைக்கும்;

தூரத்தே இருண்டு தொடர்ந்த பனந் தோப்பு
ஓரத்தே தெரிந்த ஒரு சில வீடுகளில்
ஆரிவரோ வென்று அதிசயித்தேன், ராணுவத்தைப்
பாரங்கே என்று பனை சொல்லக் காரிருளில்
நேரே சிலர் எம்முன்னும் நிலையெடுத்து நின்றார்கள்.

சட்டச் சடசடச் சட்டென்று திசை முழுதும்
வெட்டி மினுக்கி விழுங்குண்டின் ஒலி கேட்டேன்
பட்டப் பகலாக்கி ஒளிக்குண்டு மேல் நிற்க
“சட்டுப் படைவீழ்த்திப் புலிவீரர் ஆயுதங்கள்
கட்டாக ஏற்றிக் கடல் கடந்தார்” எனப்படித்தேன்.

□ □

அயர்லாந்துக்
கவிஞருக்கு
நோபல் பரிசு - 95

சுவிடிஸ் கழகம் இவ்வாண்டு
இலக்கியத்திற்கான நோபல்
பரிசை அயர்லாந்தைச் சேர்ந்த
சேமஸ் ஹீனி (SEAMUS HEAN-
EY) என்பவருக்கு வழங்கிச்
சிறப்பித்துள்ளது. 'அதிசயங்
களை கவித்துவமான முறை
யில் அவரது கவிதைகள் சித்
தரிக்கின்றன' என்ற அடை
மொழியுடன் பரிசுதரப்பட்டுள்
ளது. அன்றாட வாழ்வில் அவர்
கண்ட அதிசயங்களே அவை.
56 வயதாகும் கவிஞர் ஹீனியின்
முதல் கவிதைத் தொகுப்பான
டெத் ஒப்எறச்சுரலிஸ்ட் 69 இல்
வெளிவந்தது. 83இல் 'சுவேனி
ஆஸ்ரெ' பிரசுரமாகியது. வட
அயர்லாந்தில் பிறந்த கவிஞர்
அரசியல் கவிதைகளும் எழுதி
யுள்ளார். வழமை போல் டிசம்பர்
10ஆம் திகதி ஸ்ரொக் ஹோமில்
வைத்து சுவிடன் நாட்டின் மன்
னர் பரிசை வழங்குவார்.

புதிய குறிஞ்சிக்குச்
சென்றீர்களா?

எல்லா வகையான
ஆங்கில மருந்துகள். பால்மாவகைகள்
சத்தணவுகள் மற்றும் சகலவிதமான
பவுடர், சவர்க்கார வகைகள் யாவும்
நியாய விலையில் வாங்க

இன்றே நாடுங்கள்

புதிய குறிஞ்சி மருந்தகம்

பரமேஸ்வராச் சந்தி,
திருநெல்வேலி.

சஞ்சீவியில்
இல்லாத வண்ணங்களா?

பெயின்று வகைகளான

ரெறாசோ
கிறிற் றீளாஸ்ரர்
எனாமல்
எமர்சன்
வாணிஸ்
டியூகோ

மற்றும்
சகலவிதமான
கட்டிடப்பொருட்கள்

நியாய விலையில் பெற

சஞ்சீவி

S. தியாகராசா (ஒப்பந்தகாரர்)
சேர்.பொன். இராமநாதன் வீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

நெருக்கடியின் மத்தியிலும்
பக்கத்திருந்து துணைபுரியும்
உற்ற நண்பன்

சோழன் களஞ்சியம்

நம்பிக்கையின் பெயர் சோழன்
நானாயத்தின் பெயர் சோழன்
நல்ல தாத்தின் பெயர் சோழன்

உழுந்து, பயறு, குரக்கனி, கடவை
மற்றும்
உள்ளூர் உணவுப் பொருட்கள்
விகாள்வனவும் விற்பனையும்

சோழன் களஞ்சியம்

166, அருச்சுனா சாலை,

யாழ்ப்பாணம்.

சோழன்

களஞ்சியம்